

Lars Isheden

**Vårt underbara Funäsdalen
1998-2018.**

En sammanställning av våra många besök i Funäsdalen.

©Lars Isheden 2019
Tryckt av AB Södermalms Snabbkopiering

Innehåll

Förord.....	3
Yvonne och Ann-Britts resa till Funäsdalen.....	7
Vår första resa till Funäsdalen.....	13
Vår andra resa till Funäsdalen.....	19
Vår tredje resa till Funäsdalen.....	27
Vår fjärde resa till Funäsdalen.....	39
Vår femte resa till Funäsdalen.....	49
Vår sjätte resa till Funäsdalen.....	57
Vår sjunde resa till Funäsdalen.....	69
Vår åttonde resa till Funäsdalen.....	75
Vår nionde resa till Funäsdalen.....	85
Vår tionde resa till Funäsdalen.....	91
Vår elfte resa till Funäsdalen.....	95
Vår tolfte resa till Funäsdalen.....	109
Vår trettonde resa till Funäsdalen.....	119
Vår fjortonde resa till Funäsdalen.....	131
Vår femtonde resa till Funäsdalen.....	139
Vår sextonde resa till Funäsdalen.....	145
Slutord.....	158

Förord.

Min Yvonne.

1998-03-02, det var vid den här tiden vi upptäckte varandra, Yvonne och jag. Vi hade gemensam resväg till arbetet. Jag åkte från Väsby till mitt arbete på Ericsson i Kista. Morgon och kväll satt jag på pendeltåget mellan Väsby och Helenelund. Mellan Helenelund och arbetet i Kista brukade jag gå, men när det regnade tog jag bussen.

Jag började lägga märke till en prydlig dam som ofta hade samma resväg som jag. Hon såg bestämd ut och verkade vara viljestark. När hon marscherade från Helenelund mot Kista, såg hon verkligen ut som hon visste vad hon ville.

Efter en tid började jag hälsa på henne. Jag tittade på henne och nickade. Hon hälsade på samma sätt. En tid hände inte så mycket mer. Men en dag märkte jag att hon såg lite frågande ut, när hon såg på mig. ”Gör något!” tycktes hennes blick säga.

En dag kom regnet och då blev vi stående på busshållplatsen vid Helenelunds station, bara vi två. Bussen dröjde och vi började prata. Det var då jag äntligen fick ett bra tillfälle att bjuda henne hem till mig. Så började vi vår tid tillsammans.

Yvonne hade en stor släkt: tre gifta systrar, Inger, Lotta och Ulla-Britt, med män och deras barn, föräldrar samt männens föräldrar och släkt. Jag fick tidigt lära mig att de var mycket släktkära och tyckte om att träffas och bjuda till stora fester. Det dröjde länge innan jag förstod vilka alla dessa personer var och på vilket sätt som de var släkt.

Inger, Yvonne, Lotta och Ulla-Britt.

Lotta och Ulla-Britt hade en lägenhet i Funäsdalen. De älskade att vara där uppe och åka skidor om vintrarna. Yvonne och jag fick låna deras lägenhet om vi ville. För oss blev det dock sommaren, som lockade oss. Och det blev många gånger som Yvonne och jag besökte Funäsdalen och fjällen där uppe.

1998-06-27 gjorde vi vår första resa tillsammans. Yvonne vurmade för att besöka Skagens museum. Jag kände också till de berömda Skagenmålarna. Tv hade ju nyligen sänt ett intressant program om dem. Vi blev snabbt överens om att besöka Skagen.

Det var gråväder, när vi kom iväg. När vi närmade oss Göteborg började regnet. Och regnet förföljde oss hela vägen, i Göteborg, på färjan till Fredrikshavn och hela vägen till Aalbeck.

Under vår reseplanering hade vi hittat ett lämpligt ställe att bo på, men Yvonne hade ändrat sig, när hon fått ett tips av en arbetskamrat. Därför blev det Aalbeck Kro, Aalbeck, Danmark. Valet visade sig vara mycket bra. Personalen var trevlig, rummet ljusst och inbjudande och restaurangen bjöd på utmärkta maträtter. Men regnet fortsatte envist att förfölja oss.

Vi lät oss inte störas av att det regnade. Hela kvällen satt vi vid vårt fönsterbord, såg varandra i ögonen och berättade om våra erfarenheter och försåg oss med bordets alla läckerheter. Varför skulle vi bry oss om något annat?

Följande dag fortsatte vi vår resa fram till Skagen. Det regnade. Hela vägen mot Skagen ökade regnet. Vi hade tänkt att först besöka Skagens nordligaste udde. För mig var det dags att prova det regnställ jag fått av Ericsson på en kursgård. Det hade varit strålande sol där på kursgården, så regnstället blev oanvänt. Men nu var det regn, kraftigt regn. Och nu ville jag prova mitt regnställ.

Det blev fiasko. När jag öppnade paketet med regnstället fann jag att det inte var ett regnställ. Det var en konstig poncho, som jag förgäves försökte sätta på mig. Yvonne satt kvar inne i bilen och såg road på mina försök att skydda mig mot regnet. Hon såg mycket road ut och till slut brast hon ut i ett klingande gapskratt. Snopen fick jag ge upp. ”Vi åker till museet istället” vädjade Yvonne. Och jag fick ju medge att hennes förslag var vettigt.

Det var lätt att hitta till Skagenmuseet. Regnet fortsatte att forsa ner. Jag hittade en parkeringsplats bara 10 meter från ingången till museet. Vi kastade oss ut och rusade in på museet.

Vår inträdesbiljett.

Vi var helt genomblöta, när vi gick runt och beundrade alla Skagenmålarnas underbara verk. Det tog sin tid. Lokalen var ganska varm, så våra kläder hade nästan torkat, då det var dags att återvända till bilen.

Vi rusade till bilen, men vi hann ändå bli ruskigt blöta igen. Stämningen var inte den bästa när vi beslöt återvända till vårt hotell. När vi lämnade Skagen, såg vi mängder av cyklister, genomblöta cyklister, som kämpade sig fram längs vägen. Då kände vi oss plötsligt gynnade, vi satt ju ändå inne i vår bil.

Återkomna till vårt hotellrum, kom vi snabbt igång med duschandet. Och vi duschade riktigt varmt och länge. Sen blev det vila och tv-tittande till det var dags för middag och ännu ett stort frossande.

Vi fick ytterligare en dag med regn. Men nu var det skurar.

1998-06-29 till 1998-07-02. Good morning hotels. Gulbergskajen 217, Göteborg.

Göteborg bjöd också på regn. Vi försökte göra en sightseeing tur i Nordstan och längs Avenyn. Blåsten och regnet gjorde oss blöta och frusna när vi hastade fram under vårt paraply. Vi kämpade, men tvingades ge upp och räddade oss i på ett kafé. Där kunde vi värma oss. Kaffet och smörgåsarna var goda och gav oss nytt mod. Innan vi tagit oss tillbaka till vårt hotellrum var vi plaskblöta och iskalla.

Dagen därpå tog vi bilen och åkte runt i bilen för att se lite av Göteborg. Regnet forsade ner och vi såg väl inte så mycket i diset. Vid lunchtid var vi tvungna att springa från bilen in till en restaurang som vi hittat. Där inne satt vi sedan frusna och blöta igen, men vi fick i alla fall en utmärkt lunch.

När vi senare lämnade Göteborg regnade det fortfarande.

Under våra 21 år tillsammans har vi ofta tänkt på vår Skagenresa och då har minnet haft ett rosenrött skimmer.

Senare kom våra resor till Funäsdalen.

En dag berättade Yvonne att hon fått låna sina systrars lägenhet i Funäsdalen och planerade att åka di med sin kamrat Ann-Britt. Hon ringde till mig under sitt besök där uppe och berättade om hur förtjust hon blivit. Funäsdalen var ju så underbart. Yvonne skrev om sitt besök i husboken.

Det var Yvonne som tog initiativet till att vi skulle resa till Funäsdalen tillsammans. Jag hade tidigare upplevt fjällvärlden på flera andra ställen, vandring i Sarekfjällen och militärtjänst på skidor runt om i Jämtland. Mina intryck av naturen däruppe var mycket positiv. Därför var det lätt för Yvonne att locka mig med på resor till Funäsdalen.

Yvonne och jag gjorde många resor till Funäsdalen. Vid de flesta resorna har vi hyrt systrarnas lägenheter, som låg högt upp på en sluttning och hade vid utsikt över Funäsdalssjön.

Yvonne och Ann-Britts resa till Funäsdalen.

1998-07-05. Yvonne och Ann-Britt.

(Jag återger här deras anteckningar från husboken.)

Vi anlände till Funäsdalen omkring klockan 20. Bilfärden hade gått genom det fagra sköna Dalarna längs Siljan för att sedan fortsätta över Orsa. Vägen Orsa-Sveg med den ödsliga Finnmarken blev lite lätt jobbigt. Efter Sveg blev vi fördröjda av de många vägarbetena. Men sedan var vi äntligen här! Vilken mysig plats och fin lägenhet, som mina kära systrar och svågrar äger. Här kommer Ann-Britt och jag att trivas.

1998-07-06.

Vi vaknade efter en natt med skön sömn. Efter en härlig frukost styrde vi förväntansfulla kosan till turistbyrån i byn. Där fick vi information om lämpliga vandringsleder av en trevlig tjej. Hon tipsade om Blomsterstigen på Hamrafjället samt vandringsleder i Bruksvallarna, Mittådalen, Mässlingen, Ruvallen etc. Vi bestämde oss för Blomsterstigen. Det visade sig vara en underbar led med vackra blomster och underbara vyer.

Yvonne på spången.

På vägen hem köpte vi tunnbröd på Tunnbrödsstugan i Funäsdalen. Senare på kvällen blev det sedan en härlig middag med vin. Efter lite tv-tittande somnade vi sedan gott.

1998-07-07.

Vi vaknade även denna morgon till en regnig och mulen dag. Vid frukosten bestämde vi oss för att besöka vävstugan i Bruksvallarna, och därefter fortsätta med att vandra den lilla byturen. Den startade vid statyn av gruvgubben. Det blev en lättgången vandring. Vi såg en stor ladugård från bruksepoken, varggrop, järnåldersgravar och underbara blomsterängar. En stor blombukett plockade vi med oss för att ställa hemma på bordet. Den kunde vi sedan njuta av i flera dagar. Kvällen avrundades med en kort promenad till samhället.

1998-07-08.

Vi styrde vår färd till Mässlingen-Ruvallen för att vandra på hjortronmyrar förbi porlande bäckar med kristallklart vatten.

Vid fåbodvallen i Ruvallen åt vi våfflor med grädde och hjortronsylt. Vålförtjänt tyckte vi. Solen sken från en nästan klarblå himmel.

Yvonne vilade på maten.

När vi återvänt till lägenheten åt vi en sen middag. Det blev pyttipanna med ägg. I morgon väntar nya äventyr.

1998-07-09.

Jag vaknade efter en natt med dålig sömn. Vänstra sidan av ryggen värker, förmodligen en muskelsträckning. Jag måste ta det lugnt idag, och bara göra något där jag inte behöver ha ryggsäcken på ryggen. Vi bestämde oss för att åka till Rörås i Norge.

Ann-Britt i regnsjukt Rörås

På ett fik kom vi i samspråk med två alerta engelsmän, 76 och 88 år gamla. De var på väg till Tromsö. I Rörås regnade det hela tiden. Vi besökte kyrkan och Olavsgruvan. På hemvägen stannade vi vid Anderssjöfallet för att ta lite kort, men där kunde vi inte vara länge. Myggen var alltför besvärande. Vi kom hem sent till lägenheten. Där spelade vi lite kort en stund. Sedan gick sen och lade oss. All frisk luft hade ju gjort oss trötta.

1998-07-10.

Nu återstår det endast två dagar av denna underbara semestervistelse i Funäsdalen. Men vi kommer tillbaka nästa år. Lotta har lovat att det går bra. Idag vandrade vi upp till Funäsdalsberget.

Yvonne på väg mot toppen.

Vi fick hamburgertallrik på Toppstugan. Mums-mums! Vilken hänförande utsikt vi hade över Funäsdalen med omnejd!

Till middag åt vi rökt sik med spenat. Siken hade vi handlat i delikatessaffären i Funäsdalen. Sedan somnade vi bums efter all härlig fjällluft. På söndag åker vi vidare till Sundsvall för att hälsa på Anna-Lisa.

Ann-Britt på toppen.

1998-07-11.

Vid frukosten knackade det på dörren. Vi fick nu meddelande om att Anna-Lisa insjuknat i influensa. Vi kan således inte åka till Sundsvall. Mycket tråkigt. Fick en snilleblix! Vi tar in på Funäsdalens vandrarhem några nätter. Det är ju så mysigt här. Vi lyckades också ordna detta. Därefter åkte vi till Djupdalsvallen vid Mittåkläppen.

Vi valde en fåbodtur på 5 km. Det var en lätt och behaglig tur. På kvällen städade vi lägenheten. Vi hoppas på att Linda och Johan skall få lika trevligt som vi har haft här.

Ann-Britt redo för avmarsch.

1998-07-12.

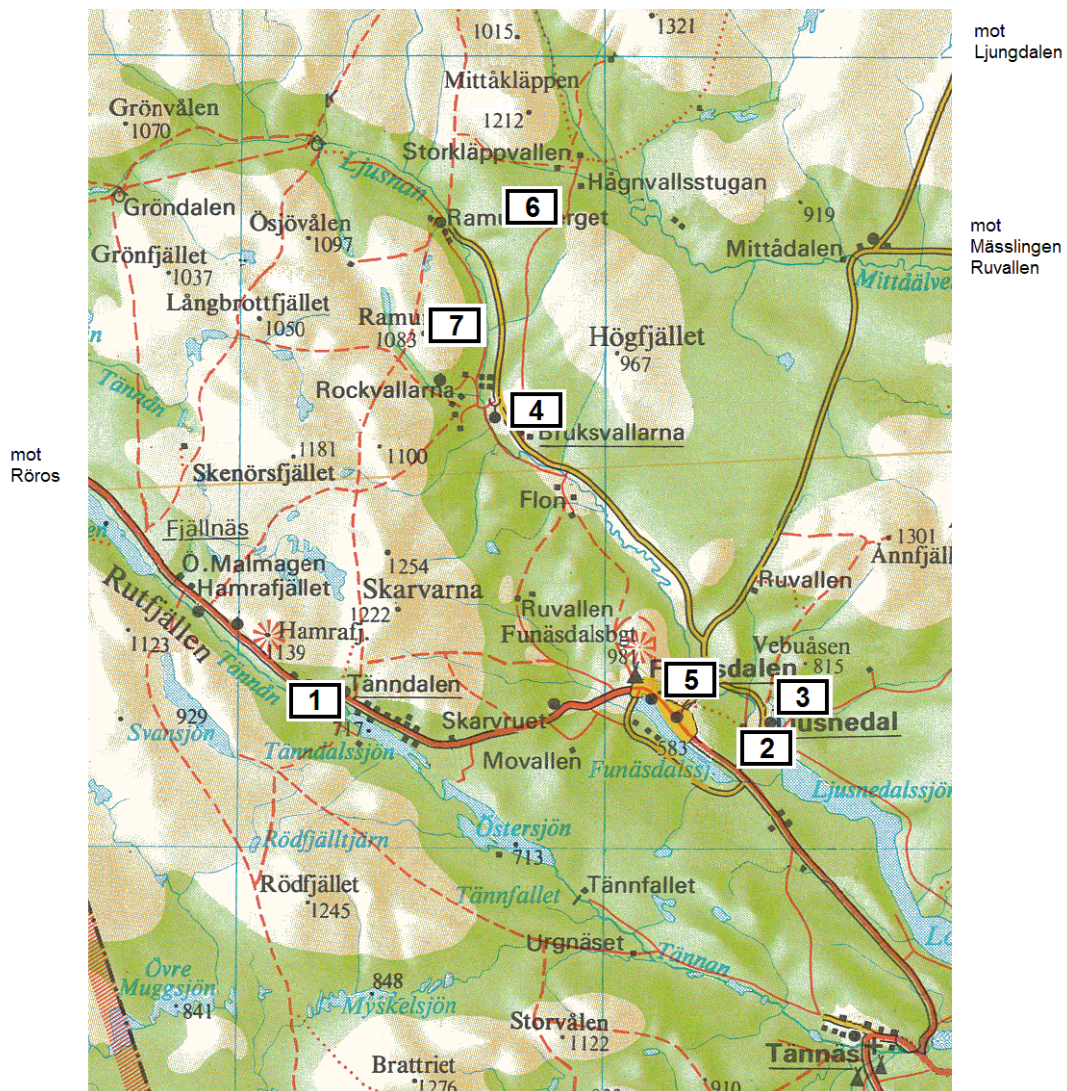
Nu är det flytt dag till vandrarhemmet, vi packar och ser över lägenheten att allt är i sin ordning. Ett hjärtligt tack för oss vi kommer tillbaka.

Syrran Yvonne, Ann-Britt

Vår första resa till Funäsdalen.

1999-06-06 till 1999-06-11

Platserna vi besökte under första resan till Funäsdalen.

1. Tännaldalen, Röstavallen.
2. Ljusnedal.
3. Tevsjön, Tevån.
4. Bruksvallarna.
5. Fjällmuseet.
6. Fålatjärnen, Blixtgruvan, Gruvstugan, Glimttjärnen, Djupdalsvallen, Hågnvallen.
7. Ramundberget, Strömbäcken, Bockhammartjärnen.

1999-06-06.

Nationaldagen. Men vi kom egentligen till Funäsdalen dagen innan. Efter en biltur västerut startade vi vår första dagsutflykt. Vi valde vandringsleden som gick från Tännaldalen till Röstavallen. Vädret var inte det bästa, regn, mycket regn, grått, blåsigt, men stundvis kom solen fram och värmdde oss. Naturen var vacker och ljus som tidig vår. Trädens blad var inte utslagna, men blommorna verkade ha tjuvstartat. Eftersom Yvonne förutspått, att det var för tidigt för att kunna finna några blommor är det väl på sin plats att göra en liten förteckning över blommorna vi fann:

Svalört	Styvmorsviol	Mandelblom
Fräken	Daggkåpa	Tjärblomster
Harsyra	Hästhov	Vide
Humleblomster	Raps	Blå skogsviol
Kabbeleka	Förgätmigej	Maskros
Smörblomma	Blåbärsblom	Rödklöver

Vi tog det lite lugnt, så vi klarade första dagens vandring utan krämpor och blesstyrer.

På kvällen blev det:

- Tv med kungen
- Tv med drottningen
- Tv med kronprinsessan Viktoria
- Tv med prins Karl Filip, den stackaren som blivit avsatt som kronprins.

Natten kom och medan Yvonne sågade trästockar låg jag vaken med tandvärk mellan 11 och 02.

1999-06-07.

Jag hörde hur Yvonne piggt hoppade upp ur sängen. Självt kände jag mig aningen trött efter nattens plågor. När jag steg upp, tog tandvärken på nytt sitt grepp över mig. Till min lycka var tandläkaren här i Funäsdalen mycket tillmötesgående. Jag fick en tid redan klockan 13.45. Behandlingen utan bedövning tog en dryg timme. Och det gjorde grymt ont i tanden, när jag lämnade tandkliniken som färdigbehandlad. Yvonne bidrog med glada tillrop och förklarade att hon minsann haft mycket mera tandont, när hon var på semester i Grekland. Hur hon nu kunde veta det? Efter tablettinköp på apoteket blev livet lite mera uthärdligt.

Lite senare gjorde vi ett trevligt besök i Ljusnedal. Det är ett idylliskt och vackert brukssamhälle vid Ljusnan.

Nu klagade Yvonne över att jag glömt två kaffekoppar, när jag diskade, så det är bäst att jag slutar lata mig och inte bara sitta och skriva i den här boken.

1999-06-08.

Det här tecknet * betyder skoterled, det har Yvonne lärt mig. Visserligen stod det på skylten att det betydde nationalpark, men alla skyltar behöver ju inte ha rätt. Vår vandring gick längs Tevåfallet. Vi såg vacker klocklång där, men Yvonne säger att det är mosippa. I varje fall så var den fin. Vi tog vandringsleden runt Tevsjön. Alla sankade delar var prydligt försedda med spångar, så vi kunde gå torrskodda med våra stövlar. Det blev soligare vartefter dagen gick. När vi nådde Tevån, valde vi att vandra upp längs forsarna. Jag blev imponerad av att det var så mycket vatten i ån och att ljudet från forsarna var så starkt.

Yvonne vid Tevsjön

Spång vid Tevsjön

På återväg ned mot Tevsjön i en sluttning med tallar kände vi en starkt aromatisk doft. Den påminde om apelsin. Vi undrade mycket över varför tallarna spred denna doft. Senare när vi var tillbaka i Stockholm sökte jag upp ”tallar” på Google och fick veta att det var contortatallar. Jag erinrade mig att det varit en debatt om dessa tallar i tv. De hade ansetts vara en främmande art i den svenska naturen.

På samma sluttning fick jag ett av de första samtalen i min nya Ericsson-mobil, med den så kallade ”hajfenan”. Det kändes ovant att få telefonsamtal mitt ute i naturen.

Hajfenan

Contortatallar

Vi bilade tillbaka längs Funäsdalssjön.

Jag föreslog att vi skulle sätta oss och njuta av solen på altanen, men Yvonne visste bättre och var envisare, så det blev de dystra och kalla gångarna på Konsum istället. När svälten står nära är det ju prioriterat att proviantera.

Lite sol fanns det i alla fall kvar, när vi var klara med inköpen. Då blev det en stund på altanen och därefter kunde frosserierna börja: kaffe, mängder med gräddglass och äppelpaj.

1999-06-09.

Fram till i går gick det, men i dag misslyckades vi skändligen med att förbättra statistiken. Yvonne sa därför, när klockan blivit 10.40: ”Tills nu har vi kommit ut i skogen lite tidigare varje dag, men så här regnigt har vi inte haft det tidigare.” Vi beslöt att ta bilen till Bruksvallarna. Och där blev det i alla fall en liten promenad trots blåst, regn och kyla. Och senare ett besök på Ica! Därefter åkte vi tillbaka till lägenheten och spelade kort. Kortspelet var ”Femhundra” och reglerna i det spelet ändras vartefter man spelar det. Lite senare gick vi ut igen. Jag glömde nästan att nämna vårt besök på Fjällmuseet. Ett högst förträffligt museum. Det var mycket större än vi trott. Riktigt imponerande! Lite senare styrde vi våra steg in på Ica igen. Det fanns ju alltid något viktigt att inköpa. Promenaden tillbaka blev blöt, mycket blöt. Men de två dränkta katterna lyckades trots allt ta sig tillbaka till lägenheten.

Besöksbricka för Fjällmuseet

1999-06-10.

Vi anlände kl 11.30 till bommen vid Bruksvallarna. Alla flaggorna var på halv stång, men vi visste inte varför. Yvonne packade på sig dubbla tröjor och alla kläder hon hade med sig plus regnställ. Jag följde strax efter. Men vädret vände och blev mycket bättre än när vi började vår promenad, så det mesta av kläderna åkte av. Vi hade startat vid Fålatjärnen och valde vägen över Blixtgruvan, Gruvstugan, Glimt-

tjärnen, Djupdalsvallen, Hågnvallen och tillbaka till Fållåtjärnen. Vi så tre renar redan i början, sedan dök de upp i allt större grupper, tjugo och fler. Vi åt lunch vid Glimttjärnen. Det var ganska mycket snö, som var riktigt bländande att se på. När vi gick längs Djupdalsbäcken började krafterna tryta. Yvonne såg närmast kokt ut med rött ansikte och drack vatten i alla småbäckarna. Efter Djupdalsvallen gick vi bilvägen till Fållåtjärnen. Det var en mördande uppförsbacke att kämpa i. Men Yvonne verkade få nya krafter, så det frestade på att hänga med.

Utsikt ner mot Djupdalsvallen

Kvällen blev förstås lugn för de trötta vandrarna. Bastubad, soppa, vin och ost var naturligtvis lättare att klara av.

1999-06-11.

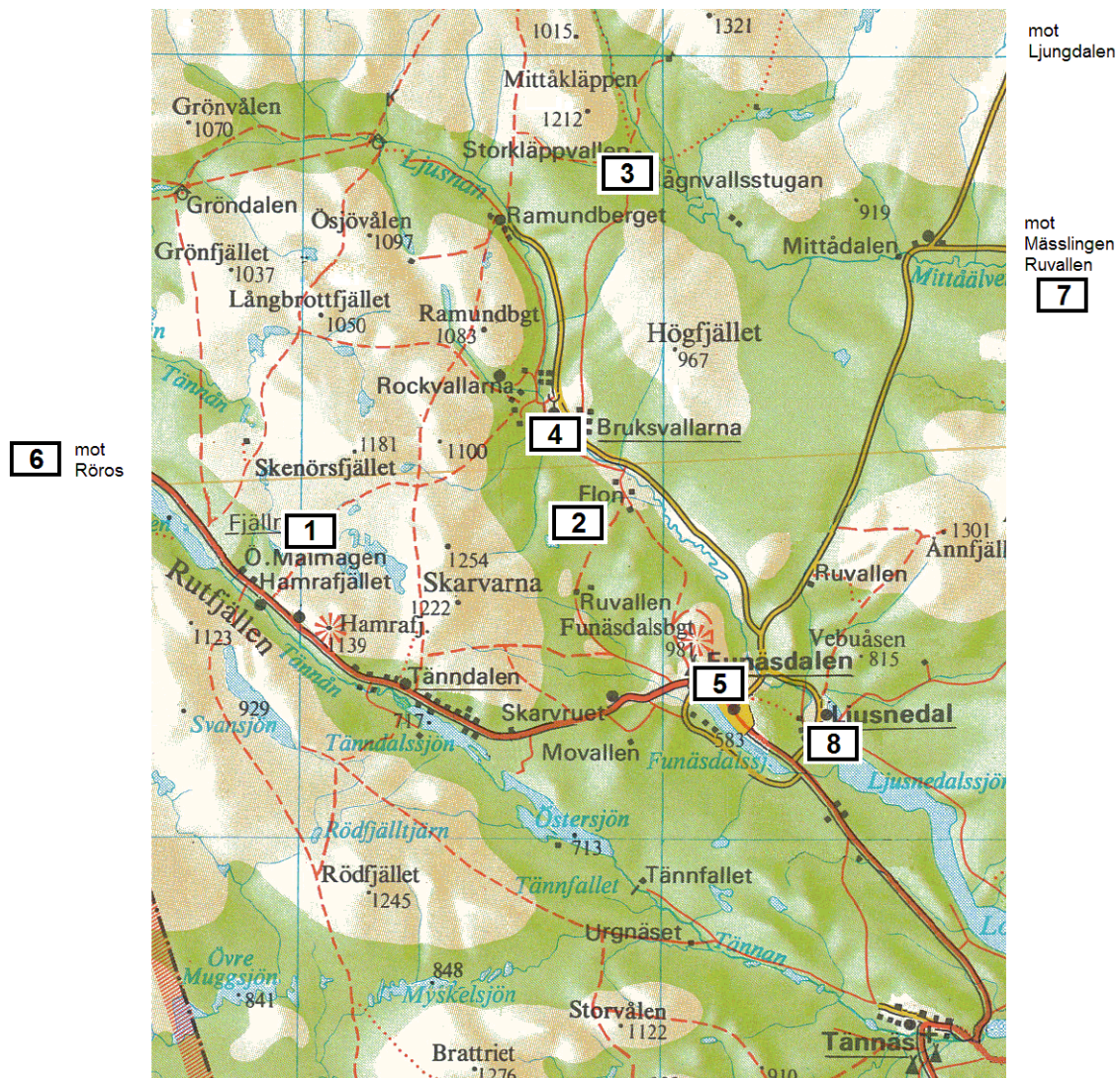
Helt plötsligt vaknade jag av ett fruktansvärt oväsen, det var buller och bång. Jag trodde jag hamnat i en fabrik. Men det visade sig vara Yvonne som diskade! Frukosten stökades snabbt av och lite senare gav vi oss av mot Ramundberget. Klockan var elva och sommarvägen var avstängd. Anslaget och den låsta bommen talade sitt tydliga språk. Vi parkerade bilen och började gå. Vi hittade en stig upp längs Strömbäcken. Klättrandet blev mycket trevligt med växlande vackra scenerier. Den promenaden kan verkligen rekommenderas. Vi vandrade längs bäckens hela längd. På högsta punkten stannade vi, njöt av solen och mumsade i oss medhavda smörgåsar och kaffe. På vägen ner passerade vi Bockhammartjärnen. Vägen följde delvis en skoterled och var rättså jobbig att trava omkring i. Men Yvannes goda vägval på sista biten gjorde att vi fick en väg som ledde oss direkt ned till platsen där bilen stod. På flera ställen under vår vandring for tjädrar upp mellan fjällbjörkarna. Fåglarna var åtminstone stora och de skrämde oss när de plötsligt for upp, så vi trodde det var tjädrar. Vi såg till och med ett bo med ägg i. Vid klockan tre var vi tillbaka till bommen, men nu stod den öppen. Otur?

Kvällen avnjöts på Veras krog med mat och dryck.

Vår andra resa till Funäsdalen.

1999-09-19 till 1999-09-25

Platserna vi besökte under andra resan till Funäsdalen.

1. Magmalsvålen.
2. Flon. Kølvollen. Svalåvallen.
3. Djupdalsvallen.
4. Vävstugan.
5. Funäsdalens kyrka.
6. Röros.
7. Mässlingen och Ruvallen.
8. Ljusnedal.

1999-09-19.

Vi hade beslutat göra ett höstbesök i fjällnaturen. Det var söndag, när vi åkte upp till matstugan. Ursäkta fjällstugan menar jag förstås. Vi satt i bilen och Yvonne gick igenom matlistan, som hon gjort upp för hela veckan. Ju närmare Funäsdalen vi kom desto intensivare blev mathallucinationerna. Men vi fick vår belöning. En god fisk med gräddsås och som dessert blåbärspaj med mycket vaniljsåsgrädde. Och genom den måltiden blev den värsta hungern avvärjd.

1999-09-20.

Yvonne var ivrig på att kämpa.

Vi valde att göra Magmalsvålen till dagens utmaning. Det blev veckans första utflykt. Namnet trotsar all tolkning, mal är ju en slags fisk, och även mage och svål kan man väl förstå. Men vad betyder magmalsvål?

Vi hade trott att det var lagom långt till fjällstugan där. Vandrigen visade sig dock vara lite längre och lite mer krävande än vi trott. Vi kände oss riktigt nöjda när vi var framme vid stugan. Yvonne insisterade på att vi skulle skriva våra bomärken i gästboken. Vi bläddrade i den och såg att även andra kända vandrare hade skrivit sina namn.

Matpaus? Yvonne pratade om plättar, men jag har glömt varför. På väg ner från fjället följde vi raden av telefonstolpar och förstod att vi nog inte varit ut i någon riktig vildmark. Hela leden var märkt med skyltar som avbildade fjällgrisar.

Naturen fanns där framför oss.

1999-09-21.

I går presenterade Yvonne fjällen. I dag skulle det bli bankomater. "Det finns inga bankomater i Funäsdalen" påstod jag. "Det finns" menade Yvonne. Sedan åkte vi runt: ingen bankomat vid Posten, ingen vid Ica, ingen vid Konsum osv. Yvonne gav upp och gick på Posten för att ta ut pengar. Gissa om hon blev lättad, när dom upplyste om att bankomater funnits tidigare.

Ny dag nya tag.

Dagens utflykt gick till Flon. Vi parkerade bilen vid Ljusnan. Promenaden gick också i dag längs telefonstolparna. Uppe vid Svalåvallen var sommarstugorna så många att man fick känslan av tätbebyggt samhälle.

Kölvallen.

Och längre upp vid Kölvallen stötte vi på en röd bärgningsbil. Killen i bilen frågade om vi gått vilse. Vi skrattade och gick vidare. Vi förvånades över att det överallt saknades vilda bär. Innan vi fann Näcksjön, blev vi tvungna att vända för att Yvonne gått vilse, åtminstone påstod hon det. Sen återvände vi nedåt. Det blev en underbar promenad längs en bäck ned till Flon. Det var lättpromenerat, så vi nådde tillbaka till bilen snabbare än vi trott. Kvällen förgylldes av bastubad och massor av vin. Bulgariskt vin och förvånansvärt gott sådant. Vi satt där och planerade morgondagen. Vi tänker på Röros och drömmer om varm choklad med vispgrädde och gräddbakelser. Sov- och ätklockan klämtar. Dagen slut.

1999-09-22.

Varje morgon när vi tittar ut, ser vi riksmarschen gå här utanför vårt fönster. Det är de tidiga och hurtiga och vi känner trycket att komma ut. Generalen kände också sitt ansvar och gav kontraorder. Det blir ingen resa till Röros. Djupdalsvallen blev det nya utflyktsmålet. Vi gick en "ansträngande" tur runt fäbodarna. På en del av sträckan fanns det inte ens bilväg. Vi kände oss raska och hurtiga bland alla 80-åringarna, som tog sig fram bland bodar och stugor. Sen ville Yvonne passa på att göra ett besök i vävstugan. Vi såg många intressanta saker, men priserna såg avskräckande ut.

På kvällssidan gick vi ner och besåg Funäsdalens kyrka. Vi träffade prästen, som var mycket pratglad. Han rekommenderade Vigelen, det var ett område, som lämpade sig för skidåkning. Han hade själv åkt på en skidtur från Norge över Vigelen till Funäsdalen. Jag tänkte namnet Vigelen lät lite kyrkligt, och då var det väl naturligt för en präst att rekommendera det. Prästen hade just haft konfirmander och skulle snart leda en körsångsövning, så han måste först hinna hem och äta. Men han hann berätta om Funäsdalens historia, diskutera om när snön skulle börja falla och hur människorna här uppe kunde försörja sig. Sen avslutade han med att han var ledsen, men han måste skynda sig hem. Tusan vet hur lång föreläsningen annars blivit. Men intressant var det i alla fall.

1999-09-23.

Hurra för regnet! Nu kom vi äntligen iväg mot Röros. Vi åkte längs en trevlig och vacker väg. Det var nästan chockartat att se att stan dominerades av en stor slagghög. Men det var soligt och fint inne i Röros stadskärna.

På väg till Rörås.

Rörås.

När vi gick runt och fotograferade kom en man, som kallade sig för ”norrbagge” och ville hjälpa till. Nåja, han ville nog mest ha någon som lyssnade. Han berättade om hur han lärt känna chefen för Rörosgruvan, först i Oslo och sedan i Röros och fått i uppdrag att bygga ett garage åt honom. En bild av garaget hade sedan kommit in i ortstidningarna under rubriken ”Gruvchef vandaliserar skyddade miljöer i Röros”. Sedan skröt han om hur väl han kände Funäsdalen. Den enda gången som ordflödet stannade av och ”norrbaggen” blev tvärtyst, var när vi frågade om han sett fjällmuseet. Men han kom snabbt igång igen med en berättelse om en snöskoter i Funäsdalen som kört på hans bil. 2000 kronor hade han lyckats få ut från försäkringsbolaget genom att i brev begära stilleståndsersättning och refererat till Karl XII:s belägring av Riga. När vi kommit loss och promenerat vidare hittade vi hans garage. Det var verkligen hemskt! Vi nådde lättade fram till vår bil. Där kunde vi sitta och bara njuta av de otroliga scenerierna under återfärden till Funäsdalen.

1999-09-24.

I dag gick kaffebryggaren sönder. Titta här, sa Yvonne, allt vattnet har gått igenom och det har inte fått någon färg alls och det ilagda kaffet låg kvar i filterpåsen och var helt torrt. Sen tog vi oss samman och löste problemet. Och vi fick vårt morgonkaffe! Efter solen i Röros fick vi nu nöja oss med dimma och

dis i Funäsdalen. Vi åkte till Mässlingen och Ruvallen. Det första vi mötte på vår tur var frilöpande stor hund med grönt halsband. Det andra vi mötte var en massa skyltar med förbud för fria hundar, alla skulle vara kopplade. Vi började med en lätt vandring till hållmålningarna. Där fikade vi. Ett par tyska pojkar satt längre bort och drack Coca Cola. Vi skyndade oss iväg mot Evagraven, när vi såg dimman komma närmare. Fjället ser verkligen annorlunda ut, när dimman tätnar. Framme vid Evagraven hann ett tyskt par ikapp oss. De blev riktigt pratsamma, när de märkte att jag förstod tyska. De kom från en ö nära Rügen och hade nyligen besökt en takläggare i Uppsala. 5 gånger hade de besökt Härjedalen. Evagraven var imponerande trots dimman. Men det blev nog inga vidare bilder. På kvällen ställde vi till stor middag igen: rödspätta med champinjoner och räkor samt rikligt med vin. Och sedan kom förstas desserten: jätteglass med hjortron från Ruvallen. Oj så trött Yvonne blev! Och jag?

Ljuvliga höstfärger.

1999-09-25.

Efter en ovanligt massiv frukost, började Yvonne prata om att det fanns ett fik i Ljusnedal. Regnet strömmade ner. Vi åkte till tältet. Jag tänkte på förra gången vi var där. Då regnade det också. Vad får man inte offra för att få ta del av alla deras erbjudande. Sen blev det en åktur i bilen Vi tog vägen över Söromsjön. Den vägen kan inte rekommenderas. Enda höjdpunkten var att den ledde oss till Konsum. Vid Skoogs restaurang hade de inte någon som kunde ta hand om oss. Då åkte vi till Ljusnedal. Gyllene Bocken kan verkligen rekommenderas. Speciellt deras röding.

Vår restaurang i Ljusnedal.

Det blev en helt fantastisk måltid. En värdig slut på en vecka av frosseri.

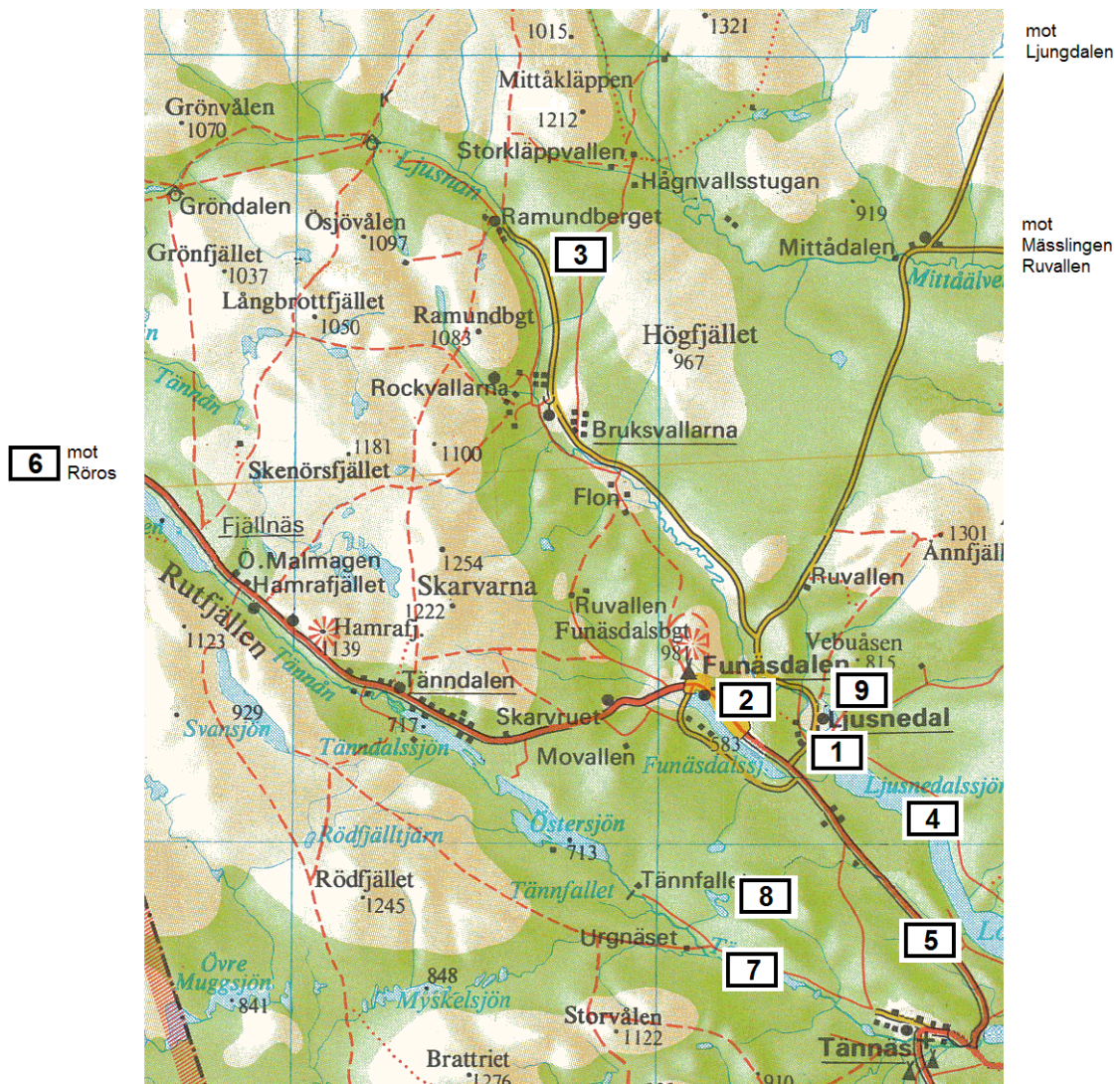
1999-09-26

Yvonne skrev: ”Ännu en vecka i detta underbara fjällandskap är till ända. Vi har haft ”jätteskönt” med underbara vandringar i fjällen och mycket god mat. Vi kommer tillbaka till sommaren. Tack för oss!”

Vår tredje resa till Funäsdalen.

2000-06-10 till 2000-06-17

Platserna vi besökte under tredje resan till Funäsdalen.

1. Ljusnedal.
2. Funedalssjön. Funedalsberget. Fjällmuseet.
3. Fålotjärn. Gruvturen.
4. Spegeldammen
5. Östra Rosseltjärn.
6. Rörös.
7. Tännäs. Tännån. Tännforsen.
8. Klyftjärn. Klyftjärn.
9. Tevsjön.

Yvonne och jag hade länge pratat om att ta med Gabriel och Sebastian till Funäsdalen. När vi till slut berättade om Funäsdalen och att de kunde prova sin fiskelycka där uppe i fjällsjöarna, blev de båda två i eld och lågor. De började genast diskutera om vilka fiskeutrustningar de behövde.

2000-06-10.

Nu kom dagen när vi startade resan mot Ljusnedal. Gabriel och Sebastian var ivriga och vaknade tidigt. De tyckte att det var alldeles för sent att åka iväg med bilen klockan nio, så jag blev tvungen att ringa Yvonne. Jag lyckades mot alla odds övertyga en trött Yvonne om att vi skulle starta vår resa redan vid halv åtta. Vi stack iväg till hennes lägenhet och åkte upp med hissen och hämtade ner henne och en ofantlig massa bagage och matpåsar. Och det blev ett väldigt pusslande för att få in allt i bilen. Jag kände mig hemskt lättad, när vi kom iväg. Klockan inte var mer än åtta, när vi lämnade Väsby. Vi kände oss förväntansfulla och Gabriel och Sebastian pratade mycket om alla fiskarna, som de skulle få upp.

Lite innan Hedemora stannade vi och fikade. I Hedemora besökte vi både Jet och OK På Jet tankade vi och på OK kunde Yvonne göra sitt efterlängttade toalettbesök. I Rättvik stannade vi och tittade på utsikten och fick en matpaus. Yvonne och jag åt Yvannes förträffliga pannkakor med sylt. Pojkarna tjatade om plättar. Trots Yvannes försäkringar att pannkakor var nästan samma sak, vägrade de att smaka dem. De fick till slut äta smörgås istället.

Yvonne blev lite ledsen, men stämningen lättade när vi kom upp till Orsa och skämtade om Orsa kompani. Mitt i storskogen gjorde vi en paus vid en bäck. Pojkarna satte där igång ett dammbygge och ville stanna där ganska länge. I Sveg stannade vi och provianterade i en välförsedd Ica-butik. Strax innan vi nådde Ljusnedal fick vi bromsa in eftersom en stor vacker ren stod mitt på vägen.

FISKEKORT	Nr. 1526	
Funäsdalens Fiskevårdsområde		
För: <u>Lars Lsheden</u>		
Adress: <u>Sörmons Stugby</u>		
Ort: _____		
☐ 1 dygn	☒ 7 dygn	☐ Årskort
☐ Båt	☐ Nät Antal _____	☐ Annat _____
Fiskekortet är personligt och får ej överlåtas, det ska medföras vid fiske och på begäran av uppsyningsman uppvisas.		
Från den <u>10/6-00</u> kl. _____	Avgift kr <u>200,-</u>	
<u>Lars Lsheden</u> Kortförsäljare		

Vårt fiskekort.

Vi hade hyrt en stuga i Ljusnedal. Den låg i byn Sörmon och hade adressen "Sörmoslingan, hus nr 4". Stugvärdar var Marie och Bror Klockervold. Det började mörkna, när vi kom fram och hämtade nycklarna till stugan och köpte fiskekort.

Under bilresan upp till Funäsdalen hade Gabriel och Sebastian stora förväntningar om sin kommande fiskelycka.

Vi lastade in alla våra medhavda prylar i stugan. Sen ville pojkarna prompt ut och prova sin fiskelycka i Ljusnan. Det var inte långt dit. Men det tilltagande mörkret gjorde att fisket blev besvärligt. Vi kämpade

på och pojkarna förlorade var sitt drag i det forsande vattnet. Trötta och snopna måste vi till slut återvända till stugan. Vi tröstade oss med att det bara var första dagens fiskeförsök.

Yvonne, som stannat i stugan, hade ordnat kvällsmat. Den goda maten förhöjde stämningen. Och när Yvonne plockade fram en kortlek blev vi alla entusiastiska och glada. Vi spelade 31 med stor energi och under glada tillrop. Det blev lite sent.

2000-06-11. Söndag.

Frukost intogs under mummel och klagan över förlorad fiskeutrustning. Yvonne kvittrade muntert om sitt kära Ica. ”Där har de säkert vad vi behöver”, påstod hon. Vi andra var tvivlande, men vi åkte i alla fall till Ica. Där var hela parkeringsplatsen blockerad av ett arbete med utbyggnad av Ica-affären. En trappa ner i affären hittade vi en rulle till Sebastians kastspö. Han blev förtjust över att den fungerade på samma sätt som den rulle han tidigare använt i Stockholm. Vi fann även Fiaspel och Yatzy. Yvonne jublade över sina och Icas framgångar.

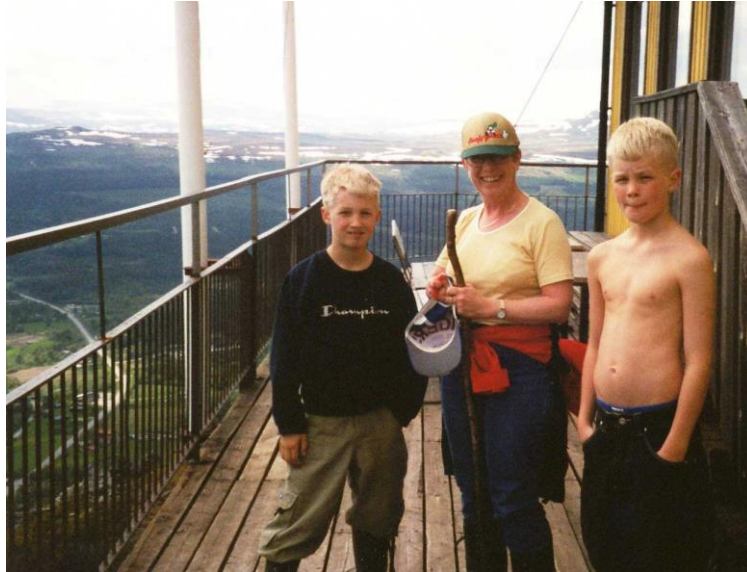
Naturligtvis körde vi sedan ner till Funedalssjön, så att Gabriel och Sebastian kunde prova sina nya fiskeutrustningar. De var väldigt energiska och duktiga. Men trots ihärdiga försök på ett antal platser efter stranden blev det ingen fångst.

Yvonne övervakade fisket.

Lite senare tog vi en paus från fiskandet och åkte vi till Funedalsberget. Liftan var inte igång så vi fick traska och gå. Det låg en väldig snödriva kvar på sluttningen. Pojkarna klättrade i snön och var väldigt högljudda. När vi sedan fortsatte och började gå mot toppen, drog Gabriel och Sebastian iväg så snabbt att Yvonne och jag kom långt efter. Det var jobbigt att kämpa sig uppför sluttningen. Innan toppen gjorde jag ett försök att hinna ikapp pojkarna. Jag ville ju se hur pass farligt det var uppe vid toppstugan. Vi blev allesammans helt genomsvettiga. Det var en fin utsikt från toppstugan, men till vår besvikelse var serveringen var inte öppen. Yvonne och jag satt en stund och njöt av solen. Vi såg ut över Funäsdalen och beundrade naturen med dess fjäll och dalar.

Gabriel och Sebastian var fortfarande fulla av energi och ville absolut leta upp den högsta punkten på berget innan vi började nedstigningen.

Solsken och fin utsikt.

Vår väg tillbaka blev jobbigare. Vi måste ju hålla emot och bromsa i utförsbackarna. Pojkarna var snabbast ner och tyckte de fått vänta länge på Yvonne och mig. Men Yvonne hade hittat en krona i skidbacken och lyste som om hon hade vunnit hela tävlingen. Jag kände mig stolt över henne, jag såg ju att hon var väldigt trött av strapatserna och ändå vid gott humör.

Sedan ville Gabriel och Sebastian fortsätta med fisket. Vi åkte ner till en brygga i Funäsdalssjön. Pojkarna rusade ner till sjön och fortsatte att kämpa med sina kastspön. Alla fiskar verkade ha rymt eller åkt på semester. Eller hade vi varit för högljudda och skrämt iväg dem? Kanske fanns det inte ens några fiskar i sjön?

Sebastian hade ett eget fiskeställe.

Några småpojkar cyklade på stranden och ut på bryggan. Yvonne blev upprörd och förmanade dem. Förstod de inte att det var farligt? Till slut gav vi upp både fiskandet och förmanandet och åkte tillbaka till vår stuga.

Vår semesterstuga.

2000-06-12.

Idag hade Yvonne bestämt sig. När hon gjorde sin kraftfulla kampanj, ingenting kunde stoppa henne. Nu skulle vi ut och gå Gruvturen. Vi tog våra ryggsäckar, som var packade med varm choklad och kaffe och termosar och rikligt med smörgåsar, och stack iväg. Stämningen var god och redan på vägen mot Bruksvallarna såg de första renarna.

Fjällvägen mot Mittådalen var avgiftsbelagd. Vid vägbommen fanns en låda att betala i. Vi stoppade i så mycket växelpengar i ett kuvert att det knappt kunde tryckas in i den avsedda springan på lådan. Yvonne öppnade bommen och sen började den långa uppförfärden till Fålötjärn.

Tre vandrare.

När vi startade vår vandring, upptäckte vi att Gabriel inte hade några stövlar. Vi blev lite arga på honom, men han förklarade att han lämnat stövlarna för att de var blöta inuti. Sebastian och Gabriel stack sen iväg med sådan energi, att vi måste ropa till dem att vänta på oss. Yvonne hade en väldig respekt för spångarna och den balansering som vi måste göra. Det dröjde inte länge innan pojkarna hittat ett gammalt gruvhål med snö och vatten. Det fanns också en ruin efter ett kruthus. Framme vi gruvstugan stannade vi och tog en matpaus. Stugan var öppen, men det fanns ingen besöksbok. Efter en stund kom regnet och vi skyndade tillbaka mot bilen. Vi hörde göken flera gånger. Pojkarna stannade vi en bäck och byggde en damm. Sebastian upptäckte en hel flock med renar. Både stora och små. De blev rädda

när vi ropade till Gabriel. När vi satt os i bilen och började återfärden utför berget, såg vi en familj med småbarn vid Fålotjärn. När vi lämnade fjällvägen öppnade Yvonne bommen med stram dörröppnarstil och ett brett leende.

På kvällen skulle vi till Spegeldammen, men vi hittade inte dit. Vi valde då en annan plats och kom in på en urusel väg till Östra Rosseltjärn. Sebastian hittade en parkeringsplats för oss. Gabriel kastade sig ur bilen och galopperade snabbt genom skogen ner till tjärnen. Vi andra kom lite senare. Riktigt länge kämpade Gabriel och Sebastian sedan med sina kastspön och sina drag. Tjärnen var mycket vacker, men fisken sov eller hade tagit semester. Det vore kanske bättre att försöka en tidig morgon?

2000-06-13. Tisdag.

”Hur mycket är klockan?” Jag vaknade av Gabriels röst. Han stod ivrig framför mig. Klockan var 5, så vi kunde sova en stund till. Men klockan 7 stod vi nere vid bryggan och morgonfiskade i snålblåst och duggregn. Sebastian och jag sprang och jagade varandra för att få upp värmen. Gabriel kämpade tappert för att få upp någon fisk ur sjön. Men allt var förgäves! Ganska frusna åkte vi tillbaka till stugan.

Sen blev regnet värre. Jag föreslog att vi skulle åka till solen i Röros. De andra såg tvivlande ut, men vi kom i alla fall iväg. På vägen såg vi bara moln och regnskurar, men i Röros tittade solen fram. Jag log över min framgång och myste.

Vi gick runt i Röros. En sportaffär lockade pojkarna. Där fanns mycket fiskeutrustning att välja på. Efter viss tvekan handlade de drag och blysänken. Solen lyste mer och mer. Sen gick vi till Gruvmuseet. Lokalen var en trappa ner och var fylld med modeller över den gamla malmbrytningen och alla arbeten i gruvan och smältverket. De flesta modellerna var så gjorda att man kunde kika in i dem. Sebastian sprang glatt omkring och kikade i alla hålen, speciellt de som föreställde gruvgångar. Det fanns också stora diagram över produktionen av koppar och en karta över alla gruvorna i trakten, till exempel Olofsgruvan.

Bevis för inträde på Röråsmuseet.

Efteråt ute på stan lekte Yvonne tysta leken och gick och fnissade. Solskenet bestod under hela vår väg tillbaka till Funäsdalen. Vi blev snopna, när vi fann att pizzerian, där vi tänkt äta, var stängd. Vi gick då till Grillen och fick lite enklare mat. Det blev kebab, korv och pommes frites. Jag fick räksallad och grönsaker.

Sen var det åter dags för lite inköp, spinnare i sportaffären och mask på OK. Pojkarna började sedan bli otåliga. Nu måste utrustningen provas. Så stack iväg ner till Funäsdalssjön och fiskade en stund i stark blåst. Senare på kvällen fiskade pojkarna i Ljusnan. Det kändes lite riskabelt med den strida vattenströmmen. På stranden fann jag mandelblom, kattfot och blå viol. Jättetrevligt, men var fanns fiskarna? Vi åkte hem längs Ljusnan. På kvällen steg stämningen betydligt. Vi fick Yvannes goda middagsmat och sen spelade vi fia. Slutet gott allting gott?

2000-06-14. Onsdag.

Vi spelade ett parti fia redan på morgonen. Efter frukost åkte vi till Ok för att kontrollera luften i däcken. Det gick inte bra. Men efter Yvannes käckas råd att jag borde trycka på knappen, så gick det bättre. Och Yvonne log belåtet. Vi åkte till Tännäs och fortsatte upp längs Tännån. Vid Tännforsen förstod vi att vi

kommit för långt och vände tillbaka. Vi parkerade på avsett ställe och började gå uppför en stig, som följde en liten bäck. Längs stigen fanns det vacker klockljung på många ställen. Vi hade glömt fiskelådorna, så jag fick hedersuppdraget att gå tillbaka och hämta dem.

Vi diskuterade bästa vägen upp till Klyfttjärn. Solen gassade på oss och stigen var ganska brant. När vi kommit upp till tjärnen var vi genomsvettiga och hängde upp jackor och tröjor på tork. Vi tog en liten fikapaus. Yvonne och jag drack kaffe. Sebastian och Gabriel fick Oboy. Sedan fiskade pojkarna länge utan resultat. Jag fick en hel del jobb med att lossöra och hämta dragen ur diverse träd. Till slut kom det kyligare vindar. Då gick vi tillbaka till bilen. Promenaden ner var ganska lätt. Yvonne fick en andra framgångsrik bekantskap med en hög spång över bäcken.

Yvonne var en stor entusiast.

Yvonne blev strålande glad, när hon märkte hur lätt och elegant hon kunde ta sig över stock och sten. Hon tvekade inte längre inför bäckar, som vi måste ta oss över. Inte heller djupa diken verkade vara något som skrämde henne. Och henne goda humör blev allt bättre allteftersom hon gjorde fler och fler framsteg.

Vad allt var härligt.

Vandring i backe.

Sedan besökte vi Tännäs kyrka. Den var inte öppen. Sebastian och Gabriel läste intresserat på gravstenarna och diskuterade livligt vilka de tyckte var snyggast.

Tillbaka i Funäsdalen var vi på Ica. När vi kom tillbaka till bilen såg vi att en ”norrbaggebil” backat på vår dragkrok. Otur för dem. Vi återvände till stugan och anrättade gemensamt pizza. Alla blev nöjda utom Sebastian. Han ville ha pasta och korv istället. Under kvällen upptäckte pojkarna skogen runt stugan. De verkade ha väldigt roligt och sprang och jagade varandra.

Innan läggdags spelade vi Kina-schack. Yvonne klagade över att vi fuskade och påstod att hon spelat Kina-schack många gånger när hon var yngre. Som vi spelade hade inte varit tillåtet då heller. Spelet avbröts i oenighet. Gabriel och Sebastian blev sedan väldigt stöjiga och hade svårt att komma till ro och sova. När de äntligen somnat och allt blivit lugnt, snubblade Yvonne i farstun och föll med dunder och brak. Jag hjälpte henne upp. Lyckligtvis hade hon inte skadat sig

2000-06-15. Torsdag.

Redan tidigt på morgonen spelade jag Svarte Petter med Sebastian. Sedan tittade pojkarna på barnprogrammet ”Vintergatan 5A”, precis som de gjort varje morgon. Efter frukost bestämde vi oss för att åka till Ljusnedal. Där hittade pojkarna en lekplats med rutschbanor och annat, som måste prövas. Sen blev det fiske. Gabriel kastade från taket på en färja, som låg vid stranden. Sebastian tröttnade med att kasta, när det blev resultatlöst igen. Istället lärde han mig att kasta. Det var faktiskt ganska kul. Men jag fick inte heller någon fisk.

Lunchen tog vi i stugan. Sen åkte vi till Tevsjön. Pojkarna tyckte om att springa på spångarna. Raskt var de långt före oss. Det fanns massor av kabbeleka, som lyste gult även långt ut mot sjön. Gabriel och Sebastian verkade gilla att gå upp efter Tevån och beundra det fina Tevåfallet. Ibland var de långt ut till åkanten, men jag tyckte de var försiktiga och duktiga. Inte den här gången heller kom vi ända upp till kalkugnen. Vi tog en annan väg nerför berget. Det tog tid. Vi gick utför och utför och började förstå att vi varit högt uppe.

Mot slutet av promenaden gick vi tillbaka längs sjöstranden. Spångarna var ojämna och fuktiga. Sebastian snubblade och föll, men slog sig inte. Han tittade upp på oss och såg glad ut. Vi tyckte alla att det var skönt, när vi hittade bilen och kunde starta vår efterlängtnade färd till Ica. Där bjöd Yvonne på glass.

Hemma i stugan spelade vi Yatzy. Jag hade en väldig tur och vann hela spelet. Sen fixade vi en blandad middag. Jag och Gabriel åt pasta med sås, Yvonne tog biff och klyftpotatis, medan Sebastian nöjde sig

med pasta och ketchup. Sen blev det teckning. Sebastian ritade en pojke som åt glass när det blåste. Gabriel ritade en lustig gubbe, som han kallade Picassogubbe.

Sen duschade pojkarna, Sebastian först och sedan Gabriel. Klockan var mycket och pojkarna kom raskt till sängs. Och sömnen kom ganska fort, de var ju så trötta.

2000-06-16. Fredag.

Nu kunde vi göra en summering av vår stora fiskevecka. De ivriga fiskarna gjorde sitt första försök redan i mörkret vid Ljusnan. Dagarna som följde försökte vi energiskt på många ställen kring Ljusnan, Ljusnedalssjön och Funäsdalssjön. Det blev tidigt morgonfiske, dagsfiske och sent kvällsfiske. Vi besökte också Östra Rosselsjön och Klyfttjärn. Fångsten uteblev, men Gabriel och Sebastian tog motgångarna med beundransvärd fattning. Inga sura miner!

Dagens utflykt blev mycket kort. Vi åkte till tältet i Funäsdalen, där de försäljer kläder och prylar. Gabriel blev förtjust i en fiskeväst. Jag köpte den åt honom. När vi lämnade tältet var vädret kallt och blåsigt, så vi tyckte det var rätt dag att besöka fjällmuseet. På museet fanns det en tunnel som barnen kunde krypa in i och leka. När Sebastian följde reglerna och tog av sig stövlarna, märkte vi att han saknade strumpor. En skarpsynt lektant såg också detta och påpekade att då fick han inte vara inne i lektunneln.

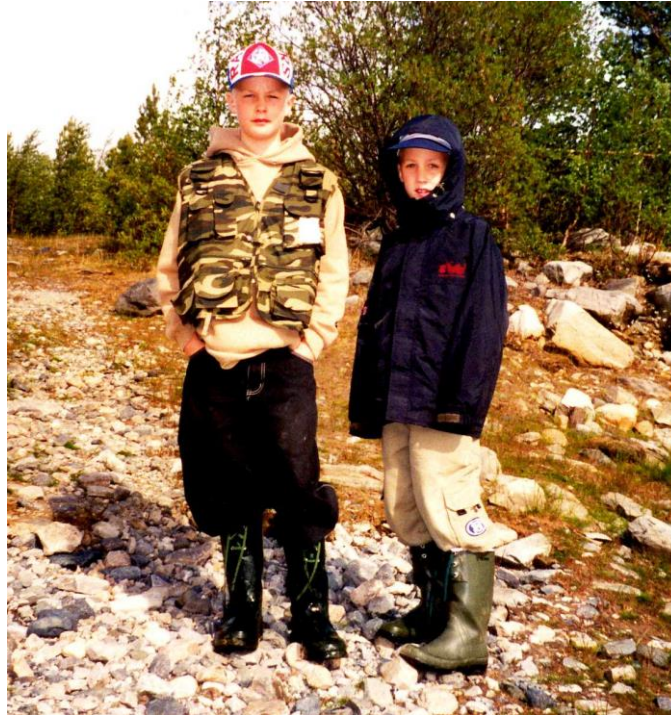
Entrébevis

För att reda ut problemet blev det jag som blev tvungen att traska till Ica och inhandla strumpor. Det blev trevliga strumpor med bilder av bilar på. Och Sebastian kunde nu äntligen delta i leken i tunneln. I museet fanns också en enarmad bandit, som gav uppgift om årets väder och skörd. En speciell ljudanläggning kunde vi lyssna på tal och musik från Härjedalen. Gabriel hittade en utrustning för styrkeprov. Sebastian gillade slipstenen, som hade speciella inställningar för kniv, lie och yxa.

Sen var vi på Loftet och frossade på smörgåsar och varm choklad. Och efter det tyckte vi det var dags att besöka Lotta och Hans i deras lägenhet. De tyckte det var roligt att vi kom och bjöd på kaffe och bullar.

Dagens utflyktsmål var Spegeldammen. Men först åkte vi tillbaka till vår stuga och försåg oss med fler varma kläder. Vi stranden var blåsten skarp och det kändes riktig kallt. Att fiska var inte ens att tänka på. Till och med pojkarna insåg att det var hopplöst. Vi åkte istället till Ljusnedal och kämpade med spön och drag. Gabriel tyckte att han såg en röding.

En mycket kall regnskur tvingade oss att fly tillbaka till stugan. På kvällssidan åkte vi in till Funäsdalen och åt pizza. Alla tyckte det var jättegott. Skymningen kom när vi återkom till stugan, men vädret var lite bättre. Pojkarna ville leka i skogsbrynet och blev där ganska länge.

Gabriel med ny fiskeväst

2000-06-17. Lördag.

Nu var det dags att städa stugan. Och Yvonne visste precis hur det skulle göras. Medan vi knogade med städning och packning, lekte pojkarna snällt utanför stugan. Vi blev klara rättså tidigt och åkte ner till stugvärden för att återlämna nycklarna. Yvonne blev förtjust, när damen som tog emot nycklarna, påstod att det var för kallt för fiske. Så hade ju Yvonne sagt hela veckan.

Resan hemåt gick fort. Yvonne lekte med pojkarna i bilen. Vid Björnån stannade vi en stund. Pojkarna rusade ner till den lilla forsen. Där byggde de en bro med stenar. I närheten av Falun stannade vi på en rastplats för att äta våra smörgåsar, men det var så mycket mygg att vi tvingades tillbaka till bilen. Men glasstrutar lyckades vi i alla fall inhandla. Mera lyckat blev det på Mc Donalds i Hedemora. Där fick Sebastian förutom hamburgare även en stor Snobben-leksak. All blev nöjda och mätta. Efter tankning av bilen fortsatte vi mot Stockholm.

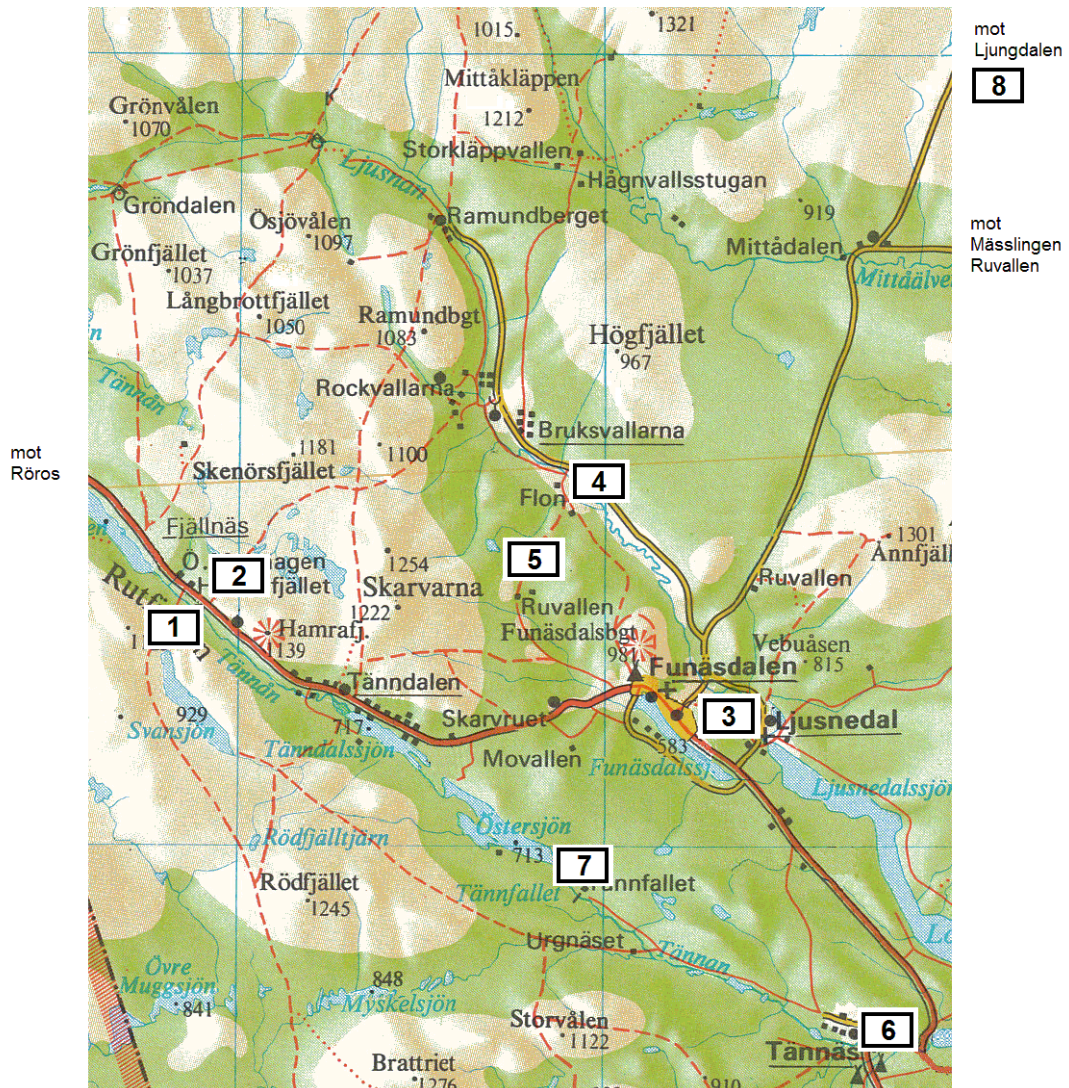
Matbevis.

I Väsby åkte vi först hem med Yvonne och alla hennes grejer. Vi alla fyra fick gå flera gånger upp till hennes lägenhet för att packa ut allt. Naturligtvis kramade vi om Yvonne och tackade henne för en oförglömlig vecka i Funäsdalen.

Vår fjärde resa till Funäsdalen.

2001-06-02 till 2001-06-09

Platserna vi besökte under fjärde resan till Funäsdalen.

1. Svansjön.
2. Anderssjöfallet.
3. Röstberget.
4. Flon.
5. Näcksjön.
6. Tännäs.
7. Östersjön.
8. Ljungdalen.

2001-06-02.

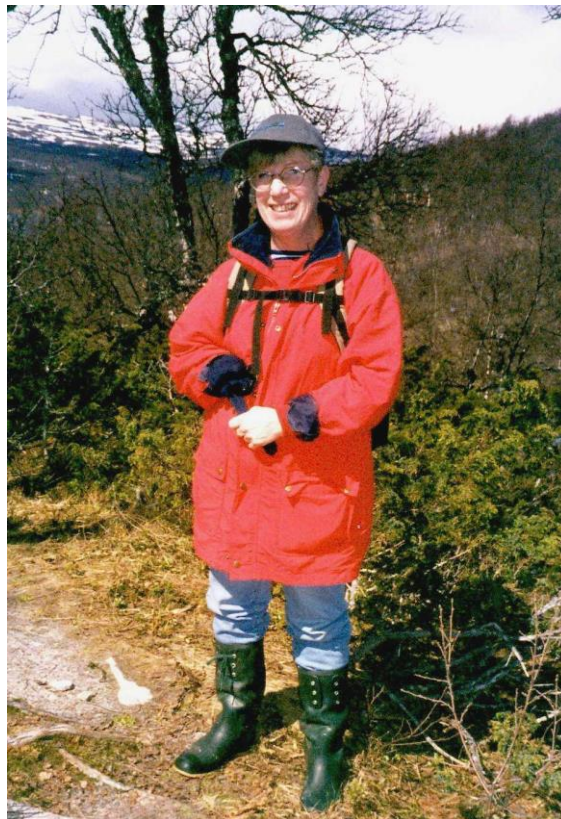
Efter en tidsödande omväg över Bollstanäs, kunde vi se genom bilfönstren hur sommaren försvann och sedan våren försvann under vår 57 mil långa resa till det vintriga Härjedalen. ”Titta det snöar!” sa Yvonne, när vi kom till Funäsdalen.

När vi var framme vid lägenheten, bromsade jag in bilen. Sen hörde jag Yvonne utbrista: ”Titta där står ju Anders soffa!” Jag tittade och såg en gammal soffa under trappan till ett av grannhusen. Yvonne låste upp och sen blev det ett väldigt bärande från bilen av kläder, prylar och matkassar. Sedan var det nära katastrof. Yvonne utropade: ”Den där får du inte ha där, då kan ju syrrornas nya fina soffa bli förstörd.” Det var min nya helt oanvända nyinköpta ryggsäck, som var syndaren.

Mot kvällen startade de traditionella matexcesserna: massor av rökt lax med stuvad potatis och tomat-sallad. Ostbrickan orkade vi inte med, så vi nöjde oss med kaffe och mängder av goda bullar. Och senare på kvällen för att hålla hungern borta delade vi en jättechokladkaka. Fortsätter vi så här lär vi väl bli tvungna att byta hela vår garderob mot en större.

2001-06-03

Vi kom ut ganska tidigt. Termometern visade +2 grader, när vi startade färden mot Svansjön. Med Hans detaljerade beskrivning i gott minne hittade vi lätt vägen upp mot Svansjön. Bommen var uppe, men vi hittade ingenstans att betala vägavgiften. Vi kom inte långt upp i sluttningen förrän hela vägen var täckt av en stor snödriva. Vi blev tvungna att vända om. Vi beslöt att parkera vid Anderssjöfallet istället. Därifrån vandrade vi upp längs fallet.

Yvonne var beredd på att kämpa.

Lars verkade tveksam.

Anderssjöfallet

Vi fick lite sol, men det syntes hur snön föll på fjällsidorna. Det var riktigt skönt en stund, men sen började snöflingorna falla även över oss. Vi hastade tillbaka till bilen, medan vädret blev allt sämre. ”Härligt väder!” hojtade en motorcyklist, som stod och kurade invid vindsyddet. Vi var rätt blöta, när vi klev in i bilen. Och kaffe smakar ju bra även i en bil. Tydligt blir man trött av dåligt väder, eller så var det konditionen, som inte var den bästa. I alla fall åkte vi tillbaka och sen satt vi i syrrornas hus och kämpade med tv-tittande och matlagning. ”Vad det är ljust länge här uppe” sa Yvonne när vi lagt oss. Men det var utelampan vi glömt släcka.

2001-06-04.

Sol från en helblå himmel.

”Och vad händer om 25 år? Hur ser världen ut? Lever vi då?” Medan jag kämpade med att komma till medvetande, började jag förstå att Yvonne redan var inne i en stor diskussion om de existentiella problemen. Det var bara +7 grader när vi startade med att backen upp till liften skulle besegras. Yvonne blev röd och sjöblöt långt innan vi nådde Röstberget. Solen blev allt varmare. Vi hittade en fin sluttning mot söder.

Lars tog en paus.

Yvonne var beredd att fortsätta.

Där provade jag min kikare, när en stor brun lösspringande hund kom och skrämde oss, men sen märkte vi att hunden var mycket gammal och trött. Hunden sprang fram och tillbaka. Till slut satte den sig ner i slutningen och bara tjöt. Grabben som efter en stund hämtade hunden sade: ”Han blir så ledsen när han inte hittar oss”. Lite senare hittade vi utsiktspunkterna från Röstberget mot Ljusnedal. En hänförande upplevelse!

Även vägen tillbaka längs Ljusnan kan rekommenderas. Solskenet, ljudet från det forsande vattnet och den inbjudande naturen fick oss att njuta. Det är en lycka att få uppleva sådant.

Ljusnan.

Mot kvällen fick Yvonne ut en något motvillig Lars på stadsvandring. Jag hade nog hellre suttit kvar på altanen och solat, men promenaden i solen blev faktiskt underbar. Vi gick bort till Konsum och kommunhuset och via strandpromenaden tillbaka.

2001-06-05.

+6 grader varmt. Yvonne i Härjedalen, och med ett himla härligt humör. Efter fyndet i Bittes hemslöjd blev stämningen bättre och när vi hittade gott bröd hos bagaren, blev det hopp om livet. I sportaffären kunde vi inte göra några inköp. Där hittade vi bara polisen. De hade haft inbrott.

I Flon hittade vi till slut en parkeringsplats. Vägen upp mot Näcksjön är naturskön och lättpromenerad, men ganska branta stigningen gör att man ändå blir rättså svettig.

Solen gassade på uppe på fjällsidan.

Uppe på fjället kunde vi se Näcksjön, men det var massor med snö mellan oss och sjön. Vi gjorde ett försök att forcera snön. Den hade något, som tidigare säkert varit skare, men nu bar ytan inte. Vi försökte, vi tog några steg, men alltför ofta trampade vi igenom och sjönk ner alltför djupt för att vara trevligt, så vi beslöt att vända. Näcken hade gäckat oss igen.

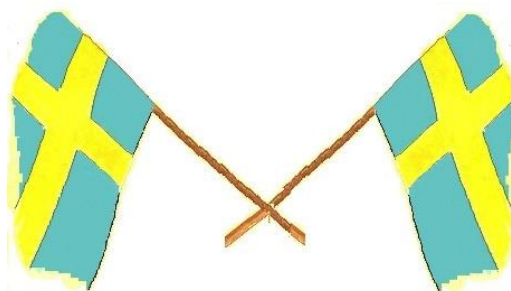

Vila före återtåget.

Vi hittade en bekväm solvarm sten att sitta på. Nyponsoppa, smörgåsar och kaffe smakar bra ute i naturen. Vägen tillbaka blev enkel, det var bara nedåt hela tiden. Vi beslutade att göra ett nytt försök med att hitta näcken i Näcksjön en annan gång.

Väl tillbaka inomhus tyckte vi att det var lämpligt att pröva ett sallad, men vi orkade bara med ost, kex och öl. Samt tv-tittande förstås.

2001-06-06.

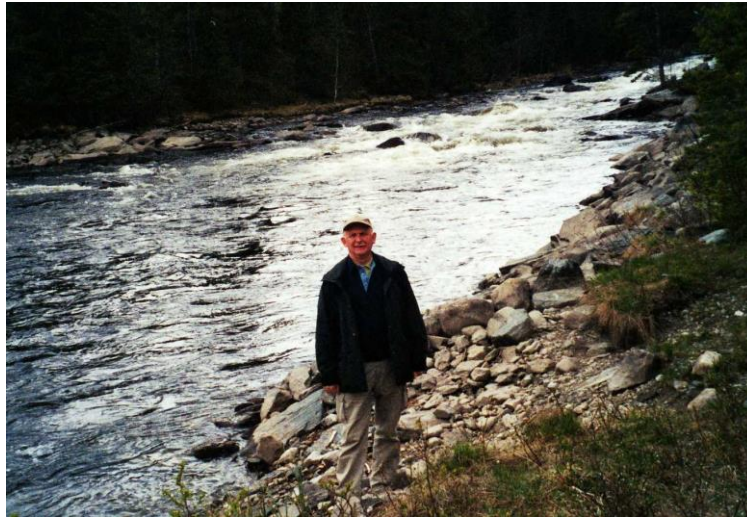

Nationaldagen

13 plusgrader redan på morgonen är inte dåligt och solen lyser ju i alla fall genom molnen. Först blev det en tur ner till bagaren igen. Sen styrdes dagsturen mot Tännäs. Vi fortsatte ända fram till Östersjön. Vår tilltänkta vandringstur fick ställas in eftersom Yvonne inte ville gå över dammen över Tännån.

Yvonne vid Tännån.

Lars vid Tännån.

Vi åkte därför tillbaka till Tännforsen. Vår lunch i det fria fick ju inte ställas in även om motionen måste utebli. Efter mumsandet gjorde vi i alla fall en ansträngande biltur ända upp till Överbyn i Tännäs. Ett försök att köpa fisk i Tännäs fiskecentrum blev fiasko, så vi for tillbaka till ett ödsligt Konsum i Funäsdalen. Brist på fisk även där gjorde att vi satsade på wok-grönsaker. För att inte få det för kalorifattigt gjorde Yvonne en maffig fruktpaj med vispgräddde. ”Motionera får vi göra i morgon” säger Yvonne. ”Förresten har du gjort om Tännfallet till Tännforsen, du tror visst vi är i Jämtland.”

2001-06-07.

I gårdagens berättelse förskonades vi från Yvannes redogörelse om de farliga bungy-jump-övningarna på fjällsidorna i Norge. Det får Yvonne själv berätta om. Regnet, som ökade under dagen, var stor anledning till att vi gjorde en tur till Ljungdalen, Vägen över Flatruet var öppen, men vi såg mycket snö. Renar var det också gott om. I Ljungdalen läste Yvonne en skylt ”kapellet 600 m.” vi gick dit, men sträckan verkade mycket längre än 600 m. Kan det möjligen vara vi som är utmattade av allt ätande? Vi fikade på ett helt folktomt ställe, jag tog kaffe och muffins medan Yvonne klämde i sig en jätteräkmacka. Sen gjorde vi ett besök i ortens hemslöjdsaffär. Dom tog kreditkort, så Yvonne kunde köpa en fin duk.

Yvonne beredd på återfärd.

Bilturen tillbaka blev lite enformig på grund av allt regnande. Fjällen syntes ju knappt! Även Funäsdalen bjöd på ett präktigt regn. Vi satt och kurade i stugan tills det var dags att sticka iväg till Veras krog. På vägen ner till byn ville Yvonne först klara av ett antal gratulationssamtal. Till slut kom vi fram och fick riktigt mysigt på restaurangen. Som vanligt var det underbart att äntligen få ett rejält mål mat. Det blev tomatsallad och rödingfiléer med pestopotatis och avslutades med kaffe och mintkaka. Den trevliga unga damen, som serverat oss, visade oss restaurangens nya veranda mot sjön. Tyvärr regnade det också under bilfärden tillbaka till stugan. Vi hade tänkt gå till restaurangen, men regnet fick oss att tänka om.

2001-06-08.

6 plusgrader. Vi hörde ett häftigt forsande och rusade upp. Det lät som ett våldsamt läckage från köket, men det var regnet som forsade ner på köksfönstret. Under frukosten kom flera regnskurar. Vi kämpade oss dock ner till Loftet och fikade. Lite regn fick vi förstås över oss och sedan också på tillbakavägen. Sen tog Yvonne en tupplur på soffan innan vi tog en kort biltur till Vivallen. Det blev vår sista utflykt för den här gången. Trots regn, kyla och snöhinder känner vi oss rätt nöjda med veckan här uppe i Funäsdalen. Vi tänker mest på den soliga dagen på Röstberget.

2001-06-09.

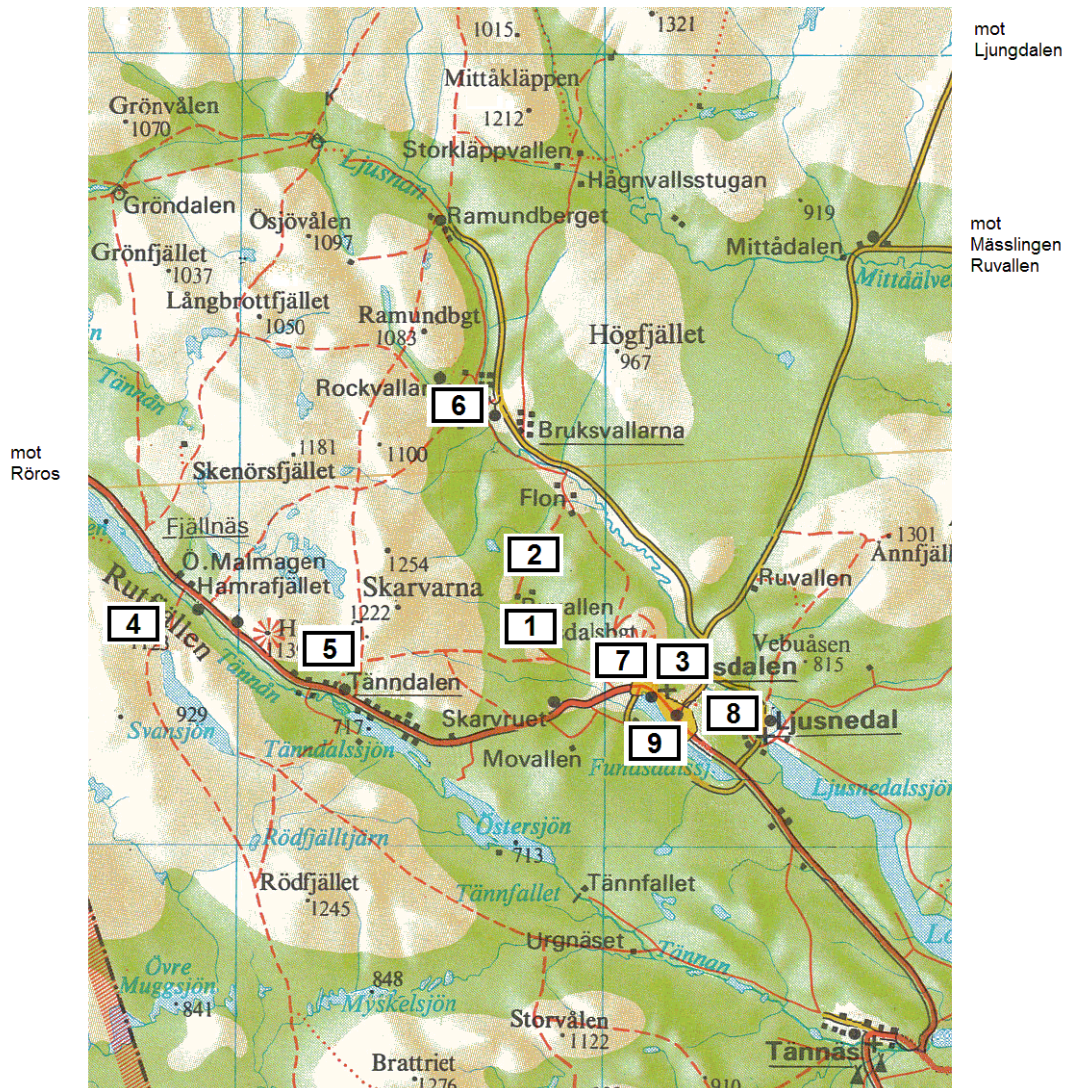
Nu har vi städad, så nu bär det av söderut till sol och värme. Hoppas vi. Yvonne hälsar också, hon diskar.

Lars.

Vår femte resa till Funäsdalen.

2001-09-23 till 2001-09-29

Platserna vi besökte under femte resan till Funäsdalen.

1. Morvallen.
2. Näcksjön
3. Fjällmuseet.
4. Svansjökläppen.
5. Blomsterängarna.
6. Vävstugan.
7. Bergsgatan.
8. Röstberget.
9. Funedalssjön.

2001-09-23.

Det kändes höstligt, som oktober. Resan började i dimma, sedan mera dimma. Men framme i Funäsdalen blev vädret mycket bättre. Yvonne såg Ullas bil fyra gånger på vägen upp. Efter urlastning av alla kläder och prylar gjorde vi höstens första besök på Ica. Tungt lastade med alla nödvändiga inköp tog vi oss tillbaka till lägenheten och anrättade vår första måltid. Det blev ugnstek lax, spenat och potatis. Och så vin förstås! Lite trötta hade vi blivit av resan, men gissa hur vi kände oss efter vinet. Vi beslutade oss för att ligga och läsa i våra böcker. Men när vi lite senare vaknade, förstod vi att vi inte läst något alls, vi hade bara dragit timmerstockar. Lite omtumlade kom vi i alla fall ut på en uppfriskande kvällspromenad. Utsikten över Funäsdalssjön var strålade i kvällsmörkret. Vi gick tillbaka till lägenheten och kände oss nöjda med vår första semesterdag.

2001-09-24.

Efter frukosten rustade vi oss för att gå ut på fjället. Vi startade vår tur med bilen, men kom bara fram till Posten, där upptäckte Yvonne den stora fiskbilen. Vi stannade och storhandlade. Det blev torskfilé, laxkotletter och böckling. Vi återvände till lägenheten och lastade in alltsammans i kylskåpet. Sen kom vi äntligen iväg. Vi åkte över Vivallen till Ruvallen. Den fina vägen var väl värd de tio kronor, som vägavgiften kostade. Vi parkerade bilen och gick upp över Morvallen mot Näcksjön. Markerna var rättså vattensjuka efter allt regnande och inte så lämpliga för att ta sig fram i. Men vi kämpade vidare med stor energi.

Vi njöt av höstfärgerna.

Yvonne blev två gånger av med sin stövel, men vi lyckades varje gång dra den upp ur dyn. Sedan snubblade vi vidare. De få fjällämlar vi såg var riktigt fredliga. Plötsligt var vi framme och då såg vi Näcksjön framför oss.

Tredje gången gillt! Det vare en fantastisk utsikt över sjön. Vi gick en stund längs sjöstranden, sen var det dags för kaffe och bullar. Vi gick en annan väg tillbaka, som var lättare att promenera på. Vid Morvallen såg vi en hel koloni med scharlakansröda vaxskivlingar, men dom fick stå kvar. Yvonne är ju inte precis någon svampälskare.

Sedan tog det inte lång stund innan vi var tillbaka till bilen.

Nu hade Lars nått målet.

Näcksjön såg lugn ut.

På vägen tillbaka var det dags att jaga rätt på en bunt vykort. Först letade vi på Konsum, men de kort som fanns där fick oss bara att rysa. På Fjällmuseet var sorteringen bättre. Hemma i vår matstuga var det tid för torskfilé, potatis, sallad och vin förstås. Sannerligen var inte middagen en större påfrestning än sökandet efter Näcksjön. Dagen slutade i utmattning och förlamning. Ack så mycket god mat och dryck vi satte i oss! En god natt följde.

2001-09-25.

I dag tog Yvonne fram kommandorösten. "Nu åker vi till Svansjökläppen." Protester var inte att tänka på. Jag rattade bilen från den soliga och vänliga Funäsdalen. Solen försvann vid vägen upp mot Svansjökläppen. Gråvädret hade slagit till. Vägen upp var belagd med vägavgift. Men man fick verkligen anstränga sig för att kunna betala den. Vilket letande! På vägen upp mot Svansjön kunde vi konstatera att traktens pensionärsförening tydligen hade samma utflyktsmål. Oj vad många dom var! Naturen där uppe vid Kläppen var storslagen, men usch så kallt det var! En pinande vind gjorde våra promenader längs Svansjön till en ren prestation. Sedan var det inte utan att bilen kändes skön att komma tillbaka in i.

Svansjön.

Yvonne höll fast vid sin käpp.

Lars tog också en käpp.

När vi kom ner på stora vägen gassade solen in i bilen. Vi stannade till vid parkeringsplatsen där stigen upp mot Blomsterängarna börjar. Där fanns fina platser, där vi kunde sitta och dricka vårt kaffe. Solvärmen var efterlängtat. Sen tog vi en promenad upp mot Blomsterängarna, men det var skralt med blommor. Det porlade lockande i bäckarna. Jag gick och önskade mig tillbaka till 10-årsåldern. Då hade jag kunnat gå där hela dagen och byggt dammar och dämt upp i bäckarna. Men vi var ju vuxna och då kämpade man sig uppåt längs stigarna.

Det fanns många spångar.

Med Hans rekommendation i tankarna svängde vi åt höger. Långa sträckor av vägen var spånglagd och ytterst lätt att promenera på. Uppe på fjällsidan hade vi en underbar utsikt mot söder. Till min förvåning fanns där en hel del blommor. Faktiskt till och med blåsippor. Jag trodde de hörde till försommaren. Vi vände när stigen svängde upp mot Räftejöpasset. Vi njöt av solen och sände naturligtvis en tacksam tanke till Hans.

Hemma i lägenheten beslutade vi oss för en vit kväll utan vin. Men frosserierna slutar ju inte på grund av ett sådant beslut. Ugnsstekt lax, paprikapotatis, sallad, kaffe och glass. Och det var ju bara en del av vad huset kunde förmå.

2001-09-26.

Gråväder. Så dagen verkade som vikt för det obligatoriska besöket på Vävstugan i Bruksvallarna. Yvonne "hittade" en julduk. Sedan tog vi en promenad och passade på att inspektera alla de tomma sommarhusen. Rena ödelandskapet! Men det var ändå ett trevligt promenerande och omkringvandrande. Plötsligt ville Yvonne köpa en bok för att få en mysig kvällsstund under läslampan. Vi blev hänvisade till den lokala bensinmacken. Men där förklarade en vänlig dam som satt på golvet, att de flesta av deras böcker var slutsålda. Då åkte vi tillbaka till Funäsdalen. Först blev det ett besök på Ullaredskompaniet, som nyligen etablerat sig på orten. Sen blev det fotohandlaren och där fick Yvonne äntligen köpa sig en ny bok. Den stora middagen blev idag lite nyttigare: pasta med gräddsås, rivna morötter och vitt vin. Vi orkade till och med ta en kvällspromenad längs Bergsgatan. Kvällen var mörk, men himlen var ljus. Där solen gått ner speglade sig ljuset i sjön. Det blev en riktigt stämningsfull promenad i det tilltagande mörkret.

2001-09-27.

Värmen saknades, vädret såg tveksamt ut, så vi valde Röstberget för dagens utflykt. Men solen kom och vi fick lätta på klädseln. Efter ett klivande och klättrande över omkullblåsta träd, höll vi oss till de

bredare stigarna. Hela vägen tittade vi efter svamp, men det fanns inga som lockade till plockning. Det var också svårt att hitta någon mysig kafferastplats, så vi var nästan ute på idrottsplatsen, innan vi satte oss ner och drack vårt kaffe. Kvällens festmåltid blev böckling filéer ugnsbakade med purjolök och grädde, och så mera vin förstås! Men snart blev vi sugna igen och tog en jättebit glass till kvällskaffet.

2001-09-28.

Termometern visade en grad, en plusgrad! Och vi kunde se att Hamrafjellet blivit vitt under natten. Vi gick på promenad. När vi kom ner till Bittes hemslöjd, var den tyvärr redan stängd för lunch.

Då bröt "Härmus termus" lös. Kunde Ulla gå runt sjön, så kunde vi gå runt sjön. Det var soligt men kallt. Då och då kom det några snöflingor på oss. Sevärdheterna var döda lämlar, nya diken längs landsvägen och nya dräneringsrör under vägen. Väntar man då översvämningar? Längs vägen stod käppar uppställda, säkert för att underlätta för den kommande snöröjningen. Yvonne tyckte att käpparna liknade slagrutor. Men sådana letar man väl vatten med?

Vackra höstfärger.

När vi kämpat oss runt sjön och fötterna kändes rejält ömma efter marschen på den hårda asfalten, då ville Yvonne att vi skulle fortsätta ner till Loftet och fika. Vi stapplade ändå fram, och kaffet och bullen smakade faktiskt underbart. Efter marschen hem tog Yvonne en tupplur på sängen. På kvällen gick vi ner till Veras krog och fick en god middag: röding, hjortron, glass och kaffe. Efteråt gick vi Bergsgatan tillbaka. Det var mörkt och blåsig, men medvind så det kändes ändå rätt så bra. Kvällen gav också ett häftigt snöfall, men inget blev liggande kvar på marken, det blev bara blött.

2001-09-29.

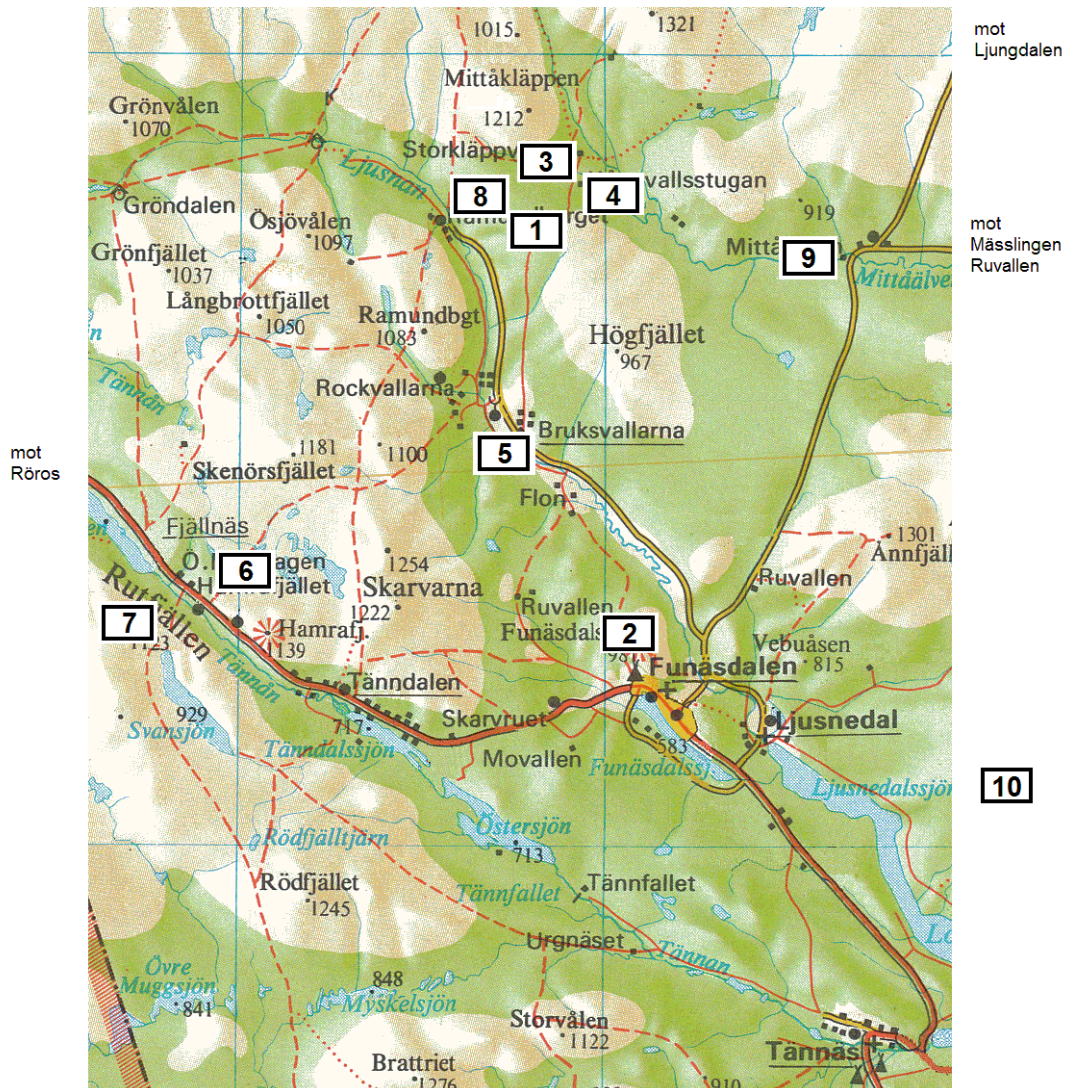
Termometern visade sex minusgrader, mycket värre än det kallväder som väderrapporterna talat om. Trots stora efterforskningar har vi inte lyckats lista ut vem som går runt i lägenheten och visslar. Dessutom tänds ljuset i hallen bara man går ut dit. Automatik? Spöken? Vem vet? Som vanligt när vi summerar en vecka här uppe i Funäsdalen, säger vi att alla våra förväntningar än en gång infriats.

Lars och Yvonne.

Vår sjätte resa till Funäsdalen.

2002-06-23 till 2002-06-30

Platserna vi besökte under sjätte resan till Funäsdalen.

1. Fålotjärnen. Gruvturen.
2. Funäsdalsbergets toppstuga.
3. Djupdalsstugan.
4. Fäbodturen.
5. Vävstugan.
6. Anderssjöfallet.
7. Svansjökläppen.
8. Gruvstugan och Ramundberget.
9. Mittån.
- 10.

2002-06-23. Söndag

Natten hade varit orolig. Den här gången skulle vi vara fem i bilen: Yvonne, Gabriel, Sebastian, Gunilla och jag. När jag vaknade oroade jag mig för hur alla prylarna skulle få plats i bilen.

Medan jag packade in våra saker, kändes det som ett under att jag lyckades pressa in alla Gunillas och Yvannes för livets nödortfört behövlige saker och prylar i bilen. Med en lycklig suck kunde jag konstatera att vi kom väg. Jag visste det inte då, men det blev raskt uppenbart att vi haft en väldig tur, som hunnit packa allt i bilen innan regnet kom.

Det började med några försiktiga droppar. Sen forsade regnet ner under nästan hela dagen. I Rättvik gjorde vi en paus och lyckades komma ur bilen och in under ett regnskydd. Där satte vi oss frusna och hungriga, och kastade i oss våra medhavda smörgåsar och sedan snabbt åter in i bilen. Gunilla satt där med sorg i blicken och såg alla anslag om prylbodas, antikshoppa, auktioner och antikmässor susa förbi. Hon tyckte att det var hemskt att vi inte hade tid att stanna där. Annars var väl Gunillas sång "Göta Kanal" en av ljuspunkterna.

Vid Björnån stannade vi. Regnet hade gjort uppehåll, så vi kunde gå ut en stund där. Men vi fick flera skurar över oss under den fortsatta färden till Funäsdalen. Vi kom dock fram och kunde lasta alla saker ur bilen. Vädret såg en stund hoppfullt ut. Då åkte Yvonne och jag och handlade. Vi kom tillbaka med massor av matvaror. Vid parkeringen vid lägenheten blev det stopp. Där blev vi sittandes i bilen. En våldsamt störtkur hindrade oss att gå in.

Till slut kom vi in. Och då blev det bråttom, allt skulle ställas i ordning. Alla saker skulle ha sin plats. Vi sprang länge runt i lägenheten och trampade varandra på hälarna, medan vi försökte bli klara. Pojkarna passade på att prova bastun. Gunilla och Yvonne kämpade med maten och lyckades på något mystiskt sätt få middagsmaten på bordet. Pojkarna åt som vargar. Min aptit var inte den bästa, jag kände mig fortfarande mätt efter festen hos Synnöve och Bengt.

Stordåd i köket.

Kvällen blev sen. Vi såg en Beck-film på tv. Gösta Ekman är rättså mysig i den rollen. Men Yvonne sa att hon sett den filmen förut och gick och lade sig. Men vem hade väl inte gjort det? Det hade ju varit så många reprisar på tv av Beck-filmerna.

2002-06-24. Måndag

Det blev lite rörigt innan alla fått sin frukost och packat sina prylar i ryggsäckarna. Men till slut var alla klara och allt på plats i bilen. Midsommarblomster och tjärblomster lyste grant rött vid vägkanten medan vi åkte mot Bruksvallarna. När vi betalat vägavgiften fortsatte vi till Fålotjärnen. Nu kunde jag prova mina nya stövlar och Yvonne sina väldiga vandringskängor. Vi skulle gå Gruvturen, pojkarnas favorit-tur. Vi fick genast en frisk motvind när vi gick mot Gruvstugan. Det blev ganska kyligt, men vinden höll i alla fall myggen borta.

Fjällvandrare.

Hela gänget rusade iväg. Jag kom långt efter. Det tog ju tid att fotografera och att beundra alla blomster. De hotande regnmolnen försvann och solen började värma oss, så marschen till Gruvstugan blev angenäm. Väl framme där tog vi fram våra ryggsäckar och det blev en fin fikapaus. Medan vi satt och mumsade, dök de första myggorna upp. Vinden avtog sedan mer och mer medan myggorna blev fler och fler.

Fikapaus.

På återvägen tog vi på oss mygghattarna. Jag tyckte hela gänget såg ut som burkaförsedda taliban-tanter. Gunilla gick fram som en slåttermaskin bland fjällblommorna. Det blev en vacker jättebukett.

Vid lägenheten fann pojkarna en stor studsmatta. Vi trodde en olycka hänt, när vi hörde dem ropa. Men det var Gabriel som ropade: "Nu kommer de". Och då såg vi en bil svänga in på parkerings-platsen. Det var Björn, Danka och barnen som kom. De blev jättegglada, när de upptäckte att Yvonne och Gunilla hade fixat maten. Det blev fiskgratäng till alla. Sen bryggde jag kaffet. Camilla ringde medan vi satt och drack kaffet och proppade i oss kakor.

För att informera oss alla om Funäsdalen läste Yvonne högt ur turistreklamen. Vi fick veta allt om mys-oxar, "ponnysar" och mycket annat. Efter alla dessa hårda fakta, satte vi oss i sofforna och glodde på en skräckfilm på tv.

2002-06-25. Tisdag.

Yvannes humör var underligt. Hon var sig inte lik. Senare i veckan började jag förstå att hon var nervös för att träffa alla mina barn och barnbarn. Om inte allt blev helt perfekt var det ju inte hennes fel. Min Yvonne kämpade ju verkligen bra.

Morgonen liknade ett cocktailparty med ovana gäster. Alla skrek i munnen på varandra allt högre. Ingen lyssnade. Klockan blev 12. Plötsligt ringde det på dörren. Vi öppnade och där stod hela gruppen, Björn, Danka, Daniel och Sofia, och var klara för dagens aktiviteter. Men vi var inte klara, vi hade inte ens fått i oss vår frukost, så de fick vänta.

Till slut kom vi iväg. Dagens utflykt skulle bli en promenad upp till Funäsdalsbergets toppstuga. Vi började uppstigningen. Solen gassade och vi blev snabbt riktigt svettiga. Promenaden upp till liften blev mödosam. Backen var tung. Yvonne och jag, som planerat turen hade inte förstått att vi borde valt ett något mindre påfrestande utflyktsmål. Jag såg att flera av våra gäster började se betänksamma ut. Endast Gunillas glada utrop om alla vackra blomster gjorde kämpandet lättare.

Trötta bergsbestigare.

Det visade sig vara längre väg och jobbigare än vi trott att gå upp till Funäsdalsbergets toppstuga. Sebastian och Daniel var mest entusiastiska och rusade uppför sluttningen med Gunilla strax efter. De var ju ishockey- resp fotbollsspelare, verkade ha en imponerande kondition. De for iväg snabbt och utan

ansträngning. Jag försökte hålla deras takt och kom upp en stund efter dem, flåsande och varm. De tittade på mig och flinade. ”Det här var väl ingenting. Lätt som en plätt,” tyckte de.

Sebastian och Daniel först på toppen.

Jag ringde ner till Björn. Jag hörde hur Sofia kinkade. Hon vägrade fortsätta uppåt. De hade tagit paus längre ner i backen. Halvvägs trodde han. Nu satt de där nere och mumsade på matsäcken. Björn berättade att de skulle vända och gå ner igen. Pojkarna och jag började äta våra smörgåsar, medan vi väntade på Yvonne. Hon såg glad ut när hon kom. ”Jag klarade det,” sa hon stolt. Sen ville pojkarna upp till bergets topp. Jag tyckte utsikten var fantastisk, pojkarna kastade bara en förströdd blick över fjällsidan och fortsatte diskutera robotar.

På väg ner hittade vi Gunilla vid toppstugan. Hon gick runt och fotograferade. När vi gick tillbaka tog pojkarna genvägen tvärs över hoppbacken, medan vi övriga tog den bekvämare grusvägen ner. Alla utom Gunilla hastade tillbaka till lägenheten. Hon stannade lugnt kvar i ösregnet och plockade mer blommor.

Men på återfärden avtog vinden, så Yvonne plockade fram ”Taliban-hattarna”. De hade ju nät, som skyddade mot myggens angrepp. Gunilla blev allt mera imponerad av blomsterprakten. Tillbaka i lägenheten började Yvonne och jag förbereda dagens middagsmål. Gabriel och Sebastian hade krafter kvar. Rickards studsmatta blev energiskt provad. Till slut sprang dom därifrån och skrek för fulla halsar: ”Nu kommer dom!” Vi rusade ut och såg hur bilen svängde in på parkeringsplatsen. Det var Björn och Danka som kom med Daniel och Sofia.

Middagen blev god och uppskattad trots att det mesta var rester. Björn, Danka och barnen kom och bjöd på jordgubbar med glass. Då blev alla som av ett mirakel på riktigt gott humör igen. Kvällen avslutades lugnt. Sofia beslutade sig för att bada bastu. Vi övriga spelade Alfapet tills vi utmattade krokade fram på natten.

2002-06-26. Onsdag.

Frukosten kom igång trots Gabriels protester. Han var trött och ville ligga kvar i sängen. Vädret var hyfsat så vi tog båda bilarna och åkte till Bruksvallarna och sedan mot Djupdalsvallen. Där parkerade vi vid Djupdalsstugan.

Yvonne ger instruktioner om utflykten.

Yvonne berättade att serveringen hade goda våfflor med hjortronsylt. Hon var visst sugen. Hon föreslog att vi alla skulle smaka på de goda våfflorna. Om vi ska vara ärliga så blev vi alla rätt förtjusta i förslaget. Så vi gick in i den lilla prydliga stugan, som konstigt nog verkade större inuti.

Snart blir det våfflor.

När vi festat färdigt på våfflorna försökte vi komma iväg. Vi skulle vandra på Fäbodsturen. Nu kom myggorna och blev för varje steg vi tog allt talrikare. Varken vuxna eller barn kom överens med dem. Men med de täta talibanhattarna mot myggen och stor energi lyckades vi ta oss fram till de närmaste fäbodarna. Där kunde vi beundra de fina fjällkorna. I några grå bodar fanns det både fjällkor och kalvar, som Sofia kunde bekanta sig med. Hon var både förtjust och lite rädd för dem. Speciellt kalvarna fotograferade hon med stor energi.

Trots alla de goda våfflorna blev barnen hungriga igen. Vi gick ut på ett fält för att få lite vind. Men myggorna märkte raskt att vinden uteblev. Yvonne flabbade skadeglatt, när till och med jag började försvara mig mot myggmolnen.

Jag följde efter pojkarna genom terrängen, vi ville ju inte de skulle försvinna. Resten av gänget marscherade längs vägen.

På återvägen stannade vi i Bruksvallarna. Vi var sena. Gunilla utverkade förlängt öppethållande i Vävstugan, och jag tror inte stugtanten ångrade det. Det gjordes en hel del inköp, inte minst av Gunilla. Vi såg några fina skålar. De var spilkumar sade tanten. Ett lustigt ord som jag inte hört sedan min far för många år sedan satte filbunke i små skålar, som han kallade spilkumar.

På kvällen bjöd Björn och Danka på middag. Med deras goda lax kunde vi fortsätta frossandet ännu en dag. Man riktigt känner hur man växer och blir tyngre och större. Så egentligen borde väl vi alla göra som barnen och träna på studs mattan.

På kvällen deltog alla i att spela Alfapet. Till slut kom vi till sängs och kunde lyssna till nattens stora störtregn.

2002-06-27. Torsdag.

Yvonne försökte energiskt få igång oss alla med glada tillrop. Men det var fåfängt. Alla saknade lust att göra något, så vi blev like sena som förut.

Dagens första utflyktsmål blev Anderssjöfallet. Gabriel var trött och satt surt kvar i bilen och läste en bok. Daniel och Sebastian, däremot var pigga och rusade ut och klättrade snabbt upp för fallets vänstra sida. Vi såg dem försvinna bland fjällbjörkarna och började bli oroliga för vad de skulle göra. Efter en stund kom de dock snällt ner igen. ”Det var jättehalt däruppe,” berättade Daniel, ”Och vi kastade pinnar utan att halka ner i fallet”. Danka ruskade på huvudet och såg helt sjuk ut.

Björn, Danka och barnen var trötta efter alla strapatser och valde att åka till Ljusnedal. Vi övriga åkte till Svansjökläppen. Vägen upp var dålig, mycket brant och med stora gropar. Den skulle må väl av lite underhåll. När vi parkerat bilen ville Gabriel sitta kvar i den. Men när vi sa att det gick bra om han var trött och avstod från matpausen uppe på berget, då blev han arg. Han steg snabbt ur bilen och rusade upp för bergssluttningen. Vilka krafter han hade!

När vi kom upp till toppen, satt Gabriel där och väntade. Han hade väntat länge sa han. Vi beundrade den ståtliga utsikten. Vilka vackra vyer det fanns i alla riktningar. Yvonne hyllade vältaligt fjällen och framhöll hur underbara de var. Gabriel stönade över hur tråkigt allt var. Han sa inte ett ord, när jag berömde honom för hans goda kondition, men han såg belåten ut.

Vi gick runt en stund och beundrade utsikten. När Gunilla kommit upp, satte vi oss och gjorde oss en fest på smörgåsar och juice. Sen återvände vi ner mot bilparkeringen. Gunilla fann en för oss okänd vacker blomma.

När vi kom tillbaka till bilen började det regna. Så den planerade minigolfturen kunde inte genomföras. När vi for genom Funäsdalen såg vi Björns bil och förstod, att han med sin familj valt att göra ett besök på Fjällmuseet. Vi åkte till lägenheten med Gunilla och pojkarna. Yvonne och jag tog den dagliga turen till Ica.

Gunilla gick till fyndtältet. Det tog tid innan hon kom tillbaka tungt lastad med alla sina inköp. Sedan mannekängade för oss under våra intensiva måltidsförberedelser. Hon hade köpt kängor, jacka blus och sydväst. Verkligen flott! Jag fixade en wokmåltid, som blev rättså uppskattad, men Sebastian höll sig till sin traditionella pasta med fiskpinnar.

På kvällen skulle Camilla, Harald och barnen Ina, Sunniva och Erik komma från Norge.

Camilla ringde lite före nio. Sedan kom de i sin Mercedes efter en halvtimme. När de packat ur bilen och installerat sig i sin lägenhet, bjöd vi på mackor och drycker. Det blev en glad och livlig kväll med alla barnen.

2002-06-28. Fredag.

Stannade med tre bilar vid Fålötjärn. Femåriga Erik tågade kavat främst. Sofia rusade glatt omkring eftersom hon nu kunde leka med Sunniva. Alla barnen såg ut att trivas i naturen. Storstadsmänniskorna Björn och Danka såg däremot lite betänksamma ut. Hela gänget kom i alla fall iväg. Och efter ett lätt vandring nådde vi fram till de första gruvorna. Och där stannade vi för matpaus. Hela gänget tycktes ha blivit jättehungriga och ville ha mat så snabbt som möjligt.

Vi tittar på, Harald gör upp eld.

Harald gjorde snabbt och vant upp eld. Sen blev det korvgrillning. Gissa om det gick åt korv till så många barn. Halva gänget gick sedan till Gruvstugan och Ramundberget. De övriga gick tillbaka till bilarna och åkte och hämtade de mera energiska vid Ramundberget.

Harald tar kommandot vid korvgrillningen.

Tre vandrare.

Det är skönt i bilen också.

På kvällen hade alla blivit hungriga igen. Yvonne och jag hade förberett en stor vin- och ostfest. Men barnen fick förstås saft och bullar. Det blev jättelyckat. Alla berättade historier och det blev mycket skratt och höga röster.

2002-06-29. Lördag.

Nu blev det avfärd mot Stockholm för Björn, Danko och barnen Daniel och Sofia. De skulle hem och packa för resan till Serbien. De skulle flyga dit redan på måndagen. De verkade mycket nöjda med besöket i Funäsdalen.

Dagens tur blev först vid 5-tiden. Yvonne ville stanna i stugan och stöka med sitt och vila sig. Vi övriga åkte till Mittån. Ett underbart vackert område. Mot kvällen blev det alltmer vindstill. Och då började myggen komma.

Mittån.

Vi gick längs ån och provade fiske. Varken Gabriel eller Sebastian hade någon fiskelycka. Harald hittade en gammal eldplats och gjorde upp eld. Röken höll myggen borta, så det var frestande att hålla sig där. Vi drack kaffe och gjorde slut på matsäckarna. Alla försökte fiska, men det blev lilla Erik ensam, som stod för fångsten. Harald och Erik fortsatte att kämpa med fisket och till slut fick Erik upp en fin öring. Och då måste han naturligtvis posera för fotografering.

Erik som storfiskare

Klockan blev 10 innan vi återvände trötta och nöjda. Yvonne hade undrat när vi skulle komma och medan hon väntade hade hon ätit upp all osten, så denna kvällen slutade med vinfest utan ost. Och vi hade ju också köpt en massa annat tilltugg, som vi kunde sätta i oss.

Harald berömde Funäsdalen stort och försäkrade oss att de gärna skulle vilja träffa oss fler gånger i här uppe i fjällvärlden.

2002-06-30. Söndag.

Dagen blev stökig. Avslutningsdagen var som den brukade fylld av arbete. Allt i lägenheten skulle ställas i ordning. Och viktigast av allt, vi måste få med alla våra saker i bilen.

Yvonne skrev:

Avfärd. Tack och på återseende till Camilla med familj, som åkte mot Trondheim.

Lars, Yvonne, Sebbe och Gabriel.

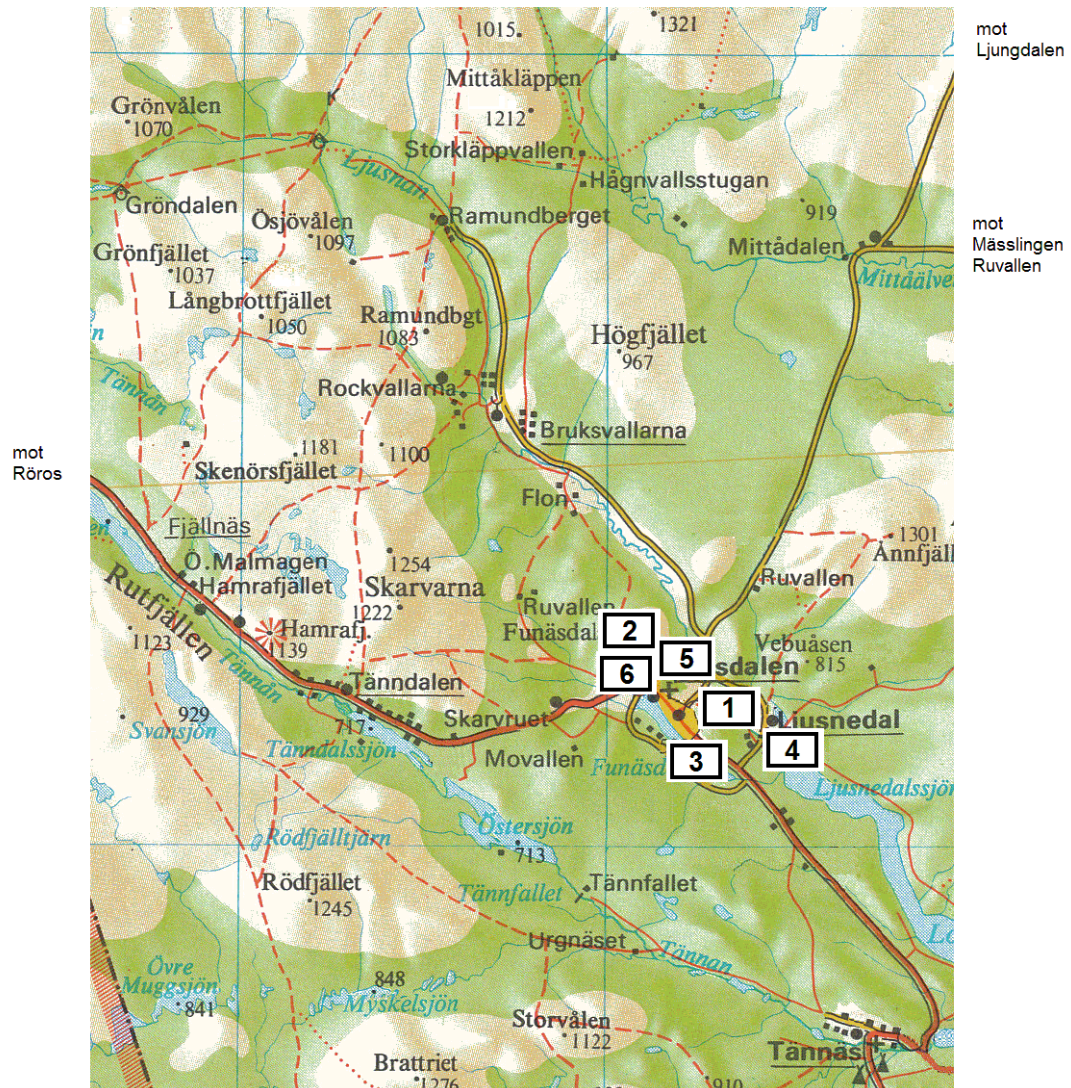
Gunilla skrev:

Det var mycket trevligt att bo en vecka i er fina lägenhet.

Vår sjunde resa till Funäsdalen.

2002-09-30 till 2002-10-05

Platserna vi besökte under sjunde resan till Funäsdalen.

1. Röstberget.
2. Funäsdalsberget.
3. Funäsdalssjöns strand.
4. Ljusnedal.
5. Fjällgatan.
6. Fjällmuseet.

2002-09-30

Yvonne var på Karolinska för den stora operation av sin fot och jag väntade i Yvones lägenhet. Det var ett under att vi lyckades bli klara för avfärd mot Funäsdalen redan klockan 12. Sedan vidtog ett energiskt framdunrande på landsvägen. Vi gjorde bara några snabba fika- och matpauser under vägen upp. Det betydde att vi hann handla på Ica innan dom stängde. Och bästa av allt, Yvonne hann se sin kära "Hem till byn".

2002-10-01.

Jag vaknade klockan sex av att tv-n duntrade igång. Det var Yvonne som satt i soffan inpuddad i en stor filt och påstod att hon inte kunde sova för att det var för varmt. Jag kände mig hungrig, men det blev ingen frukost. Nu var Yvonne trött och skulle sova. Först fram emot klockan tio kom vi igång med dagens sysslor. Och då fick jag min efterlängtade frukost.

Sedan var det dags för vår första utflykt. Lyckligtvis blev vi överens om att ta en tur runt Röstberget. Det har blivit lite av en favoritvandring för oss att börja våra fjällveckor med.

Utsikt mot Ljusnedal.

Solen gassade från en helt molnfri himmel. Yvonne blev lite trött, men strålade upp i hela ansiktet när jag tog fram en gömd chokladkaka. Vi blev riktigt varma i solen innan vi kom tillbaka till Funäsdalen.

På kvällen blev det dags för vår traditionella kvällsfest. Jag hade hittat ett riktigt gott vin, så vår middag på rökt sik, spenatströmming och potatis blev en riktig njutbar. Därefter blev kvällen lugn. Jag badade bastu och Yvonne såg på ett tv-program om det ljuva livet på Kos. Vi blev trötta tidigt och tyckte det var läggdags och lugnet lade sig över våningen, men natten stördes av någon som ideligen gick upp och vandrade.

2002-10-02

Yvonne var uppe i ottan. Jag fick reda på att det var fem minusgrader, redan innan jag vaknat, men då jag blivit klarvaken, då var Yvonne trött och sov fram till nästan tio. Det blev återigen en solig dag. Såpan ifrån Rosenbad visade en otrolig principlöshet från skogsmullarna i miljöpartiet. Vem kan rösta på dem efter detta?

Vi kom ut i solen innan förmiddagen blivit sen. Vi valde att ta en tur upp på Funäsdalsberget. Vår promenad blev mycket varm och solig. Det var tydligt att vi inte hade den rätta konditionen för sådana här stora prestationer, men vi kämpade på.

Yvonne studerade alltid anvisningar.

Uppe vid toppstugan satte vi oss och svalkade av oss och åt ett päron. Till vår förvåning fanns det vackra fjärilar som flaxade omkring. Yvonne kämpar med stor energi när det går uppför, det är bara de branta utförslöperna som hon inte trivs med. Utsikten mot Bruksvallarna var imponerande. Vi kunde också se ända bort till Tevåsen och vårt fina promenadområde där. Solen lyste och vi kunde promenera nedför berget och beundra den stora färgprakten. Trots att vi nu nått in i oktober så såg vi blommande röllikor, smörblommor och gula fibblor.

Med trevligt sällskap blir det en underbar väg.

Vägen tillbaka ledde oss fram till en lång grusväg. Den såg inte trevlig ut, men eftersom alternativ saknades, så kämpade vi på längs den trista vägen. Efter ett långt utförstraskande på ledde den oss ända fram till vårt kära Konsum, men den här gången fortsatte vi till Ica för att göra våra inköp. Vi gick också runt och studerade menyerna på ortens krogar, men något som riktigt lockade fanns inte. Vi beslutade oss för en hemlagad middag på rökt lax och den blev mycket mera njutbar. Efteråt orkade vi bara slötitta på tv.

2002-10-03

En solig dag igen. Vår dagstur började med en promenad längs Funäsdalssjöns strand. Det visade sig bli en oväntat rik utflykt i blommornas värld: maskros, mandelblom, midsommarblomster, renfana, fibblor, till och med vilda lejongap. Vid badplatsen var bryggorna uppdragna på land. Lite längre fram gick vi upp över landsvägen och strövade vidare mot Ljusnedal. Detta skogsparti liknar mycket tallskogarna kring Avesta, som jag strövade i som barn. Vi såg mycket lingon. Kanske borde man upp hit något år och plocka bär.

En ståtlig skog.

Vi blev väldigt varma i solskenet, när stigarna började bli branta. Men på det hela taget var det lätt-promenerat ända fram till Ljusnedal. Där gjorde vi ett kaffeuppehåll vid forsen strax före sjön. Yvonne såg lite trött ut, när hon såg skylten "Funäsdalen 5 km", men hon kämpade på i de långa uppför-backarna och var inte mera trött än att hon började städa, när vi kom in i lägenheten.

Senare efter en liten lur, kom hon ut från sovrummet röd om kinderna och ville gå ner till Ica och handla mera mat.

När vi kom tillbaka till lägenheten, var vi tungt lastade med matkassar. Nu kunde vi äntligen få en rejäl måltid. Middagen bestod av potatismos, en ren delikatess, och rökt sik. Så mycket bättre kan man inte begära? Konstigt nog åt Yvonne hellre korv, en tjock präktig korv. Vad säger man om det?

2002-10-04

I dag är det kanelbullens dag. Visste ni att den 4 oktober har denna betydelsefulla uppgift? Väder-rapporten hade lovat 20 mm snöblandat regn. Men dagen blev grå och temperaturen behagliga + 5 grader, och vindstill. Inte en droppe nederbörd.

Vi kände oss lite tröga. "Nu måste vi rycka upp oss!" utropade Yvonne, som nyss kommit ut från morgonduschen. "Lite gråväder är väl bara hälsosamt?" Jag blev förstås tvungen att instämma i det påståendet. Så vi pålsade raskt på oss lämpliga regnkläder och gav oss iväg.

Försiktigtvis tog vi en bypromenad här i Funäsdalen. Ja, om ärligheten ska fram, så var vi väl lite trötta efter våra tidigare dagsmarscher.

På kanelbullens dag måste man göra sig fin.

Fjällgatan.

Vår promenad förde oss upp längs Fjällgatan, en naturskön väg med långa uppförsbackar. Till slut kände vi för att vila upp oss. Därför blev det på Fjällmuseets kafé som vi firade kanelbullens dag.

Väl tillbaka i lägenheten drog Yvonne sig tillbaka till sovrummet för att läsa sin medhavda bok, men efter en stund ropade Yvonne att jag skulle sänka ljudet på tv-n. Så nu sitter jag här och undrar om hon tänker sova eller om prasslet från chipspåsen kan vara något hon inte tror hörs, när dörren är stängd. Jag sitter här och väntar på regnet som inte kommer. I stället börjar det stundvis komma vackra solglimtar över Funäsdalssjön. Kvällen avslutades med att Yvonne begravde sig i sin roman medan jag zappade runt bland hopplösa tv-program.

2002-10-05

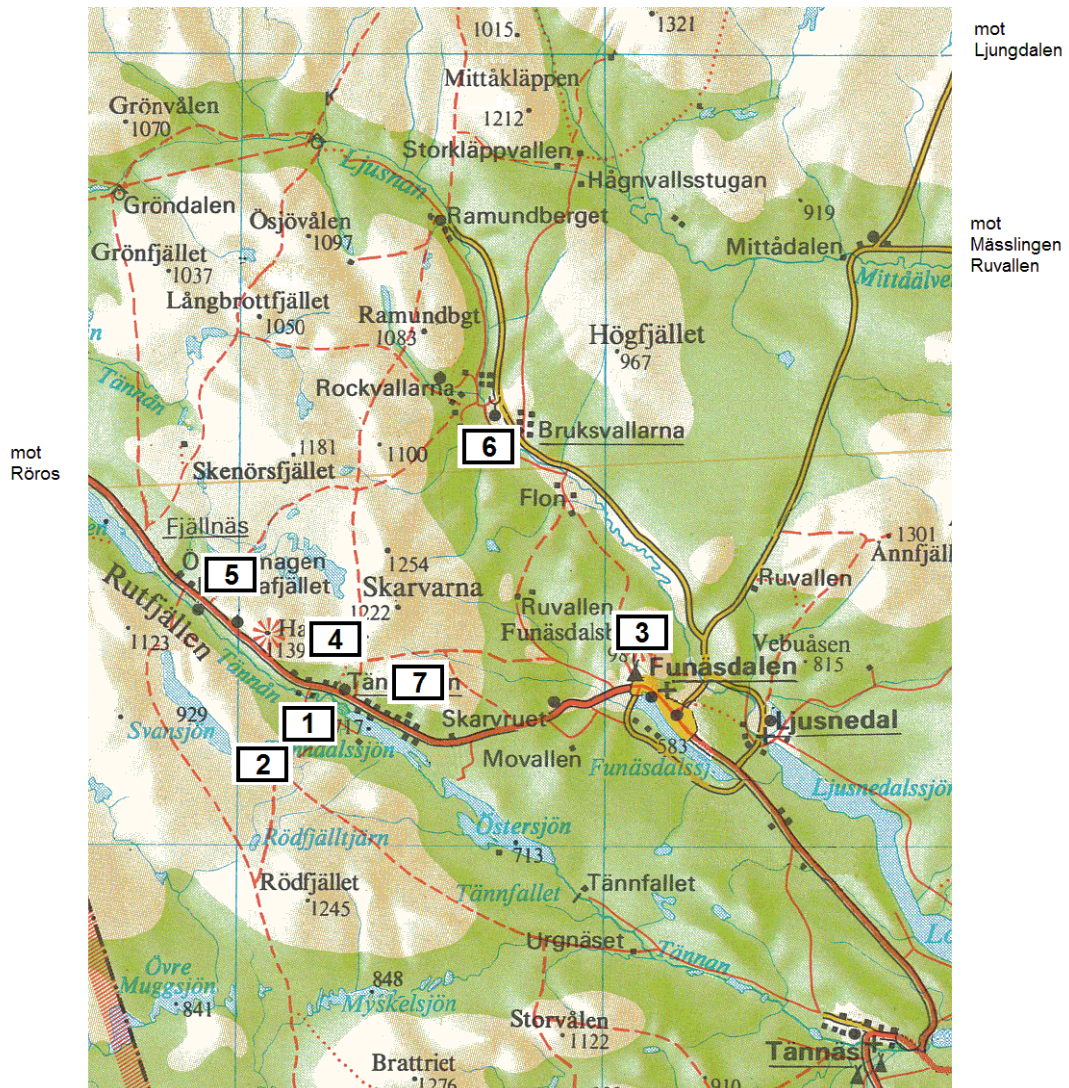
Vaknade med ett ryck av att Yvonne skrek: "Det har snöat!" Det plötsliga vinterlandskapet lade sordin på vår lust att vandra. Så vi packade, städade och tackade för oss.

Lars & Yvonne

Vår åttonde resa till Funäsdalen.

2004-06-27 till 2004-07-04

Platserna vi besökte under åttonde resan till Funäsdalen.

1. Tändalen.
2. Svansjön.
3. Funäsdalsberget.
4. Hamrafjället.
5. Anderssjöfallet.
6. Vävstugan
7. Blomsterstigen.

2004-06-27. Funäsdalen, Tännaldalen

Trots Yvones besvär med sin onda fot kom vi iväg på vår resa till Tännaldalen. Hon ville inte att hennes fot skulle hindra oss att göra den planerade resan. Den förväntansfulla gruppen bestod av, förutom Yvonne och jag själv, av mina barn Gunilla, Gabriel och Sebastian.

Färden gick raskt norrut, vi tog bara korta pauser. Vid Färila började bensinen ta slut, så vi stannade därför på Preem och tankade.

Färden fortsatte och vi kom till Funäsdalen vid 14-tiden. Det var dock nödvändigt att göra matinköp innan vi fortsatte till vår hyrda stuga. Det tog en del tid på Ica, men vi fick ju i alla fall köpa det mest nödvändiga.

I Tännaldalen letade vi upp vår hyrda stuga. Den visade sig vara riktigt rymlig. Vi valde våra rum och bar sedan in alla våra grejer.

Yvonne tog kommandot i köket. Jag ordnade bordet och stolarna framför stugan. Och sedan dröjde det inte länge innan Yvonne hade maten klar. Vi hjälptes åt att duka och bära ut maten. Det kändes som en fin början på veckan, när vi satt där i solen och försåg oss av maten.

Yvonne har allt under kontroll.

2004-06-28.

Dagen var grå. Yvonne skulle vila sin fot hela dagen, sa hon. Men det var ju ingenting som hindrade oss övriga att gå ut och njuta av fjällnaturen. Vi kände oss tveksamma. Yvonne såg ironiskt på oss och framhöll, att om hon inte haft problem med sin fot, så skulle hon redan nu vara uppe på fjället. Gunilla tyckte vi först skulle gå ner till sjön och känna på vädret.

Det var regnstänk i luften, vinden låg på in ifrån sjön. Pojkarna var tunt klädda och utan mössor, men de ville inte medge att de frös. Gunilla manade på och tyckte vi borde gå en tur upp mot Svansjön. När jag föreslog att vi först skulle gå tillbaka till stugan och få på oss lite lämpligare kläder, var det ingen som protesterade.

Tännadalssjön.

Vi kom iväg, men märkte genast att regnet ökat. Stigningen upp till Svansjön var inte så svår. Vi kämpade på och blev ganska varma, när vi tog oss uppför fjällsidan. Jag såg vacker klockljung, Men ingen verkade intresserad.

Naturen kring oss hade alla vackra färger. Allt som låg lite längre bort var dock insvept i ett gråvitt dis. Vi kom till slut upp till Svansjön. Den såg inte så inbjudande i regnet. Lite nöjda var vi i alla fall, vi hade ju nått vårt dagsmål.

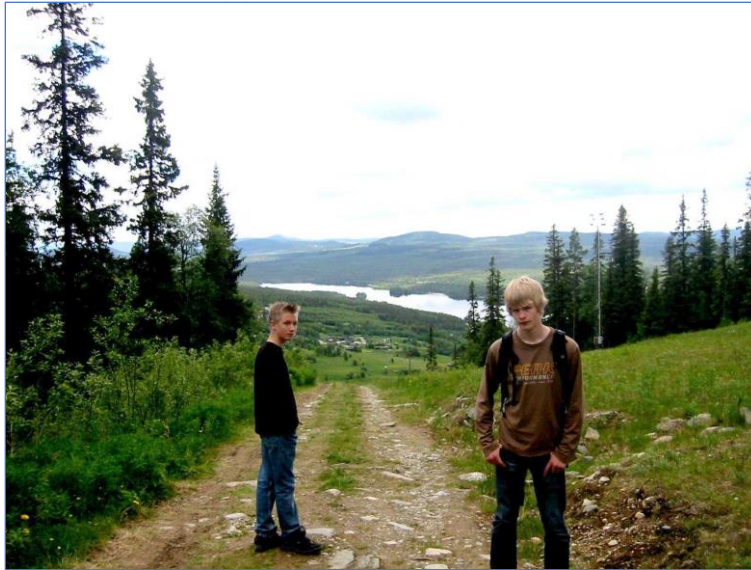
Gunilla vid Svansjön.

Vi kom tillbaka till stugan och värmen. Jag tyckte alla lät lite mer entusiastiska, när Yvonne föreslog en biltur in till Funäsdalen.

Systembolaget hade öppnat försäljning i Funäsdalen för norrmännens skull. De tog dock även emot svenska kunder. Vi köpte ett sydafrikanskt lådvin, KWV Chardonnay.

2004-06-29. Funäsdalsberget.

Dagen gav oss bättre väder. Solen kom då och då fram bland molnen. Vi hade beslutat oss för att gå en tur upp på Funäsdalsberget. Yvonne stannade i stugan. Det var nog klokt att hon vilade sin fot.

Gabriel och Sebastian vid Funäsdalsberget.

Pojkarna visade stor energi, men de visade ju inte så muntra miner. Kanske var de trötta trots allt? Det frestar ju på att kämpa i långa branta backar. Upp kom vi dock. Och utsikten var underbar. Gunilla och jag kommenterade den i berömmande ord. Pojkarna verkade inte så imponerade. De klagade hade inte lust att bara sitta och titta. Då händer det ju ingenting. Nu hade vi ju sett allt. Nu kunde vi väl gå ner igen?

Jag tänkte, att det var det utlovade besöket på kaffestugan som lockade både Gabriel och Sebastian. Och då skulle det väl bli Coca Cola och bullar som gällde.

2004-06-30. Blomsterstigen.

Gunilla på Blomsterstigen.

Gabriel och Sebastian såg inte mycket av det natursköna, för dem var Blomsterstigen nog mest en tävlingssträcka, som borde avklaras så snabbt som möjligt. Gunilla däremot uppskattade fjällvärldens

alla blommor och stannade ideligen för att titta närmare på alla nya örter. Pojkarna trampade oroligt omkring medan Gunilla så småningom hann ikapp oss.

Under kvällens måltid i stugan var det Gunilla, som hade mest att berätta om vad vi upplevt. Gabriel och Sebastian tyckte dagen varit okej, men ansåg inte det var något att berätta om.

2004-07-01. Hamrafjället.

Gabriel, Sebastian och Gunilla tar paus.

Dagens utflyktsmål blev Hamrafjället. Dagen var solig och varm. Vandringsleden gick uppåt, ständigt uppåt. Vi blev varmare och varmare. När vi till slut hittade en bekväm träbänk, satte vi oss där för att pusta ut. Det var trevligt med en paus.

På avstånd såg vi renarna välla fram.

Vår vandring fortsatte. Det var jag som först såg renarna. De kom ganska snabbt och fyllde upp hela fjällsidan. Vi stod länge och tittade på hur renarna blev fler och fler. De var hundratals, många hundratal, vi kunde inte räkna dem. Det var en imponerande syn. Vi stod där länge och bara tittade. Vilken tur vi haft som fick denne upplevelse.

Gunilla.

Upplevelsen med renarna gav oss alla nya krafter. Även pojkarna verkade ha upptäckt att det fanns intressanta saker att upptäcka ute i naturen. Det kändes som ögonen öppnats för oss alla fyra. Kanske var det orsaken till att vår dagsvandring blev så lång. Vi hittade hela tiden nya saker att undersöka och diskutera. Timmarna gick, vi blev både svettiga och trötta, men var på gott humör och kämpade på.

Dagens utflykt hade blivit lång, så det blev lite sent innan vi kom tillbaka. Vi var uppfyllda av dagens händelse på fjället. Den stora renfloken, som välldes fram på fjällsidan. Och vi berättade allt för Yvonne, och började redan innan vi kommit in i stugan. Vi var allesammans angelägna att beskriva våra upplevelser. Gunilla visade på kartan var vi varit och Yvonne lyssnade intresserat.

Gunilla berättade om dagens utflykt.

Sedan kom Yvonne också med en stor överraskning. "Här hemma har det också varit dramatiskt", berättade hon. Det hade varit soligt och varmt och hon hade suttit i sin vilstol och solat och läst i sin bok. Efter en stund märkte hon något som sakta rörde sig på gräsmattan. Hon tittade upp och såg en räv bara några meter bort. Rävén satt stilla i gräset och tittade på Yvonne. Den verkade inte alls rädd. Hon trodde att vår värdfamilj kanske brukade mata rävén.

2004-07-02.

Yvonne tyckte att hennes fot blivit bättre, så hon ville följa med på dagens utflykter. Vi tog bilen och åkte till Anderssjöfallet. Det var en imponerande syn att betrakta vattenfallet nedifrån. Innan jag hunnit ta fram kameran och ta en bild hade redan Gunilla och pojkarna rusat högst upp vid fallet. Om man tittar noga på mitt fotografi, så kan man se dem högst upp.

Anderssjöfallet.

Yvonne ville också prova på en promenad. Foten skulle nog klara av det, tyckte hon. Det blev en trevlig promenad längs den lilla skogsvägen, som började bakom vår stuga. Gunilla och jag tyckte vi fick en trevlig utflykt. Yvonne fick naturligtvis bestämma takten. Gabriel och Sebastian tyckte vi gick alltför långsamt och rusade runt på egen hand lite uttråkade.

Yvonne kom till slut ut på en liten promenad.

2004-07-03.

Stugan måste förstås städas. Men först tog vi ut nästan alla våra saker i bilen. Sedan skulle det fejas. Yvonne såg det som en hederssak att allt skulle se snyggt ut efter oss. Hon såg sträng ut och delade ut instruktioner.

2004-07-04.

Finputsning av städningen. Till slut kunde allt godkännas och vi kom iväg. Innan vi styrde söderut, ville Yvonne göra ett besök på Vävstugan. Hon behövde lite tröst för att veckan inte blivit riktigt som hon önskat sig. Naturligtvis åkte vi dit. Gabriel och Sebastian blev faktiskt också helt nöjda. I Vävstugan serverades det ju våfflor med hjortronsylt och grädde.

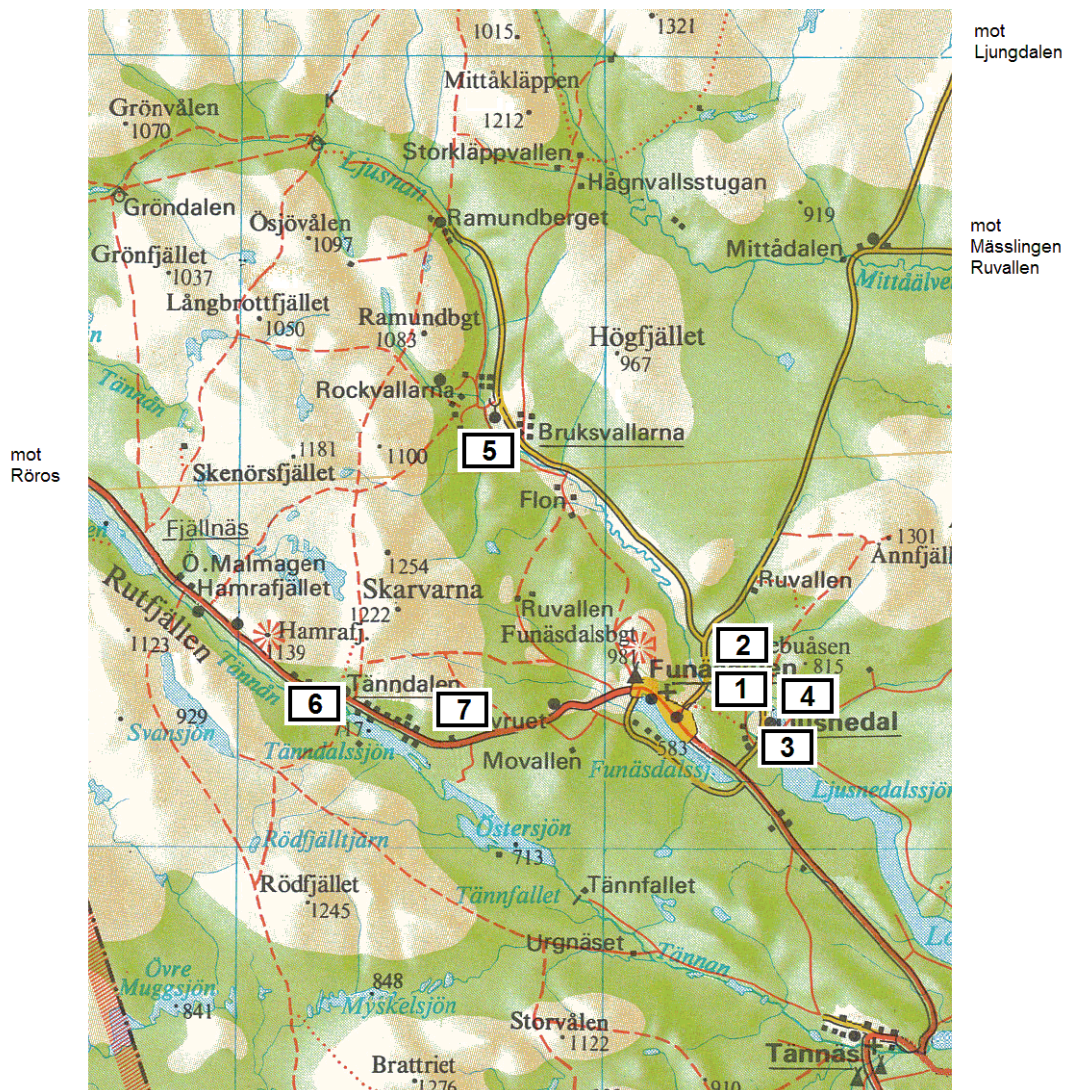
Vävstugan.

I Sveg var det dags att tanka bilen, så vi stannade vid Statoil. Resten av resan blev odramatisk. Utom kanske vår förträffliga middagsmat, kyckling och pizza i Bollnäs på Take Off.

Vår nionde resa till Funäsdalen.

2005-09-17 till 2005-09-22

Platserna vi besökte under nionde resan till Funäsdalen.

1. Ljusnan.
2. Nya begravningsplatsen.
3. Ljusnedal.
4. Tevsjön.
5. Bruksvallarna. Vävstugan.
6. Tännaldalen. Bygdegården.
7. Skarvruets vandrarhem

2005-09-17.

Just när vi svängde in från stora vägen såg vi Hasse karaktäristiska gestalt beslutsamt stega ut på altanen. Redan vid dörren kunde vi tydligt känna doften från hans cigarr. Lotta och Hasse hade förberett ett storslaget mottagande. Så snart vi kom in i lägenheten blev vi bjudna på en välkomstdrink och därefter en förträfflig middag: folieinpackad rökt lax, potatis och flera sorters såser. Efter några glas vin lossade talets band, och vi diskuterade enligt sed och bruk våra kära och nära.

Värdparet Lotta och Hasse samt Yvonne.

Jag gick ut till bilen i mörkret för att hämta in lite saker, som vi behövde för natten. Allt var mörkt och tyst, men ljusramp lyste på toppstugan. Var det någon en fest på gång? Lotta förhörde oss på vackra torkade blommor och vi fick nesligt tillstå vår okunskap. Vi fick tips om Häckelsjön och kom in på hur duktiga vi var att hitta rätt.

Hans berättade då om en festkväll ute. När de skulle gå till hotellet var alla duktiga orienterare överens om vägen och riktningen, endast Lotta hade en annan åsikt men blev nedröstad. Men efter en stunds promenerande framgick dock att Lotta haft rätt.

Lite senare såg vi på tv-filmen ”brottskod försvunnen”. Yvonne gillade den inte och somnade genast.

2005-08-18.

Hans och Lotta städade och plockade ihop alla sina grejer. Det såg väldigt vant och effektivt ut. Vi fick tydliga instruktioner om hur man skulle åka för att hitta leden till Häckelsjön. När Hans och Lotta försvann i sin bil, började vi starta vår första utflykt. Vi klantade dock till det för oss. Varken vägvisaren mot Häckelsjön eller den anvisade parkeringsplatsen var synlig för oss. Efter lite letande gav vi upp.

Vi åkte tillbaka till campingen och parkerade där. Jag upptäckte att jag glömt att ta med mina stövlar. Men det gjorde ju inget. Man behöver man inga stövlar om man söker vandringsleden på fel ställe. Vi gav upp letandet och gjorde istället en liten utflykt längs Ljusnan. Det var mycket vackert längs forsarna. Sommarblommorna var märkligt nog fortfarande där: rödklöver, kattfot, mjölkgräs och rölleka, alla med vackra blommor. Tyvärr hade vi glömt sittunderlagen, så det blev ingen fikapaus. Men vi var i alla fall konsekventa. Vi hade inget kaffe med oss heller.

Vandrare vid Ljusnan.

Sent omsider hittade vi en vägvisare. På den stod det "Nya begravningsplatsen". Det var faktiskt riktigt vackert där uppe. Minneslundens hade en övernattningsstuga med eldstad och två britsar. Sedan gjorde vi en fantastisk orienteringsinsats genom att vandra genom skogen mot forsarna, som tydligt kunde höras. Traditionen påbjöd sedan ett besök i pryltältet. Yvonne stod i duschen, när Lotta ringde och berättade att de var hemma. Hon bad om ursäkt för att hon stulit vårt kalkonpålägg, men det bjöd vi förstås gärna på. Vi var nöjda med vår dag, frisk luft, soligt, vindstilla och temperaturen kring +17 grader.

2005-09-19.

Ännu en varm och solig dag. Efter en gedigen frukost började vi dagens övningar med att åka ner till torget och inhandla de rekommenderade bullarna på bageriet.

Vi började vår utflykt med att besöka Ljusnedal. Den fina kyrkan stod uppe i backen och lyste med sina granna färger.

Ljusnedals kyrka.

Vi åkte sedan till samma ställe som igår. Denna gången fanns både vägvisare och parkeringsplats där de skulle vara. För att underlätta för min fötter, hade jag tagit med mina vandringsstövlar. Vi fick en fin promenad genom skogen fram till sjön och sedan fortsatte vi på spångarna längs sjön.

Tevsjön med höstfärger.

Det varmt och svettigt i solgasset. Yvonne gick i bara bh-n. Den här gången var vi bättre rustade och hade kaffe med oss i ryggsäcken. Så när vi hittade en trevlig fikaplats, stannade vi och satte oss där i solskenet och njöt av den härliga höstdagen.

Lite senare, när vi fortsatte vandrigen runt sjön träffade vi en vandrare i blå jacka. Han gick omkring med kikaren i handen. Han berömde höstfärgerna. Av brytningen att döma verkade han vara holländare. Senare delen av vandrigen runt sjön var besvärligare för Yvonne. Men hon kämpade på och lyckades väl, med undantag för att hon plurrade med ena benet i en vattengrop.

Varma av promenaden och solen var det nästan skönt att svalka oss på Ica. Under kvällen, när vi fått i oss middagsmaten, förföll vi till slött tv-tittande.

2005-09-20.

Sol och lite värme. Vi såg snön på Skarvarna helt försvunnet. Vi åkte till Bruksvallarna. På vävstugan beundrade vi norska kläder och bordlöpare, som också kunde köpas i Stockholm. Det var fina och dyra saker över lag, men inte så mycket genuint från bygden. För att kunna köpa ett vykort med motiv från Bruksvallarna, var vi tvungna att vända oss till Ica. Vi tog en härlig promenad, innan de uppdykande svarta molnen skrämde iväg oss. Yvonne bjöd på fika på Loftet. Myrbollarna var ett självklart val.

Under eftermiddagens längre regnskur tog Yvonne en välförtjänt lur. Det var friskt och kyligt efter regnet, när vi gick ner till Skoogs. Betjäningen var trevlig, men lite väl långsam. Det blev tomatsallad och en god fiskrätt. Ett stort gäng vid sidan av vårt bord diskuterade jakterfarenheter. En ordentligt påpälsad Yvonne ville dra en betydligt sämre utrustad Lars på en långpromenad. Jag såg mig dock nödsakad att avböja det generösa erbjudandet.

2005-09-21.

Åter en solig och förvånansvärt varm dag. Vi åkte och rekognoserade bygdegården i Täндalen. Det fanns inget där som antydde om något kommande program för kvällen. I den lokala kiosken hade de i alla fall klara besked.

Sedan promenerade vi runt och tittade på naturen och fjällstugorna. Märkligt nog var en hel del av stugorna uppenbart vanskötta. Uppe vid Skarvruets vandrarhem fanns ett trevligt bord att duka fram vårt goda fika på. Utsikten var också njutbar.

Skarvruets vandrarhem

Lite senare efter en god måltid i lägenheten återvände vi till Tännaldalen. I Bygdegården visade Ingemar Lind sin vildmarksfilm och berättade om sina favoriter i naturen, speciellt ljunpiparen.

Senare framåt natten i lägenheten såg vi ”Dödslockan”, kvällens film på tv. Det var en triller om ett jaktlag. På något sätt passade den efter filmen på bygdegården.

2005-09-22.

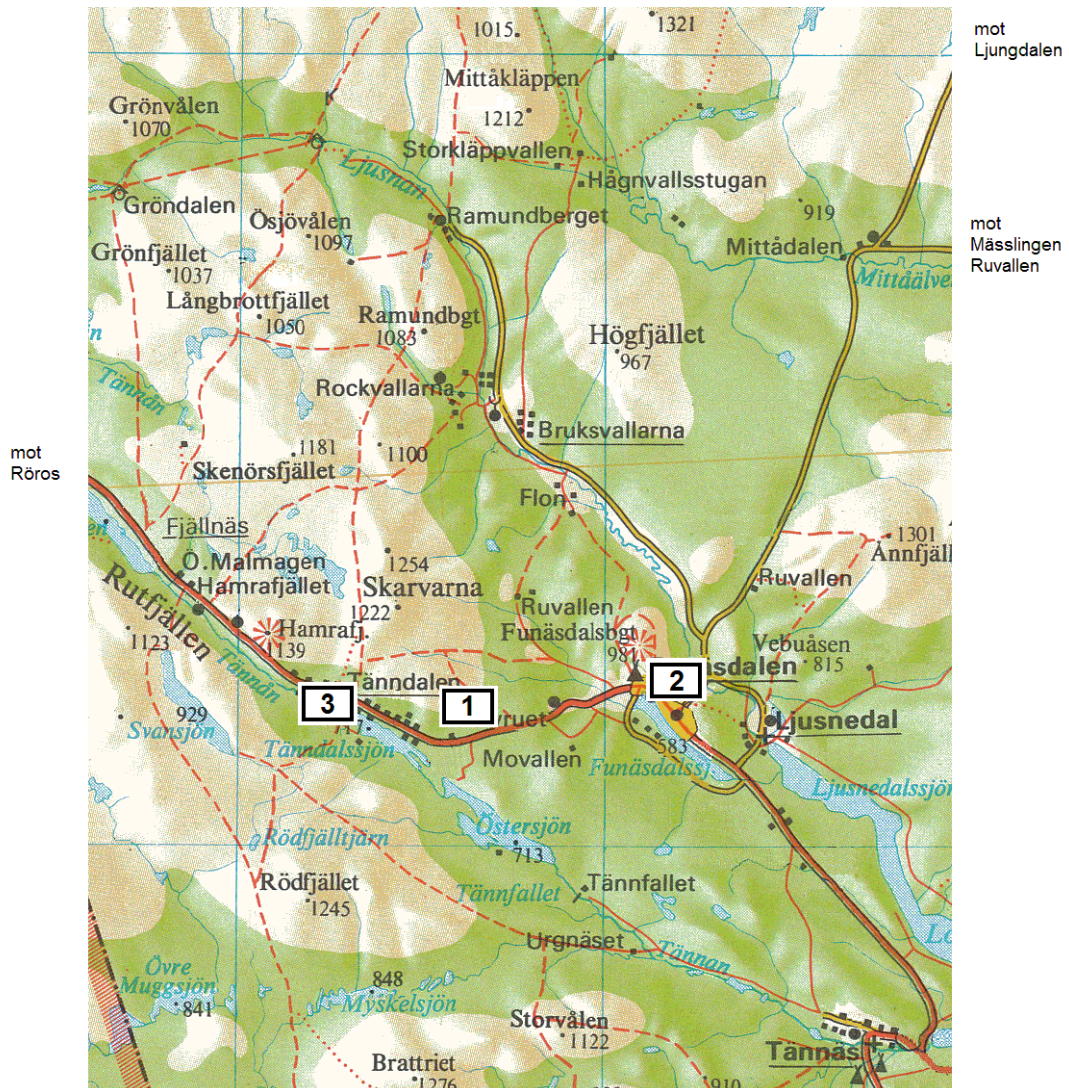
Städa, städa, stress och ansträngningar. Måtte vi inte glömma något viktigt! Vi tackar för alla dessa varma dagar i Funäsdalen. Allt blev till och med över våra förväntningar.

Lars och Yvonne.

Vår tionde resa till Funäsdalen.

2010-04-15 till 2010-04-17

Platserna vi besökte under tionde resan till Funäsdalen.

1. Skarvruet.
2. Funäsdalen. Hasses och Lottas lägenhet. Kyrkan.
3. Tännaldalen, skidbacken.

2010-04-15.

Yvonne's systerdotter Sara och Gustaf hade bestämt att fira sitt bröllop i Funäsdalen. Yvonne och jag fick åka med Malin och Johannes till Funäsdalen. Johannes rattade i ungdomlig iver bilen till Funäsdalen på rekordtid. Men vi hann i alla fall stanna för en bit mat på Mc Donalds i Bollnäs. Större delen av färden gick i bekmörker, så vi kunde inte se något av det vackra landskapet vi passerade. Först sent på kvällen var vi framme och kunde installera oss i vårt rum på Skarvruet.

2010-04-16. Bröllopsdagen.

Dagen gav oss stark kyla och solsken. Allt såg vackert och stämningsfullt ut. Lotta och Hasse gav kaffebjudning i deras lägenhet i Funäsdalen. Hasse förberedde sitt tal. Det var bitande kallt, när vi åkte ner till kyrkan.

Sara och Gustaf vigdes i Funäsdalens kyrka. Efter ceremonin samlades alla bröllopgästerna ute kring kyrktrappan för att hylla brudparet.

På kyrktrappan efter vigseln.

Vid bröllopsmiddagen.

Den stora bröllopsmiddagen med 90 gäster hölls på Skarvruets restaurang.

Bröllopfesten fortsatte sedan i Skarvruets festlokal. Allt var trevligt arrangerat. Det var många gäster och stämningen blev hög. Många kände sig kallade att hålla tal till brudparet.

Yvonne firade med glädje.

Efter middagen blev det musik och dans. Det blev också många tillfällen bekanta sig med nya och gamla medlemmarna av släkten. Kvällen blev lång och gemytlig. Fram på småtimmarna började åtminstone vi äldre känna oss trötta och ville dra oss tillbaka.

2010-04-17.

Vi fick åter en vacker vinterdag,. Men med en bitande nordlig vind, blev det en krävande prestation att gå ut på en förmiddagspromenad. Yvonne och jag gick ut, men ingenstans var det upplogat så att någon skulle kunna gå. Det fanns bara bilvägar och skidspår. Nåja, vi kom ju ut en stund i alla fall.

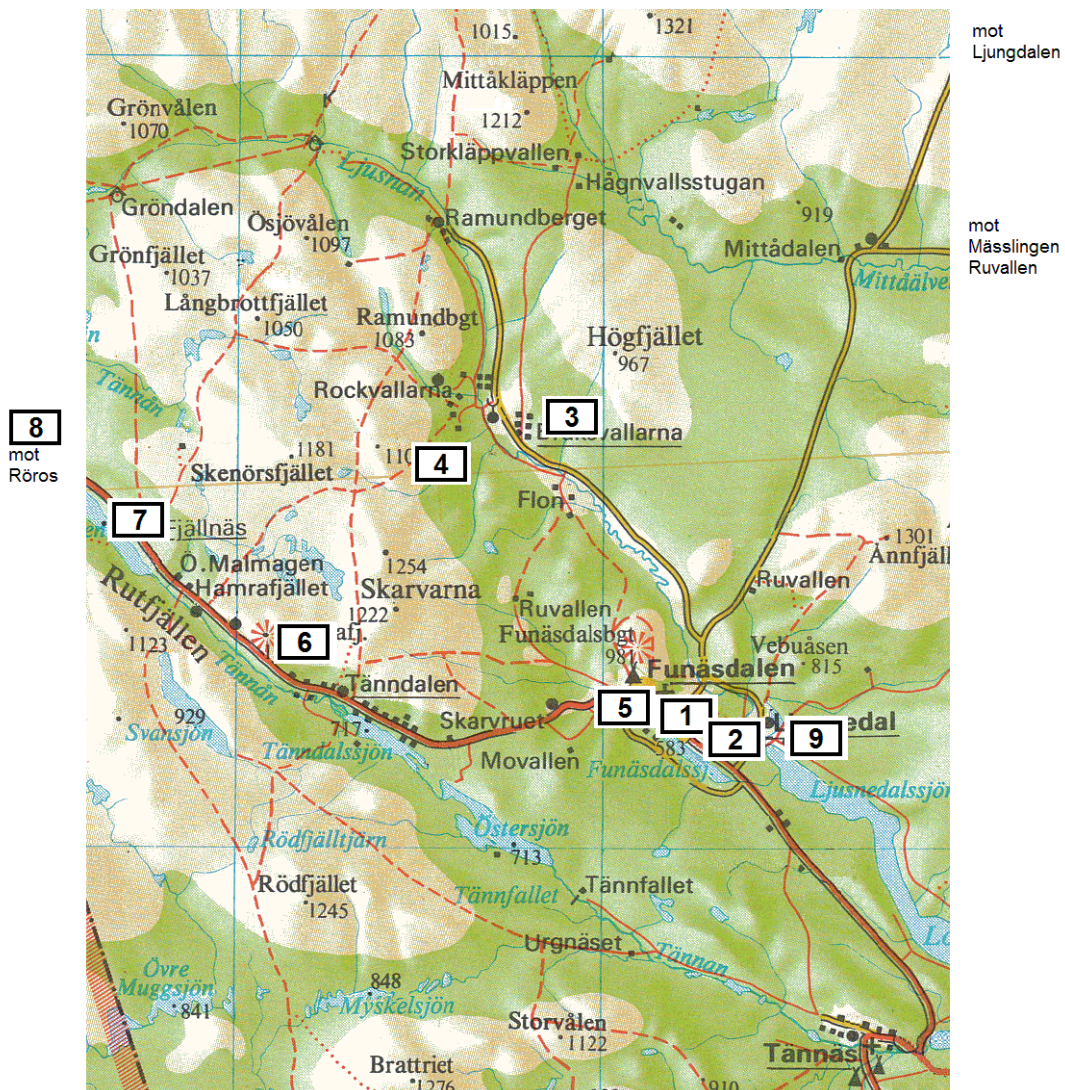
På eftermiddagen blev Yvonne och jag iväglurade till en skidbacke. Det var många som hade skidor med sig och det såg ju både roligt och hurtigt ut i uppe i skidbacken. Men att se på var inte så lyckat. Vi blev grundligt genomfrusna innan övningen var över och vi kunde återvända till varmare lokaler.

Vi återvände nöjda till Stockholm. Saras och Gustafs bröllop hade varit en riktigt trevlig upplevelse. Vi misstänkte att även brudparet blev helt nöjda.

Vår elfte resa till Funäsdalen.

2014-06-22 till 2014-07-01

Platserna vi besökte under elfte resan till Funäsdalen.

1. Fjällmuseet. Nya Strandpromenaden.
2. Röstberget.
3. Bruksvallarna. Farups Fjös. Jensåkem.
4. Kariknallarna. Toppstugan.
5. Strandpromenaden. Risnäset. Bäverstigen.
6. Hamra vår gamla blomsterstig. Tännaldalen.
7. Fjällnäs. Svansjökläppen.
8. Norska gränsen.
9. Ljusnedal.

2014-06-22.

Midsommarnattens köld blev hård. Regnet strilade och glimmade. Lite trötta efter midsommarfirandet hos Synnöve och Bengt satt vi och tittade dystert på regnmolnen. Temperaturen sjönk under hela resan. Den var under +5 grader innan vi nådde Funäsdalen. Trötta och frusna lastade vi alla våra saker ur bilen. Med Hasses instruktioner ringande i öronen, lyckades vi med viss möda få igång el och vatten. Yvonne säger att det är 8½ år sedan vi var här sist, men det känns inte så länge. Medan jag sitter här och skriver blir jag lite orolig. Hasse varnade för att den här gästboken börjar ta slut. Så nu har jag väl skrivit för mycket igen?

2014-06-22.

Det var tufft att komma upp ur den mysiga varma sänghalmen. Men vi kämpade och efter en stadig grötfrukost tågade vi iväg mot den största sevärheten på byn. Ja, vi menar förstås det stora tältet, där man alltid hittar nya grejer, som man absolut behöver. Efter att vi lastat av våra inköp här i lägenheten gick vi ner och hämtade den nyaste Funedalsbroschyren på Fjällmuseet. Nästa nödvändiga anhalt var naturligtvis Ica. Vi lyckades få ut ett par matkassar genom att armbåga oss fram genom en jättegrupp handikappade från Norge. Sen kom den efterlängtade solen, och framme i lägenheten såg vi att utetemperaturen dubblat sig sedan i morse. Till +12 grader. Efter vår näringsriktiga lunch, som bestod av kaffe och mackor, sökte vi oss ned till den nya strandpromenaden, som Hasse rekommenderat. Vi hade en frisk motvind, men solen gjorde ändå promenaden helt njutbar. Till slut tog vi Rörosvägen tillbaka och kollade på ortens alla lunch- och middagsmenyer. Vi kommer att minnas alla midsommarblomster, som lyste upp överallt där vi gick.

Hage inne i Funäsdalens samhälle.

Åter i lägenheten gick aktivitetsnivån till sin lägsta punkt. Vi läste våra deckare. Med svårighet kom vi igång med middagen. Men den blev utmärkt: rökt lag och dillstuvad potatis. Ett trevligt slut på en fin dag. Vid läggdags visade temperaturen åter bara +6 grader.

2014-06-23.

Så har ännu en sida gått, förlåt dag menar jag förstås. Den nya dagen började med en promenad för att inhandla frukostbröd. Yvonne kokade kaffe. Kaféet öppnade först klockan elva, så det fick bli Ica-bröd. Vid kassan kom en gubbe småspringande för att hinna före mig. Han hade inte så många varor, så det gjorde väl inget, jag tyckte. Men det visade sig att han skulle betala med en okänd check. Butikschefen tillkallades och de diskuterade halvviskande en lång stund. Sedan satte sig killen i kassan och började

fylla i en massa uppgifter på checkens baksida, varefter kunden fick underteckna det hela. När jag trodde allt var klart, klagade kunden på en av apelsinerna han köpt och killen i kassan blev tvungen att gå iväg till frukthyllan och byta ut den. Sedan kunde jag äntligen betala och återvända till lägenheten. Ute på trottoaren stod ett helt gäng arbetsklädda män (kommunalarbetare?) och diskuterade. De verkade fastklistrade vid marken. Det var inte tal om att släppa fram någon av oss som kom gående på trottoaren, de som ville komma fram fick gå ut i vägbanan. Yvonne hade kaffet klart och hade tydligen otåligt väntat på leveransen av frukostbrödet. Efter frukosten packade vi våra ryggsäckar och stack iväg. Yvonne blev trött av den dryga uppførsbacken, så vi passade på att stanna till och beundra alla vackra blommor längs vägen. När vi kommit högre upp svängde vi in på skogsstigen runt Röstberget. En del av sträckan är tydligen döpt till vandrings- eller pilgrimsväg.

Pilgrimsväg.

Vid Röstberget.

Yvonne tyckte stigen var väldigt ojämn och bröt sig en vandringsstav. Vid en sluttning med utsikt över Ljusnan satte vi oss på ett par stubbar och drack vårt kaffe. Yvonne höll på att smälla av, när hon felläste en vägskylt och trodde vi hade tre kilometer kvar, när det egentligen bara var några steg kvar till idrottsplatsen.

Framme i lägenheten blev det ingen "rast vila". Yvonne greps av ett energianfall, nu skulle det diskas och städas. Lottas hushållsmaskin skulle fram och paj skulle framställas. Hå-hå-ja-ja! Yvonne tyckte jag behövde vila en stund, så hon skickade mig iväg till Ica igen. Jag traskade iväg med rygsäcken på ryggen. Nere på vägen hade kommungubbarna åstadkommit en skum liten grop, 50 x 50 cm. och ställt upp varningstrianglar och koner. Men alla gubbarna var försvunna. Efter inköpen såg jag att kommun-gubbarna lämnat en hög räfflade cementplattor efter sig, sådana som brukar finnas vid alla övergångsställen. Det skulle väl bli en varning för trappan, som ledde ner mot sjön. Lite undrar man väl varför så många kommunalarbetare kunnat dela på ett så litet arbete under flera dagar. Men det skall väl bli klart någon dag framöver? Väl tillbaka vidtog det stora middagsstöket. Grönsaker som skulle tvättas, skalas, strimlas och ordnas med sås, lasagneplattor och riven ost. Framför oss hade vi en spis där gamla dagars on/off-knappar ersatts med en slags invecklad rebus. Efter ett längre telefonsamtal med Hasse lyckades vi reda ut lite av förvirringen. Måtte detta leda fram till en måltid. Vi strävade länge med de tekniska "hjälpmedlen" och till slut fick vi en utmärkt supé i stället för middag. Lasagnen blev fantastisk och en avslutande rabarberpaj gjorde oss proppmätta.

2014-06-24.

I dag vaknade vi till en solig dag, +8 grader, bästa morgontemperaturen hittills. Efter frukost gick vi ut i det strålande solskenet. Frånsett Yvones besök på Trolltrumman blev det en fin utomhuspromenad.

Fornminnesparken.

Vi gick förbi Fjällmuseet och den lilla parken där man kan få våfflor med sylt och grädde. Vi avstod och fortsatte förbi Konsum ner till sjön för att undersöka var Strandpromenaden börjar. Solen gassade och temperaturen steg hela tiden. När vi nådde tillbaka till lägenheten läste vi +14 grader på termometern. Det började bli dags för sommarkläder. Vi tittade till Ulla-Britts lägenhet och stannade en stund på balkongen för att njuta av solvärmens. Lite senare blev det dags för dagens viktigaste inköp: 2 flaskor vin från Systemet. Även Konsum lockade till inköp. Vi konstaterade att Konsum hade bättre ordning än Ica. Alla varor lastades i bilen och vi anträdde den långa uppforsbacken tillbaka till lägenheten. Middagsstöket blev enkelt. Det var bara att lägga halva lasagnen och halva rabarberpajen i ugnen. Ja, inte samtidigt förstås. På kvällen såg vi Petra Marklund i "Allsång på Skansen". Den tjejen har charm! Efteråt gick vi på kvällspromenad runt potatisåkrarna och kyrkan. På återfärden låg kvällssolen hårt på våra ryggar. Nu hade temperaturen sjunkit från eftermiddagens 19 grader till 9 grader. Vi kunde tänka tillbaka på en solig och fin dag.

2014-06-25.

Bara +10 grader. Solen verkar ha det kämpigt i dag. Vi kände oss lika sega som vädret. Är det sviterna från det lilla glaset vin vi tog vid middagen igår? Men vi gamlingar tål väl inte mer? Men iväg skulle vi. Men i bilen upptäckte jag att jag glömt mina glasögon. Jag rusade snabbt tillbaka nedför den lilla trappan. Till min förvåning passade inte min nyckel i dörrens lås. Yvonne fick ett skrattanfall, när vi insåg att jag försökte låsa upp fel dörr. Senare nere på byn försökte Yvonne ta ut pengar från en automat, men hade väldiga svårigheter att få in bankomatkortet i läsaren. Jag började åter undra om vi var påverkade av vinskvätten från igår. I alla fall, hjärnan klarnade och vi lyckades hitta delikatessbutiken i Bruksvallarna helt enligt Hasses utmärkta instruktioner. Vi köpte rökt sik och hjortronmarmelad. Sedan åkte vi till Farups Fjös och anträdde dagens vandring. Solen strålade och temperaturen var +15 grader. Vi hade inte gått långt, när vi blev utskällda av ett par hundar. Lyckligtvis var de bundna. Lite högre upp visade sig skogsstigen vara fylld av blommor, flera orkidéer, sex olika sorter av violer och en mängd andra blommor. Vi stannade en stund vid Jensåkern och beundrade utsikten ner mot Ljusnan tillsammans med en grupp ivrigt mumsande fjällkor.

Vid Jensåkern.

Fjällkor.

Vi fortsatte ett gott stycke uppför fjället, men när det blev alltmer lerigt och sankt beslutade vi vända. En man ur lokalbefolkningen kom energiskt gående med sina stavar. Han bekräftade för oss att berget var väldigt blött på många ställen. Vi beslutade därför att vända om och gå samma väg tillbaka. Nere vid gruvarbetarstatyn fanns det bänkar och bord. Där slog vi oss ner och tog fram kaffe och smörgåsar. På tillbakavägen tittade vi på Ramundberget, där Yvonne och jag haft en av våra första riktiga fjällpromenader. Efter en titt på Ljusnedal återvände vi till lägenheten.

Men nu får jag inte sitta här längre och lata mig. Yvonne har jobbat och fixat en fantastisk måltid med röding, färskpotatis och spenatstuvning. Dessutom har jag glömt nämna renen och orren vi såg. Skäms Lars ! Att bara sitta där och njuta av maten och vinet.

Sedan tog Yvonne fram sin korsordstidning och då fick våra hjärnkontor sig en rejäl utmaning. Vi lyckades fylla i allt utom ett par omöjliga bokstäver. Kvällen avslutades med slött tv-tittande på en film med Tom Hanks och Julia Roberts. Den var riktigt roande och med trevlig musik.

2014-06-26.

Dagen inleddes med Yvannes sångkoncert i duschen. Det lät riktigt fint. Efter en rejäl frukost åkte vi ner till Edits och köpte bröd. Yvonne hade läst in sig på Kariknallarna. Hon var bestämd. Beslutet hade tagits.

Under bilturen till Bruksvallarna bröt solen igenom. Vi åkte sedan upp till parkeringsplatsen, där leden upp mot Kariknallen började. Där startade vi vår vandring mot toppen. Det blev mycket varmt, när vi var på väg uppför fjällsluttningen, så vi fick lätta ordentligt på kläderna.

När vi inte längre var överhettade, kunde vi vända intresset mot naturen. Vi fick en fantastiskt vacker dag på fjället. Alla färger gjorde dagen till en verklig stor upplevelse. Vi såg mängder av färgrika blommor: orkidéer, kabbeleka, kattfot, blå viol och många andra. Mängder av jättesmå fåglar flög snabbt omkring oss i stora flockar. Jag döpte dem raskt till fjällfinkar, men jag förmodar att de egentligen har något annat namn.

Lars verkar nöjd.

Stig mot Toppstugan.

Yvonne kollar kartan.

Jag hade läst på fjällkartan innan vi lämnade lägenheten, så jag tyckte att jag hade full koll på hela vandringsleden. Yvonne tyckte dock om att själv kontrollera att vi var på rätt väg. Så hon ville då och då stanna upp och konsultera sin karta. Lyckligtvis blev vi överens om att vi var på rätt väg och kunde fortsätta vår väg mot toppen.

Halvvägs upp hittade vi en bänk. Där vilade vi oss en stund och njöt av solskenet. Jag frågade Yvonne om hon ville fortsätta uppåt. Då reste hon sig upp och tittade förebrående på mig och svarade: "Jag orkar till toppen, men om du är trött så kan vi vända om nedåt." Naturligtvis fortsatte vi klättringen upp mot toppstugan.

Yvonne tar välförtjänt vilopaus.

Äntligen uppe.

Yvonne klättrade på som i yngre dagar. Det var helt vindstilla och solen gassade. Innan vi visste ordet av, var vi framme vid toppstugan. I toppstugan serverades choklad med vispgrädde och våfflor med mera vispgrädde. Sådana godsaker få man helt enkelt inte missa, så vi skyndade oss att beställa. Vi tyckte det var för varmt inne i toppstugan, så vi gick ut och satte oss vid ett bord och njöt av maten och solvärmen. Allt var sött, gott och kaloririkt. Sådana här utflykter bidrar nog inte till någon bantningskur.

Efter frossandet marscherade vi raskt ner till bilen. Man skulle kunna tro att det skulle vara lättare att gå nedför fjällsidan, men det är jobbigt att balansera och bromsa så nedstigningen kunde göras på ett säkert sätt.

Vid Toppstugan.

Nere vi parkeringsplatsen hade temperaturen sjunkit till 14 grader. Under bilfärden tillbaka funderade Yvonne över vart morgondagens utflykt skall gå. När Yvonne fått upp farten då gäller det att suga i och hänga med.

Jag fick en stunds vila nu när jag skriver här i boken, medan Yvonne energiskt rusade runt och fixade den goda middagsmaten. Jag fick pasta med oliver, saltorkade tomater och fetaost, en alldeles utmärkt måltid. Stackars Yvonne fick nöja sig med fläskkarré. På kvällen såg vi filmen ”Cross over”, En riktigt trevlig film med Harrison Ford.

2014-06-27.

Vi försov oss, men vad gjorde det? Himlen var grå, regnet strömmade ner och temperaturen bara +5 grader. Suck! Suck! Efter en stor skärpning, kom vi ut på en promenad i strilande regn. En inventering av matställen och restauranger var nödvändig. Vad kunde stå på menyn inför helgen? Vi gjorde ett stopp på Fjällmuseet. En liten flicka serverade oss i den i övrigt tomma lokalen. Det blev riktigt gott kaffe i små eleganta koppar. Sedan bar det ut i gråvädret igen. Regnet verkade piggare än vi gjorde. Resten av dagen tycktes vara gjord för innesittande och läsande av deckare och andra mysigheter. Nöden har ingen lag. Så jag hade olovandes lånat ”Iskallt spår” av Ulla-Britt. En alldeles utmärkt bok att fylla en dystert kväll med.

2014-06-28.

Bara +7 grader och strilande regn. Vädret tycks hela tiden vara tvärs emot väderrapporterna. Efter en stadig frukost såg vi att regnet lugnat sig, det duggade bara. Vi tog mod till oss och gav oss ut på promenad. Hela Strandpromenaden låg öde och tom, när vi hurtigt marscherade längs stranden. Vid Risnäset tog fortsatte vi promenaden ut på Bäverstigen. Där var det riktigt vackert och välordnad för barnfamiljer. Sedan tog vi oss upp till Eric's, men de hade inte öppnat för säsongen. Vi trodde det var läge för att fika i Fornparken, men där satt en man och eldade i något slags järnställning och hela området var täckt med en stickande blårok. Vi hostade och gick vidare. Vid Loftet blev vi sugna på lunch och trängde oss in bland alla hurtiga gutter och piker från Norge. Lunch blev dock utmärkt, Yvonne tog hamburgare och jag lax med dillstuvad potatis. Vi försökte köpa en DN på Ica, men de var slut. Med på Trolltrumman kunde Yvonne köpa två renar i trä. Och från Edits fick vi två bakelser med hem till eftermiddagskaffet.

Dagens utetemperatur var +5 grader, så lägenheten kändes varm och mysig att komma in i. Sen blev det bara läsande av deckare, fikande och till slut tv-filmen "Letters to Julia". En mysig och lite smått larvig film.

2014-06-29.

Hurra! Morgon temperaturen har nu stigit till +7 grader. Morgonsömmen hade störts av dunkningar vid ytterdörren. Vi gissade på att det var kvasten som rörde sig i vinden. Eller en nyfiken fågel. Annars var det väl en inbrottstjuv eller kanske tomten. Himlen var helgrå och regnet har tagit nya tag, men temperaturen segar sig sakta uppåt, nu +9 grader. Yvonne roade sig med att börja veckostädningen. Här ska bli fint!

En liten tur ut blev det i alla fall. Vi sprang genom regnet och kastade oss in i bilen. Vi tog vägen mot Fjällnäs. Vi stannade till vid Hamra och tittade efter vår gamla blomsterstig. Men skyltarna var borta och enligt turistbroschyren verkade namnet vara återanvänt på annan plats. Vi åkte genom Tänndalen och återsåg hembygdsgården, där vi en gång suttit och lyssnat på föredrag om djurlivet i fjällen. Sen såg vi avtagsvägen vid Ströms, där vi varit med Gunilla, Gabriel och Sebastian. Och i Fjällnäs tittade vi upp mot Svansjökläppen. Dit hade ett par av våra tidigare utflykter gått. Vi körde fram till norska gränsen, som var markerad med ett vitt nattlinne och blå platsäckar. De var uppsatta på två störar och vajade i vinden. Man undrar. Vem lägger tid på att arrangera sådant?

Tillbaka i Funäsdalen åt vi fiskburgare på den lilla serveringen mitt emot Konsum. Det blev riktigt trevligt. Efter några inköp på Konsum och på Ica körde vi tillbaka. Regnet fortsatte. Kvällens enda begivenhet blev kaffe och mandelkubb. Och tv-deckare. Suck! Men turen på Röråsvägen hade väckt minne från tidigare besök i Funäsdalen och det var ju riktigt trevligt.

2014-06-30.

Grått och regnigt, men lite varmare, +8 grader. Efter frukost verkade det ljusna och vi rusade ut i bilen. Det blev en utflykt till Ljusnedal.

Ljusnedal.

Vi besökte den lilla kyrkan. Vi blev mycket överraskade över hur fin kyrkan var invändigt, allt var ljust och rent. "Vackert som en tavla" brukar man säga, men här passade det verkligen in. Yvonne tände två ljus och pratade som hon brukade med de sina en stund.

Yvonne tände ett ljus i Ljusnedalskyrkan.

Gyllene Oxen såg ut att ha blivit något slags golfklubb. Trist! På andra sidan av vägen såg vi den gamla hantverksgården. En skylt visade att en norrman byggt den för länge sedan. Vi trodde vi skulle kunna komma in och titta, men den var omvandlad till en lite skräpig privatbostad. Snickarglädjen var dock oförstörd och kunde beundras. Fantastiskt.

Hantverksgården.

Sedan gick vi Bruksturen och läste skyltarna. Vi hittade en mycket stor minnessten, som rests till minne av kungaparet Carl Gustaf och Silvia och deras besök i Ljusnedal. Vi tog sedan en lång promenad längs forsen och sjön. Vägen fortsatte upp i skogen. Där hade inte så miljömedvetna ortsbor stjälp ut gamla jordbruksredskap, harvar, en större vagn, järnskrot och gamla tunnor. Högar av förstört virke låg under presenningar. Vi beslutade oss för att vända och titta på hästar och hagar istället. Vi kände oss nöjda med vår 2½ timme långa promenad. Temperaturen var 15 grader och solen hade tittat fram. Men när vi kommit tillbaka till lägenheten, hörde vi hur regnet åter tog fart och forsade ner. Så det var ett bra läge för att städa och plocka ihop våra grejor.

2014-07-01.

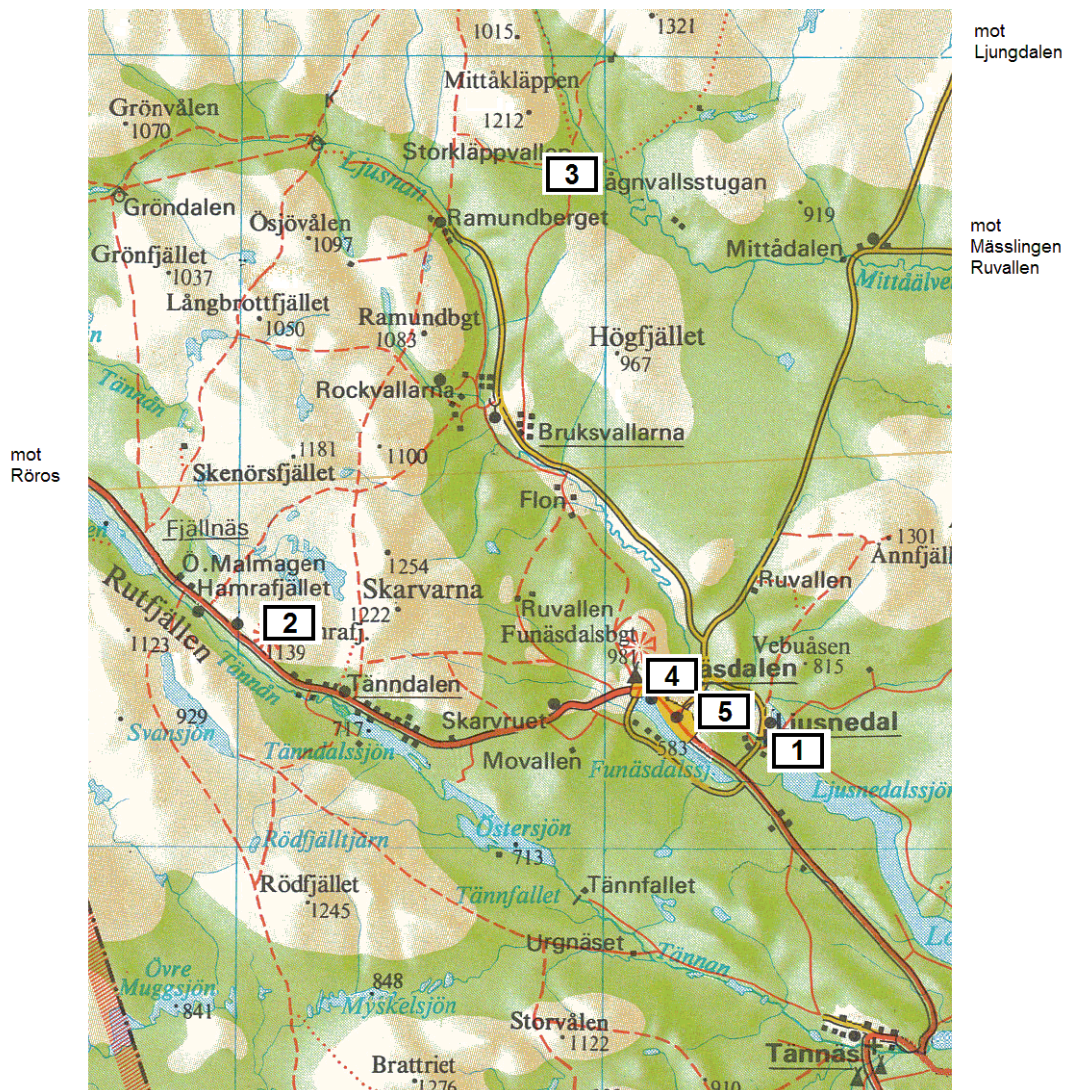
Nu åker vi hem efter en fin tid i Härliga Härjedalen. I nästan en vecka hade vi underbart väder. Vi har vandrat på fina leder både i Funäsdalen och Bruksvallarna. Det är otroligt vackert här i denna fjällvärld. Jag har tur som har två syrror, som har lägenheter här. Innan vi åker söderut ska vi besöka Vävstugan i Bruksvallarna.

Tack! Yvonne och Lars.

Vår tolfte resa till Funäsdalen.

2014-09-26 till 2014-09-30

Platserna vi besökte under tolvte resan till Funäsdalen.

1. Ljusnedal.
2. Blomsterstigen.
3. Djupdalsvallen. Fäbodturen.
4. Fjällmuseet.
5. Röstberget.

2014-09-26.

Vi kom iväg från Väsby redan vid 8-tiden och sedan flödade solen in genom bilrutorna ända fram till Hälsingeskogarna. Vid Tönnebro stannade vi och intog kaffe och smörgåsar. Solen sken vackert, men vinden kändes bister, så vår kaffestund blev riktigt kort.

Kaffepaus.

Sedan kom regnet, ett riktigt massivt regn, med ett litet uppehåll i Sveg så att vi kunde stanna där och ta oss ur bilen. Vi hittade en liten lunchservering. Där fick vi alldeles utmärkta rödspättor till lunch. Sedan regn, regn och regn. I Tännäskurvan hade vi ett tillbud, som skrämde mig riktigt ordentligt. Strax efter böjen på vägen hade en käck dam parkerat mitt i vägbanan. Hon satt där i bilen med mobilen mot örat. Men det gick bra. Jag lyckades väja och undvika att köra på henne.

Precis när vi nådde Funäsdalen kom en strålande sol fram. Tänk att Funäsdalen alltid bjuder på ett sådant välkomnande! Bengt och Synnöve fick bo i Hans och Lottas lägenhet. Jag och Yvonne hade fått låna Anders och Ullas lägenhet. Här hos oss lyser de röda färgerna i kapp med solen. Gissa om vi känner oss välkomna. Efter en härlig långpromenad firade vi kvällen i sus och dus. Jag menar förstås vin, ost och frukt.

2014-09-27.

Vi kom igång med en förstärkt frukost. Jag hörde något buller, när vi satt och åt. Men det var först när Yvonne sett Synnöve och Bengt från fönstret och ropat, som vi fick reda på att de bultat på vår dörr. Vi gjorde oss klara och satte os i bilen. Ljusnedal blev första utflyktsmålet. Vi tog en trevlig promenad i solskenet och läste alla skyltar som beskrev gamla tider och minnesstenen från Carl Gustaf och Silvias besök i Ljusnedal. Forsen med ramsåg och andra anläggningar beundrades. Synnöve spekulerade över om vi skulle kunna komma över forsen om vi hoppade från sten till sten. Men vi övriga fegade ur, så det blev inget hoppande. Blåsten gjorde att det var skönt att återvända till bilen.

Därefter tog Yvonne kommandot och bestämde oss för Blomsterstigen. Det blev mest jumpande på de långa spångarna. De utlovade blomstren lyste främst med sin frånvaro. En skamfilad fibbla, en liten gul blomma av okänd art och en grupp mattlumner var allt vi fann. Men när vi lämnat blomsterstigen fick

vi lite tröst. Här hittade vi prästkragar, rölleka och renfana. Kanske ska man inte tro så mycket på blomsterråd för turister.

Tillbaka i Funäsdalen förtärde vi en utmärkt lunch på Ilhans. Yvonne hade charmat personalen, så hon fick sin pizza speciellt delad i små munsbitar av en hjälpsam gosse. Kaffet tog vi i lägenheten medfikabröd från Ediths. Efter lite vila marscherade vi ner till Funäsdalens hotell Vi fick vårt reserverade middagsbord på restaurangen. Det var dagen för säsongen, som de höll kvällsöppet. Maten var alldeles utmärkt och inte blev det dyrt heller.

De efterföljande diskussionerna i vår lägenhet var väldans trevliga med både vin och likör. Men sen blev det svårigheter och fyra personer, lätt berusade, lyckades inte få igång diskmaskinen. Många kockar är ju aldrig bra. När vi övriga gett upp och Yvonne blev ensam med problemet löste hon det i ett huj!

2014-09-28.

Solen strålade när vi anträdde färden mot Bruksvallarna. När vi svängde av mot Djupdalsvallen fick vi en stor överraskning. De hade monterat ner den gamla pengalådan. I stället fanns det en automatisk bom och en betalningsstation för kortbetalning.

Mittåkläppsvägen.

Om vi inte sett bilen som åkte upp förbi bommen, skulle vi ha trott att anläggningen var trasig. Efter många försök och ivrigt diskuterande lyckades vi dock överlista maskinen. Sen såg vi skylten ”Älgjakt pågår”, så vi var på hjälpänn, när vi åkte den långa naturvägen. Men vi hörde inte något skjutande. Så älgarna var väl kloka och höll sig undan.

Vi parkerade som vi brukade längst ner i dalen. Sen var det dags att ge oss ut i naturen. Vi följde förstas skyltningen. Varför de döpt om Fäbodturen till Säterturen kan man undra. Kanske har någon dalmas varit i farten? Turen var vackrare än någonsin så här med höstens alla färger. Blommor fanns det också, till och med midsommarblomster. Dagen var solig och fin och de myggmoln som vi plågats av på tidigare vandringar såg vi inte ens röken av. Yvonne och jag kände oss nöjda med att kunna bjuda våra vänner på en så fin vandringsdag.

Fäbodstuga.

Vi gick längs den slingrande vägen och passerade många fäbodstugor. Allt verkade igenstängt och öde. Det syntes inte heller några turister. Vi började tro att älgjakten skrämt bort eventuella besökare. Till slut kom Bengt i samtal med en man vid ett torp. Mannen berättade att han bara var vid sitt torp över dagen. Han skulle samla in alla saker och utemöbler, sen skulle han stänga och låsa för säsongen.

Med Mittåkläppen i ryggen.

Det fanns många gärdesgårdar.

Jag tänkte min uppväxt och tiden i Rävsko. Där hade gärdesgårdarna sett ut precis som de gjorde här uppe i fjällvärlden. En fin bild fick jag. Jag stod en stund i mina tankar och när jag tittade upp såg jag hur de övriga gick i full fart och hotade att försvinna i fjärran. Då var det dags att tänja på stegen och försöka hinna ikapp.

Det ivriga gänget kämpar på.

Damerna går upp i ledningen.

Vägen gick på åsens topp.

Även Bengt var imponerad av den slingrande bäcken. Vi erinrade oss båda att vi läst i skolan för många år sedan om sådana bäckar som ständigt ändrade sig. Den processen hade ett speciellt namn, men ingen av oss kunde minnas namnet.

Senare, när jag kommit hem, sökte jag på ”nätet” och fick reda på att fenomenet kallas ”meandering”. Det är ju inte lätt att erinra sig alla ovanliga ord. Men nu vet vi!

Fjällbäck.

Vi hittade en fin plats med bänkar, där vi drack vårt medförda kaffe, men pausen blev kort, när molnen tornade upp sig och vi kände några regnstänk. Men så fort vi anträdde återfärden kom sol och värme tillbaka. Vilka härliga vindlingar Mittån gör och vilken fin utsikt vi hade från den lilla åsen. På väg tillbaka såg vi att älgjägarna gett upp för dagen. Konstigt att de tar med sig så många barn på älgjakt.

Vi åkte förbi lägenheten och valde bort eftermiddagsvilan. I stället åkte vi raskt till Fjällmuseet.

Besöksbevis.

Synnöve bjöd på fika. Sen blev det dags för museet. Vi fick instruktioner av en ung trevlig man, hur vi skulle ta oss igenom museet. Vi skulle börja med att titta på en film om Härjedalen. Det var bekvämt, mörkt och varmt i lokalen, och vi var lite trötta på grund av all fjälluften. Jag slumrade in och jag tror de övriga tre också gjorde det. Filmen tog slut. Vi ryckte upp oss och stapplade ut i museet. Där vaknade vi till och gjorde en intressant rundvandring och såg museets alla samlingar. Sedan gick vi upp till kyrkan men möttes där av en låst port. Vi återvände till lägenheten och hann in innan solen försvann och regnet strömmade ner. Det blev skönt med rast och vila. Man behöver ju vara pigg när man skall på fest! Dagens förnämliga rätt var fiskgryta: lax, ärter, squash och potatis. Och det var riktig gott och dessutom rikligt. Synnöve såg nogsamt till att allt blev uppätet. Så Bengt och jag fick våra beskärda delar. Och med glassbåtar som efterrätt blev det nästan som när Yvones mamma bjöd. När vi alla blivit helmätta, bjöd Bengt på whisky.

2014-09-29.

Yvonne och jag ville visa de fina målningarna i Ljusnedals kyrka, men den var fortfarande låst och stängd. Lite besvikna åkte vi istället tillbaka till Röstberget och började dagens utflykt, Tänk så många

pilar och informationstavlor vi såg. Ett riktigt virr-varr! När vi slutade läsa informationerna hittade vi både Päråkrarna (Potatisåkrarna) och den fina utsiktsplatsen mot Ljusnedals återvinningsstation. Skogen var full av lingon och blåbär, så vi borde ha haft några hinkar med att plocka bären i. När vi körde ut från parkeringsplatsen blev det stopp. En grävsropa hade grävt bort hela vägbanan. Vi fick vända om och hittade till slut en annan väg tillbaka till lägenheten. Efter kaffe och wienerbröd gick vi ut och styrde våra steg längs den fina strandpromenaden. När vi upptäckte den stora mängden av vilda blommor längs Röråsvägen, har vi förstått att den är den riktiga blomsterstigen. Klockan halv sju var vi tillbaka, då började festen: tre sorters snittat och vin, torskrygg med sås av gräddde apelsin och timjan, potatis och norrlandsöl, efterrätten var varma björnbär och gräddglass.

Yvonne gav järnet för att festen skulle bli bra.

Välkomponerad förrätt.

Frossandet kom igång.

Mätta satte vi oss sedan och pratade gamla minnen om Italien, Solna, Avesta mm och löste världsproblem. Stämningen blev hög, vi hade synpunkter på det mesta: dagens politiker, tiggare, trafik, hälsa och sjukdomar.

Kvällen domnade till sist ihop i ett trött dis, men oj så trevligt! Sent på kvällen vidtog städning eftersom vi ville komma iväg tidigt i morgon.

2014-09-30.

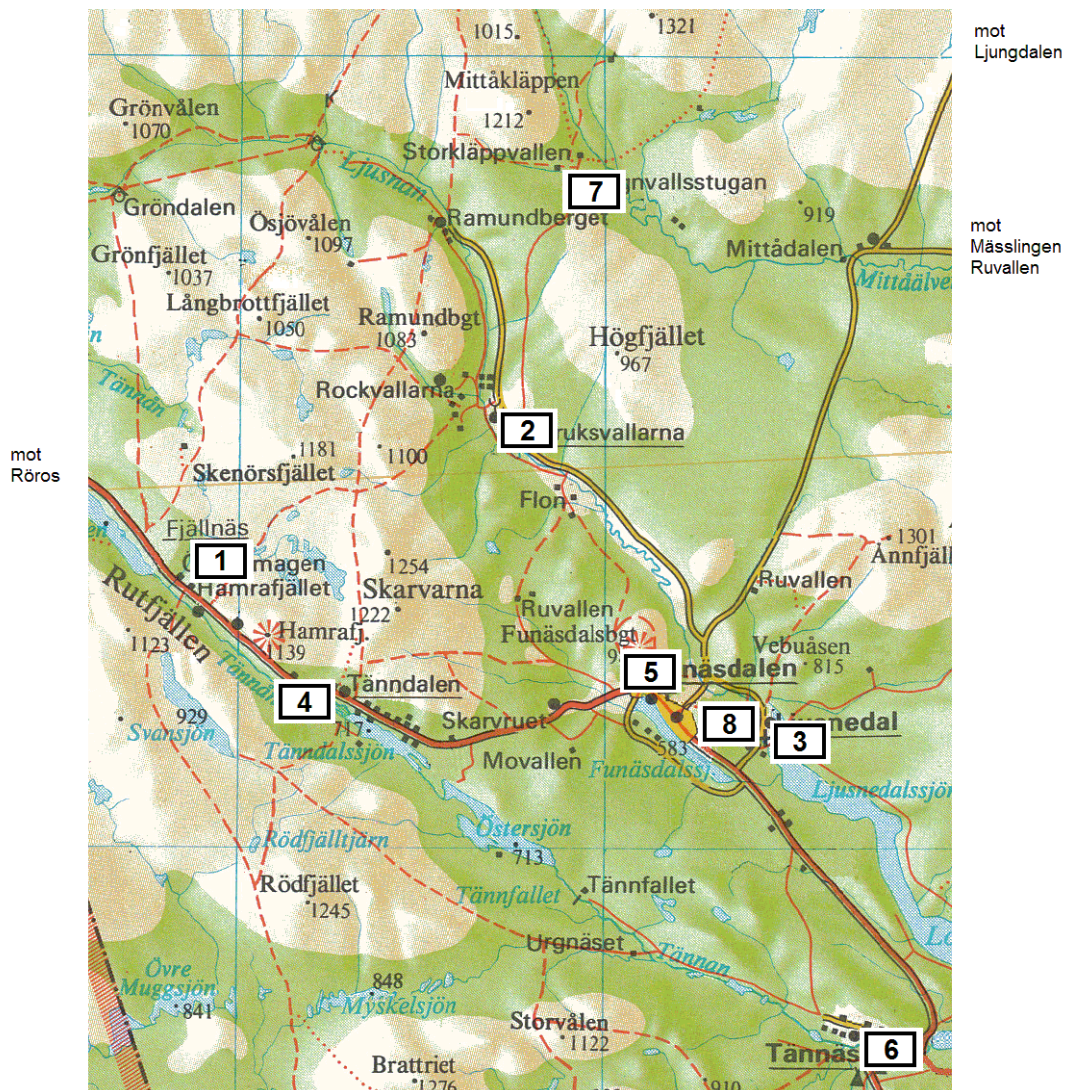
Nu far vi åter hemåt efter tre fina dagar i Funäsdalen. Vi har haft det fint tillsammans. Jag hoppas vi kan få bo i er fina lägenhet någon mer gång framöver. Tack för allt!

Yvonne och Lars.

Vår trettonde resa till Funäsdalen.

2015-06-20 till 2015-06-30

Platserna vi besökte under trettonde resan till Funäsdalen.

1. Anderssjöfallet.
2. Bruksvallarna.
3. Ljusnedal.
4. Tännadalen. Bya-turen.
5. Fjällmuseet.
6. Tännäs.
7. Djupdalsvallen. Säterturen.
8. Röstberget.

2015-06-20, måndag, midsommardagen.

Sedan vi festat i dagarna två hos Synnöve och Bengt i Jägartorpet anträdde Yvonne och jag färden norrut. Klockan var redan tre. Hälsingland bjöd på ömsom regn och ömsom sol. Vi stannade och provianterade på Ica i Järvsö. Där förstod de verkligen att ta betalt. Under den fortsatta färden såg vi solen sakta gå ner. Efter Hede stod solen rakt över vägen. Trots att skymningen kom, så var bländeffekten stor. Jag kisade för att se bättre och det började dyka upp märkliga ting på vägen. Det första var ett par personer, som satt på en kärra, dragen av häst och en annan häst springande efter. De hade stora hattar och vinkade till oss med piskan, när vi körde om dem. Längre fram i ett hygge stod en ren bara ett par meter från vägbanan och betade. Medan vi satt och diskuterade tidigare möten med älg och ren blev jag tvungen att göra en häftig inbromsning, när en älgko plötsligt dök upp på vägbanan. Lite läskigt! Det tredje tillbudet hann jag knappt märka innan det var över. En räv tvärstannade mitt i vägbanan, såg på oss, tvärvände, svängde sin långa svans och försvann snabbt in i skogen. Den sista delen av resan blev rent plågsam. Solen låg vid horisonten, precis i vägbanans riktning. Vi pustade ut när vi helskinnade nådde lägenheten i Funäsdalen, Ulla och Anders lägenhet.

2015-06-21, söndag.

Det blev lite sent innan vi vilat ut efter resan. Solen strålade, när vi tog vår frukost. Termometern visade på 19 grader, men innan vi ätit färdigt strilade regnet ner.

Utsikt över Funedalssjön.

Vi tog det lugnt och löste ett par medhavda korsord. Det fina vädret kom dock tillbaka och då tog vi en promenad på byn. Blomsterprakten var inte så stor, men det hade väl varit kallt? Vi blev lite varma i våra jackor och tittade på ett gäng hurtiga norska gutter, som strömmade ut från Ica med sina fyllda kassar. Där var det kortärmat och barbent som gällde! Vi gick hem till lägenheten och värmd oss med kaffe och mandelkubb. Senare vid besök på den lokala turistbyrån fick Yvonne sina broschyrer i en flott liten kasse med Funäsdalens emblem på. När Yvonne frågade om alla fick en så fin kasse, svarade flickan vid disken: ”Nej! Nej! Det är bara du, som får en sådan”. På Konsum köpte vi jordgubbar, men det fanns bara grön mjölk att få till dem. När jag frågade i kassan, sa flickan där: ”Den röda mjölken är populärare, så vi brukar få den gröna kvar.”

2015-06-22, måndag.

Dagen började bra. Termometern visade på 17 grader. Det var grönt och vackert. Men bladen har inte helt slagit ut på björkar och andra träd. Allt verkar försenat i år. Funäsdalens samhälle dominerades av mängder av maskrosor, men i övrigt ingen blomsterprakt. Vi gjorde en tur till Anderssjöfallet.

Vid Anderssjöfallet.

Gula och blå violer fanns det där och en del vitsippor. Naturen har verkligen inte kommit igång. Vattenfallet var vackert, men man kände kylan från smältvattnet. En kraftig regnskur kylde ner oss ytterligare och vi drog oss tillbaka till bilen och återvände till Funäsdalen. Där strålade solen och termometern visade på 21 grader. Yvonne ordnade en excellent middag med torskrygg, färskpotatis, sås och sallad. Kanske tur att det inte fanns någon våg, som kunde sänka humöret.

Under kvällspromenaden längs stranden kunde vi se att man gjort en hel del förbättringsarbeten. Och hemma på parkeringen vid lägenheten var det betydligt fler bilar än när vi var här för ett år sedan. Den lite blygsamma värmen var väl tillräcklig för att locka fjällvandrarerna hit.

På kvällen såg vi den norska tv-serien "Frikänd". Och efter ett sent bastubad kunde kylan hållas borta.

2015-06-23, tisdag.

Trots stora förhoppningar och ett ivrigt spejande, såg vi ingen blå himmel. Tio nyanser av grått var vad vi fick nöja oss med. Yvonne ville besöka Vävstugan i Bruksvallarna.

Men när öppnade den? På turistbyrån visste man inget om öppettider. På anslagstavlor i Funäsdalen fanns ingen information. Vi åkte till Vävstugan. Där fanns inget besked. På Ica-Sigmyr trodde den vänliga kassörskan att de skulle öppna till 1 juli, men lät osäkert. Vi får väl se.

När är det öppet?

Vy från Bruksvallarna.

Vi gick en liten minipromenad på byn trots vinden och regnet. Termometern vid Ica visade 10 grader. Allting verkade sent i år. Bladen på träden hade inte slagit ut. Färgerna i naturen förde tankarna mot tidig vår. Vi åkte vidare till Ljusnedal. Där var det regnfritt och torrt. Kyrkan var låst, så den kunde vi inte besöka. Gräsmattorna var bemängda av daggekåpor. Den vackra forsen hade rikligt med vatten.

Vid golfbanan fanns en stor vägvisare uppställd. Den pekade ut Täby, Barsebäck med flera orter med felaktiga avståndsuppgifter. Dagens enda stora händelse blev vårt traditionella besök i tältet. Vi gick runt och tittade på alla prylar de ville sälja. Det var gott om besökare. Och överallt pratades det norska. Sedan avslutade vi vår rundtur med att åka till Loftet. Där fick vi gott kaffe och fantastiska rödingmackor. Ljuvligt!

Efter en välförtjänt vilopaus i lägenheten, ordnade Yvonne en delikat middag: sallad, spaghetti med räksås och vin. Festligt. Tyvärr tittade vi sedan på tv. Vi kunde inte avgöra vilket program, som var sämst, ”Skansen med Carola” eller ”Morden i Midsommer”.

2015-06-24, onsdag.

Önskeväder även idag. Efter tankning av bilen åkte vi till Tännaldalen. Där startade vi Bya-turen i duggregn. Trots den låga temperaturen och regnet kändes det mildt.

Tännaldalen.

Löven hade inte slagit ut och fjolårets blomsterprakt saknades. Positivt var den mängd av kabbelekor, som lyste gult. De trivs ju i ängsvåtmarker. Promenaden längs sjön blev trevlig, men vi saknade förstås solen.

Vid sjön.

På återfärden i bilen hade vi Calle Moreaus som sällskap, i radion. I lägenheten kokade Yvonne kaffe, som vi sedan avnjöt med rabarberpaj och glass. Sen vilade vi oss i de bekväma sittplatserna vid fönstret. Efter vilostunden var det dags för ännu ett skrovmål. Yvonne frossade på en stor skiva fläskkarré, potatis och sallad medan jag fick en rejäl portion med rökt lax, sås och spagetti. Och vinet borde väl också nämnas.

Vi var riktigt nöjda och mätta, när vi tog vår kvällspromenad. Det verkar som de gula blommorna tål kylan bättre. Överallt är det gult: rekordstora prunkande maskrosor, smörblommor, smörblommor, rapsblommor och kabbelekor. Nere vid sjön såg vi att häggen börjat slå ut och lite här och var i trädgårdarna blommar påskliljorna. Men när kommer sommaren? Som tröst kom dock kvällssolen och lyste upp. Ja visst, jag glömde ju att nämna den söta flickan som serverade på Loftet. Hon kom från Ludvika. I vintras hade hon varit skidlärare. Två år tidigare hade hon varit skidlärare i Kanada. Hon sa att hon träffat Rebecka där.

2015-06-25, torsdag.

Dagens temperatur var 9 grader. Vi kände av snålblåsten, när vi gick ner på byn. Yvonne ville se på linbanan vid Funäsdalsberget. Vi pratade med en vänlig pojke, som tittade ut från biljettkassan och frågade om vi ville åka med gondolen. Men vi lät det anstå till en varmare dag. Resultatet blev att vi tog en promenad via potatisåkrarna till Fjällmuseet. Där fick vi vänta en god stund innan en av de käcka flickorna masade sig fram till disken. Trist, men vi fick i alla fall reda på att de öppnar på Vävstugan den 30 juni.

Sen gick vi till Ica. De hade ingen sallad, men djupfryst fisk hittade vi i frysdisken. Mannen i kassan gjorde ingen glad. När vi betalat nickade han mot kassaapparaten och sa: ”Ta kvittot om du vill ha det”. Service alltså! Sen fortsatte han att prata med en annan kund, som han verkade bekant med.

2015-06-26, fredag.

7 grader varmt (?) annars en fin dag. Dagens utflykt gick till Tännäs.

Vy från Tännäs.

Vi åkte grusvägen över berget och kom in mot övre kyrkbyn, en verkligen vacker trakt, som det var en upplevelse att åka genom. Vi parkerade vid ån, som forsade förbi Fiskecentrum. Vi hade sedan valt ut en led som skyltades med ”fjällgrisar” och ”kultur”, men skyltarna var överväxta med sly, så vi irrade

oss in på en egen tur. Strax efter att vi passerat forsen hittade vi en stor mängd kattfötter, både vit och skära. Det var länge sedan jag set sådana. Lite senare tog vi bilen upp till kyrkan. Den var Sveriges högst belägna kyrka stod det på en skylt. Kyrkogården var vacker och välskött med utsikt mot åkrar, skog och fjäll.

Ett hus längre bort hade en skylt: "Antikt". Vi gick dit och upptäckte att det fanns en restaurang i byggnaden. Eftersom vi var hungriga satte vi oss ner vid ett bord och beställde rödspätta med remouladsås, Krögaren berättade att han var med i ett gäng som startat lokal öltillverkning. Vi fick vår mat. Den överträffade alla våra förväntningar. Mycket njutbar. Personalen var trevlig och mycket hjälpsam. Vi rekommenderar besök där. Efter lite proviantering på Konsum återvände vi till lägenheten nöjda med vår utflykt. Kvällen ägnades åt ost, kex, vin och en småtrevlig långfilm.

2015-06-27, lördag.

Bara 5 grader, men solen strålar och förebådar en skön dag. "Nu måste vi gå Säterturen", utropade Yvonne, när hon tittade ut mot den spegelblanka Funedalssjön. Efter en god frukost startade vi mot Bruksvallarna. När vi kom till Fjällvägen var fjolårets betalstation borta. Nu gällde det kontantbetalning. Vi hade inget växel, men räddades av vänliga människor i två bilar, som stannade bakom oss.

Det blev en fin tur. Vi Messmörtstjärnen stod de två bilarna och våra nyblivna vänner vinkade käckt åt oss. Vi parkerade nere vid Djupdalsvallen och anträdde vår dagsmarsch längs Säterturen. Plötsligt såg vi i skogskanten två betande renar med ståtliga horn. De stod bara några meter från oss. Sen tittade renarna upp på oss, fnös och försvann snabbt in i skogen. Och inte hann jag få upp min kamera, så det blev inga bilder.

Fäbodturen.

Renarna gömde sig..

Längst bort där Säterturen vänder satte vi oss på en bänk och njöt av solen och den vackra utsikten över myren med de fem renarna, som betade längre bort på fältet. Där hann jag med kameran, men avståndet var väl så stort att de bara blir prickar på bilden. Men bilden gick ju att förstora, så renarna syns ju i alla fall bra. Det var en trevlig tur att gå.

Ett par på sina cyklar passerade oss och vinkade glatt och sa att vi valt en vacker tur. Innan vi återkom till bilen kom vi i samspråk med en fågelskådare. Han var skåning och beskrev värtaligt och mångordigt de fåglar han sett. Av alla dessa minns jag bara dubbelbeckasinen, som enligt honom skulle vara mycket sällsynt.

Yvonne vid ringlande bäck.

Fäbodsturen går längs en ås.

Sen var väl avslutningen med våfflor, hjortronsylten och chokladen i Djupdalsstugan, som blev den verkliga höjdpunkten. Vi blev sittande där en god stund i det härliga solskenet. Stugornas tak var täckta med små gula blommor. Vi såg oss runt omkring och beundrade sommaren med alla dess gula färger.

Efter en vacker biltur tillbaka, tog vi en paus på balkongen och läste i våra medhavda halvdana deckare. Den enda överraskningen i dem är att någon alls velat trycka dem. Men Yvonne fixade en god middag. ”På rester” sa hon, men jag kallar det en alldeles utmärkt måltid.

2015-06-28, söndag.

Nyvakna tittade vi häpna ut på ännu en solig fantastisk morgon. Dagens utflykt blev vår traditionella vandring runt Röstberget.

Vi överraskades av mängder med harsyra i stora mattor. ”Skogens tusenskönor” kallade Yvonne dem. Myggor saknades nästan helt och vi saknade dem inte. Vid utsiktspunkten mot Ljusnedal satt vi länge på en bänk och njöt av solen. Återkomna till lägenheten satte vi oss i bilen och åkte ner på byn och trodde vi skulle hitta ett fikaställe. Men allt var stängt, så vi fick nöja oss med glass och lite kvarblivet kaffebröd från Ica.

Hemma i lägenheten blev det till slut en kaffestund på balkongen. Mot kvällssidan åt vi en utmärkt måltid med torskrygg och tillbehör, som Yvonne ordnat. Jag bidrog med potatisskalning och handräckning. Ja visst! Jag måste nämna temperaturen: 21 grader. Riktigt bra! Medan jag skriver ner detta konstaterande kom en kraftig regnskur. Och nu blev temperaturen 15 grader.

2015-06-29, måndag.

Morgondimman var så tät att varken Funäsdalssjön eller fjällen syntes. Vi tittade på morgon-tv från Almedalen med politik på tomgång. Men en god frukost piggar alltid upp. I dag blev vårt val Strandpromenaden. Lite sorgligt är det att sommaren kommer först nu. Trädens blad har blivit full utslagna och börjar bli sommargröna. Midsommarblomstren börjar så smått slå ut. Det var 15 grader varmt och kvavt.

Strandpromenaden.

Molnen mörknade och vi på Loftet, när regnet började. Där tog vi vår lunch: räksmörgåsar och bubbelvatten avslutat med kaffe och jättebullar. När regnet mattades av skyndade vi oss tillbaka till lägenheten, där Yvonne passade vi på att ta en rejäl eftermiddagslur, medan jag såg en gammal lite larvig svensk komedi på tv. När man tittar ut genom fönstren kan man se att det är nästan tomt på parkeringsplatserna. De många bilarna från förra veckan verkar ha packat och rest hem. Och nu gäller det även för oss: städa, städa, städa och sedan bära alla våra prylar till bilen

2015-06-30, tisdag.

Nu lämnar vi Funäsdalen för denna gång. Vi har haft en härlig tid här. Det sista som återstår innan resan hem är ett besök i Vävstugan i Bruksvallarna. Tack för oss!

Yvonne och Lars.

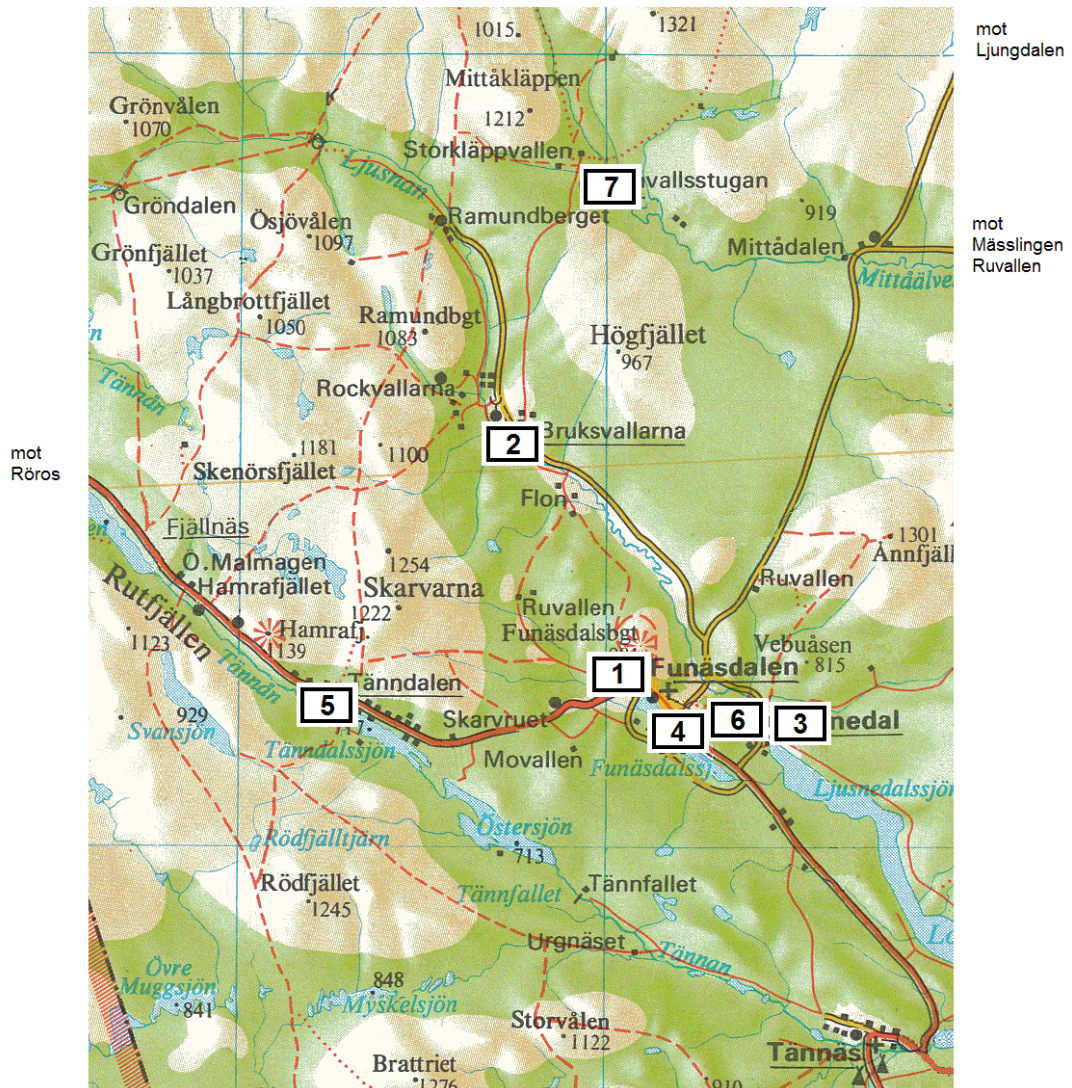
Forsen vid Bruksvallarna.

Yvonne fick sitt efterlängttade besök på Vävstugan. Sen kunde vi nöjda vända bilen mot Stockholm.

Vår fjortonde resa till Funäsdalen.

2016-07-10 till 2015-07-19

Platserna vi besökte under fjortonde resan till Funäsdalen.

1. Fjällmuseet. Risnäset.
2. Vävstugan i Bruksvallarna.
3. Ljusnedal.
4. Tältet.
5. Tännadalens bygdegård. Strandpromenad.
6. Röstberget.
7. Fäbodturen.

2016-07-10.

Ivriga och förväntansfulla vaknade vi innan klockan blivit sex. Nu skulle vi äntligen styra vår färd mot Funäsdalen. Sol och helt blå himmel höjde våra förväntningar. Vi stannade i Järvsö och avnjöt vårt medhavda kaffe och härliga smörgåsar. Malou von Sivers var sommarpratare på radion. Tiden gick fort medan vi lyssnade på hennes berättelse om sin familj. Klockan tre svängde vi in på parkeringen och gick upp till lägenheten. Vi häpnade över hur fint det blivit. Nya golv och fönsterbrädor och nyslipat matbord. Verkligen imponerande. Vår semester började verkligen bra!

2016-07-11.

I morgonens klara ljus beundrade vi än en gång hur fin lägenheten blivit. Vi tog en snabb tur ner till Konsum och provianterade. Vilken trevlig personal de har där. Vi lämnade våra inköpta varor i lägenheten och tog en promenad längs stranden. Trots väder rapportens dystra besked, fick vi en härlig vandring i solljuset. Det var hyfsat varmt, 16 grader, och sommarblommorna lyste i granna färger. Vi gick tillbaka upp till Fjällmuseet. Sen tittade vi in på Edins och köpte limpa och bullar. Sen ... Yvonne pratar hela tiden, så nu blev det tokigt.

I alla fall måste vi tvunget in på Ica och köpa smör. Trångt och varmt, mycket folk och långa köer. Men vi lyckades komma helskinnade därifrån. Vid middagsdags ordnade Yvonne en lyxmiddag: torskfilé med smör- och persiljesås, färskpotatis och vitt argentinskt vin. Det blev verkligen fest! Efter middagsvilan gick vi upp mot hoppbacken och potatisåkrarna. Vi såg riddarsporrar och johannesört samt en massa andra färggranna blommor innan vi kom fram till kyrkan.

Riddarsporrar.

Den var stängd. Innan vi vandrade tillbaka till Östgården, gjorde vi en rekognosering över ortens matställen. Pizzerian hade till och med kvällsöppet. Loftet hade lunchöppet vissa dagar. Hotellet hade både lunch- och middagsmeny. Skoogs anslag förstod vi oss inte på. Nu återstår det bara för oss att komma till beslut. Solen gassade och vi kände oss riktigt välkomna till Funäsdalen, men innan natten kom regnet.

2016-07-12.

På morgonen var det gråmulet, men torrt. Men innan vi var klara med frukosten, strilade regnet ner. Efter lite tvekan beslutade vi oss för att åka till Vävstugan i Bruksvallarna. Vi rusade till bilen i regnet.

På vägen mötte vi långa rader av bilar. Hade alla givit upp och var på väg därifrån? Vi parkerade bilen nära Vävstugan, men blev ändå blöta när vi rusade in. Yvonne granskade alla dukar, prydnadsföremål, kläder och böcker. Som kompensation bjöd hon mig på kaffe med våfflor, hjortronsytt och grädde. Helt delikat! Sen blev det dags för en snabb marsch till bilen i regnet. Det regnade också i Ljusnedal. Vid tältet föll vi för frestelsen att vada in från parkeringen och lite snopet inse att det var lika kletigt inne i tältet. Vi hittade inget vi ville köpa. Vår stora odyssey i regnet avslutades med besök på Konsum. Dagens stora begivenhet blev utan konkurrens vår tvårätters middag i lägenheten. Första rätten var fläskkarré och den andra asiatisk sill med färskpotatis. Gissa vem som fick vilken rätt. Kvällens stora tv-händelse blev "allsång på Skansen". Mycket trevligt faktiskt.

2016-07-13.

Dagen börjar grått och regnigt. Efter en god och närande frukost ger vi oss med gott humör i kast med vädret. Ett litet livsnödvändigt inköp på Konsum tvingar oss att promenera längs Röråsvägen. Regnet strilar ner och Funäsdalsberget är dolt i dimman. Yvonne tyckte att jag behövde ha en ny keps, så det blev ett impulsköp i Sportaffären. Efter inköpet på Konsum gick vi ner till marknaden på Risnäset. En massa försäljningsbodas stod uppradade på en leråker i upplösningstillstånd. Besökande med paraply och stövlar hade företräde. Vi köpte bröd av en ung söt flicka, som hanterade bröden med sina bara händer. Och räkna kunde hon inte heller. Hoppas att brödet är gott. Sen gick vi tillbaka i regnet längs strandpromenaden. Alla vackra blommor gjorde i alla fall att det var värt besväret. Middagen blev en uppiffad repris av gårdagens måltid och riktigt välsmakande. Dagen avslutades med tv-tittande och bastubad. Det blev trots allt en trevlig dag för oss.

2016-07-14.

Idag är vädret bättre. Nu kan vi se hela Funäsdalsberget. Lite regnstänk fick oss att tveka. Vi åkte runt lite grann, men till slut parkerade vi vid Tännadalens bygdegård. Det blev en lugn promenad längs stranden medan vi beundrade alla blommor. Vilken färgprakt! När vi slutligen kom tillbaka till Bygdegården avnjöt vi kaffe, bulle och negerboll. Vi hade också ett trevligt samtal med personalen. Allt fikabröd var gjort av bygdens folk. Det var väl därför det smakade så bra? Vartefter dagen gick blev solglimtarna fler och fler. Yvonne SMS-ade till Camilla och fick svar att hela familjen kommer till oss här i Funäsdalen. Sen blev det fest. Middag med torskryggfilé, färskpotatis, en god sås samt en läcker sallad. Ett riktigt frosseri! På kvällen såg vi tv-programmet om kronprinsessans födelsedag. Lite konstigt att så få av de många sångerna var på svenska.

2016-07-15.

Vi vaknade och förvånade oss över att solen strålade in över oss. Skönt att den dystra väderrapporten inte stämde. Efter en stadig frukost, tog vi en tur längs Röstberget. Blommorna var många och lyste grant längs stigarna. Utsikten var ännu mera imponerande efter de nya avverkningarna. Inne i skogen beundrade vi mängder av linnea. Medan jag skriver detta kommer en brandbil förbi på utryckning. På P4 säger de att det är en brand i Bruksvallarna. Vi lyssnar också på de tråkiga nyheterna från Nice. Vi hoppas att Lotta och Hans inte är där. Vi satt och solade oss på eftermiddagen och inväntade våra gäster från Norge. Vid ½5-tiden kom de, min dotter Camilla, hennes man Harald och dottern Sunniva. De uppskattade det vackra vädret och vi dröjde oss kvar ute tills Yvonne kommenderade in oss till en utmärkt middag. Jag fick en läcker fiskbit, medan alla övriga fick nöja sig med Yvannes goda kycklinggratäng. Efterrätten bestod av Yvannes persiko-nektarin-paj med glass. Vid sjutiden åkte våra gäster. De hade boka rum i Orsa. Sent på kvällen såg vi "Ett fall för Vera" på tv. Då och då under filmen hörde jag Yvannes röst: "Du somnar väl inte?" Inte gjorde jag väl det?

2016-07-16.

Vi hade tänkt gå Fäbodturen, men det häftiga regnet avskräckte oss. När vi tittade ner mot vägkorsningen, såg vi hundratals cyklisterna komma farande ner mot Röråsvägen och försvinna ner mot

centrum. Det såg imponerande ut med alla färgglada sportkläder. Till slut masade även vi oss ut. Det blev en kort promenad: Fornparken, nybygget vid Brända tomten, Erikshotellet, frissan, Risnäset, Konsum och tillbaka.

Fornparken.

På kvällen såg vi en film på tv om Eva Braun och Hitler. Den uppväckte många otrevliga minnen från kriget.

2016-07-17.

Dagen för Fäbodturen. Vi åt frukost och gjorde oss klara. När vi öppnade ytterdörren, såg vi hur regnet forsade ned. "Vi kan väl åka i morgon istället," tyckte Yvonne. Jag påstod käckt att det nog var fint väder nere på Djupdalsvallen. Yvonne gav med sig och vi kom iväg. Tursamt för mig, jag fick rätt. Vår promenad längs Fäbodturen blev solig och fin.

Messmörtjärnen.

Fäbodturen.

Mittåkläppen.

Vi kom i samspråk med en norrman, som tog ner alla skyltarna från cykelloppet. Han berättade att han var gift med en flicka från Bruksvallarna. Han bodde i Funäsdalen och var med och organiserade cykelloppet. Det blev en underbar vandring för oss. Blommor överallt, speciellt tittade vi på dvärgvarianter av daggekåpa och vitklöver. Vi hade kaffe och smörgåsar med i våra ryggsäckar, så det blev en trevlig vilostund halvvägs runt Fäbodturen. Glada och nöjda vände vi tillbaka mot bilen och bilturen mot lägenheten.

Yvonne kollar kartan.

Sista backen.

Fäbodstuga.

Yvonne var fortfarande full av energi och fixade en utmärkt tvårätters middag: torskfilé och kyckling med tillbehör och sallad. Vinet flödade och sedan tog vi glass som efterrätt. Kvällen förgylldes av tv-filmen ”morden i Sandhamn”. Trevligt! Vi hade bara sett den 2 gånger förut.

2016-07-18.

Städdag! Nu gäller det att jobba, så vi blir godkända av städinspektionen. Men det var ju ganska lätt med alla nya golv och andra lättstädade ytor. Mulet, +11 grader och en envis snålblåst gör dagen till en idealisk städdag. Och städade gjorde vi. Det är inte mycket att tala om.

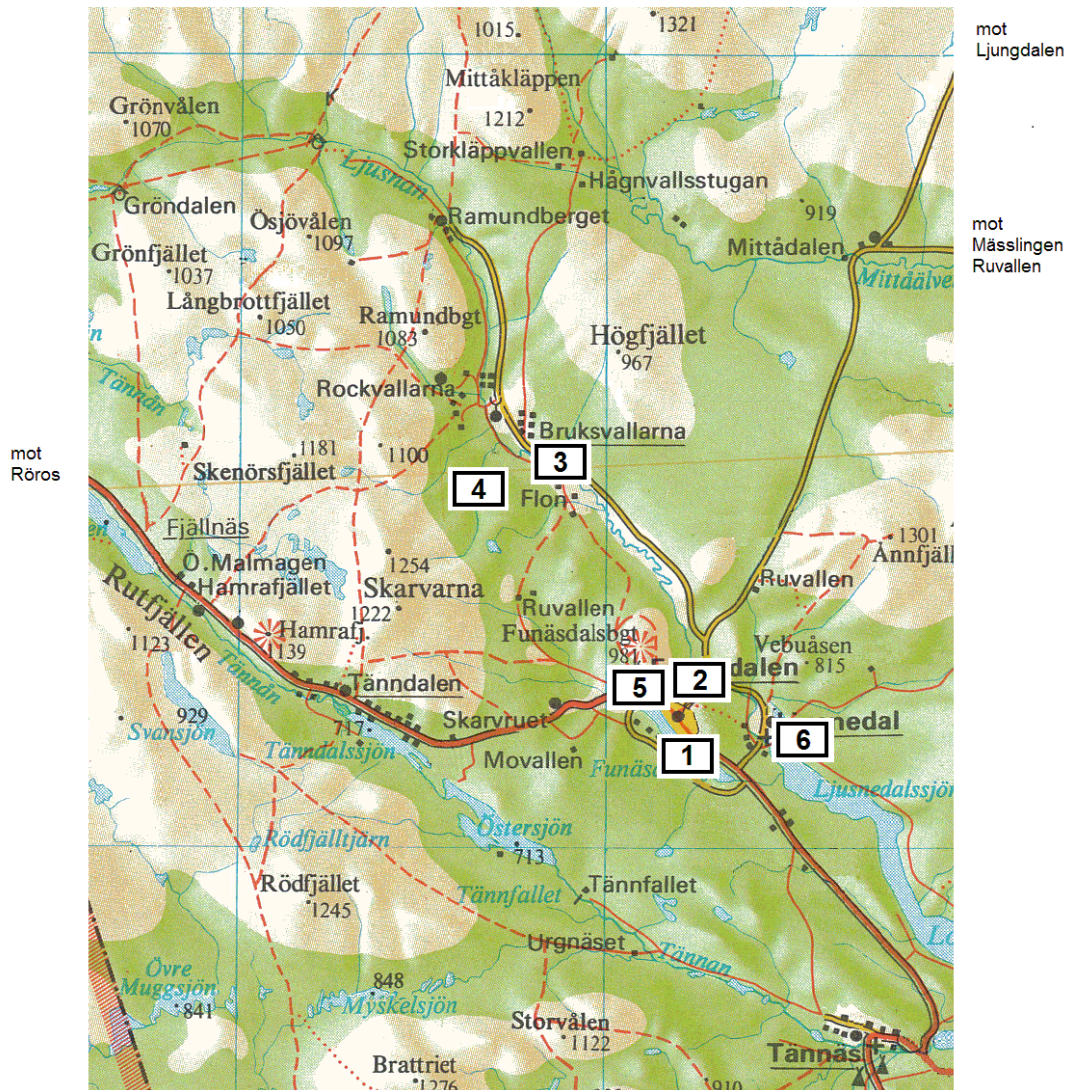
Däremot är festmåltiden på Funäsdalshotellet något att tala om: torskfilé, färskpotatis, morötter samt en lækker efterrätt med rabarber, crunch och marmelad.

2016-07-19.

Nu åkte vi hem efter en härlig tid i Funäsdalen.

Vår femtonde resa till Funäsdalen.

Platserna vi besökte under femtonde resan till Funäsdalen.

1. Tältet.
2. Bergsgatan. Rörosvägen. Risnäset. Fornparken.
3. Bruksvallarna. Vävstugan.
4. Fjällbäckens matservering.
5. Funedalskyrkan med lokal trubadur.
6. Ljusnedal. Storhagens kafé.

2017-07-09. Torsby.

När det värmländska festandet var över och vi besett både koja och slott, åkte vi mot norr. Vårt första uppehåll blev i Torsby, ett riktigt vackert litet samhälle med många gamla kulturbyggnader. Efter lite letande hittade vi ortens trevliga pizzeria. Yvonne beställde pizza och jag grekisk sallad. Det blev överraskande trevligt serverat och riktigt god mat.

Efter både regn och sol kom vi till Funäsdalen mot kvällen. I lägenheten väntade en stor överraskning. Lägenheten var helt omvandlad. Vilket härligt lyft! Vi blev grymt imponerade.

2017-07-10.

Dagen började med härlig sol och temperaturen ökade timme för timme.

Husen var nyrustade.

Under promenaden längs Bergsgatan var det mer än 20 grader varmt. Årets vackraste färgprakt vällde fram längs dikesrenarna. Det fanns lysande violetta Orkidéer, som konkurrerade med midsommarblomstren och riddarspörrarna. Längs Bergsgatan pågick asfaltering och ovanför kyrkan hade de schaktat och byggt en ny villa.

Efter noggrant studium av kyrkans anslagstavla, visste vi besked. De hade lunchmusik på onsdag. Nere på Rörosvägen fick vi hålla undan för ett moderiktigt par, som stormade fram. Jag trodde först att de försökte hinna med någon buss. De sprang ju som om elden var lös. Men när jag såg att de kastade sig in på Skoogs, förstod jag att nog var toan som lockade. Och då kunde jag återgå till att beundra midsommarblomstren, som fanns i så många nyanser: vita, ljusblå, lila och mörkblå. Vilken härlig promenad!

Men dagens höjdpunkt var nog ändå, när Yvonne fixade till ett härligt middagsmål: sik, lax, färskpotatis och grönsaker. Den härliga förrätten med räk-toast bör också nämnas. avslutningen blev en rejäl portion med glass. Här i Funäsdalen är det frossande som gäller.

2017-07-11.

Idag är det nya bud som gäller. Temperaturen har fallit till 12 grader, ett grått småregn faller och det ser ut att vara lite blåsig. Vi försöker vara positiva.

Kallt väder. De flesta verkar ha åkt hem.

Det blir ju en perfekt dag att besöka tältet och inhandla några outhärliga saker. Tyvärr gjorde vi inte några fynd. Nere på byn var det packat med bilar överallt. Det var väl ingen som vågade sig ut i naturen en sån här dag? Knökfullt vid Ica, men nere vid Konsum lyckades vi knipa sista parkeringsplatsen.

Vi åkte tillbaka till lägenheten. Yvonne's onda fot medgav inga ytterligare påfrestningar. Därför tillbringade vi eftermiddagen i soffan och förnöjde oss med en svartvit gammal film med Sickan Karlsson. Yvonne slog på stort och smaskade upp en hel påsa Polly.

Kvällens stora begivenhet blev middagen. Yvonne anrättade den med stor finesse. Sen satt vi där och njöt av torskfilé, stuvad spenat och ugnsbakad potatis. Efterrätten blev glassbåtar, som vi åt medan vi tittade på kvällens avsnitt av "allsång på Skansen".

2017-07-12.

Temperaturen har nu fallit till +5 grader. Om det fortsätter så här måste vi väl tänka på att köpa skidor. Vi åkte till tältet, men inte för att köpa skidor. Yvonne behövde byxor. Men den långa kön vid kassan avskräckte oss, så det blev inget inköp. Istället tog vi en biltur. Ljusnedal såg inbjudande ut trots det usla vädret, men vi fortsatte till Bruksvallarna.

Mitt i samhället såg vi en stor skylt med texten: "Fjällbäckens matservering 0,8 km". På väg upp dit, konstaterade vi att kilometrarna verkade väldigt långa här uppe i Norrland. Vi fick i alla fall lön för mödan. Vi fann serveringen och de hade fjällröding på menyn. Den visade sig vara jättegod.

Mätta och belåtna fortsatte vi till Vävstugan.. Yvonne köpte en fin bordsduk. Sen passade vi på att gå till serveringen och förse oss med kaffe och våfflor med hjortronsylt. Vi blev proppmätta eftersom vi nyss satt i oss rödingen. Men ska det vara fest, så ska det ju!

Vi besökte också Funäsdalskyrkan. De hade bjudit in en lokal trubadur, som sjöng visor. Vi fick höra visor av Nils Ferlin, Dan Andersson, Gösta Linderholt och Olle Adolfsson. Hela programmet var omväxlande och riktigt trevligt och avslutades med Gabriellas sång.

Gråväder.

Hela dagen gick med kallt, regnigt och blåsigtt väder. När vi mot kvällen återvände, var det skönt att komma in i stugvärmen. Egentligen var det först senare, efter en god stund i bastun som man kände sig riktigt upptinad.

2017-07-13.

I dag gäller det +8 grader. Kommer möjligen sommaren? Dagen gav dock ännu mera snålblåst och dessutom hindrade Yvones onda fot oss att göra några mera avancerade övningar.

Yvones fot gillade inte trapporna.

Men det gällde ju att hålla vikten, så vi tog bilen och åkte till Storhagen i Ljusnedal och beställde kaffe och en rejäl bit kladdkaka.

Mätta och belättna erinrade vi oss att vi måste göra dagens matinköp. Det var nästan kaos vid bilparkeringen, massor av bilar överallt. När vi handlat föreslog jag lite vininköp, men blev bryskt nerröstad. Yvonne tänkte ju mest på sina smärtor i foten.

Det blev åter en charmant middag med ugnrostade potatisklyftor, sallad och en förträfflig laxrätt. Och nu började också Yvonne sukta efter vin, men det var ju så dags. Under kvällens larviga tv-film, tyckte Yvonne jag kunde ta en promenad.

Jag gick med snabba steg längs Rörosvägen fram till OK-macken och sen tillbaka. Allt var stängt och gatan ödslig. Jag såg en dam med hund som hastade hemåt och tre grabbar som trampade snabbt förbi på sina cyklar. Det var lite kallt, så det blev skönt att komma in i stugvärmen.

2017-07-14.

Dagen gav gråväder och +8 grader. Tv-apparaten blev tidigt påslagen. Det är ju kronprinsessan Viktorias 40 årsdag. Yvonne sitter och SMS-ar medan hon tittar på alla märkvärdigheter. Allt tog sin tid. Till slut kom vi i alla fall ut. Vi åkte ner och tittade på Risnäset och alla anläggningarna för turister och barn.

Därefter blev det proviantering på Coop. Det var många bilar på byn. Det är väl turisterna som fegar ur på grund av vädret. Fjällen finns ju kvar till en annan dag. Vi återvände till lägenheten och Yvonne tyckte att jag skulle vara hurtig och gå ut på en promenad. Jag kom också iväg. Nere vid sjön upptäckte jag att det nu fanns sju villor och dessutom en, som var ingrävd i sluttningen. Den såg mest ut som en bunker. Det fanns gungor och grill, men det militära intrycket stärktes av två gråhundar, som högljutt visade sitt missnöje över att jag gick förbi.

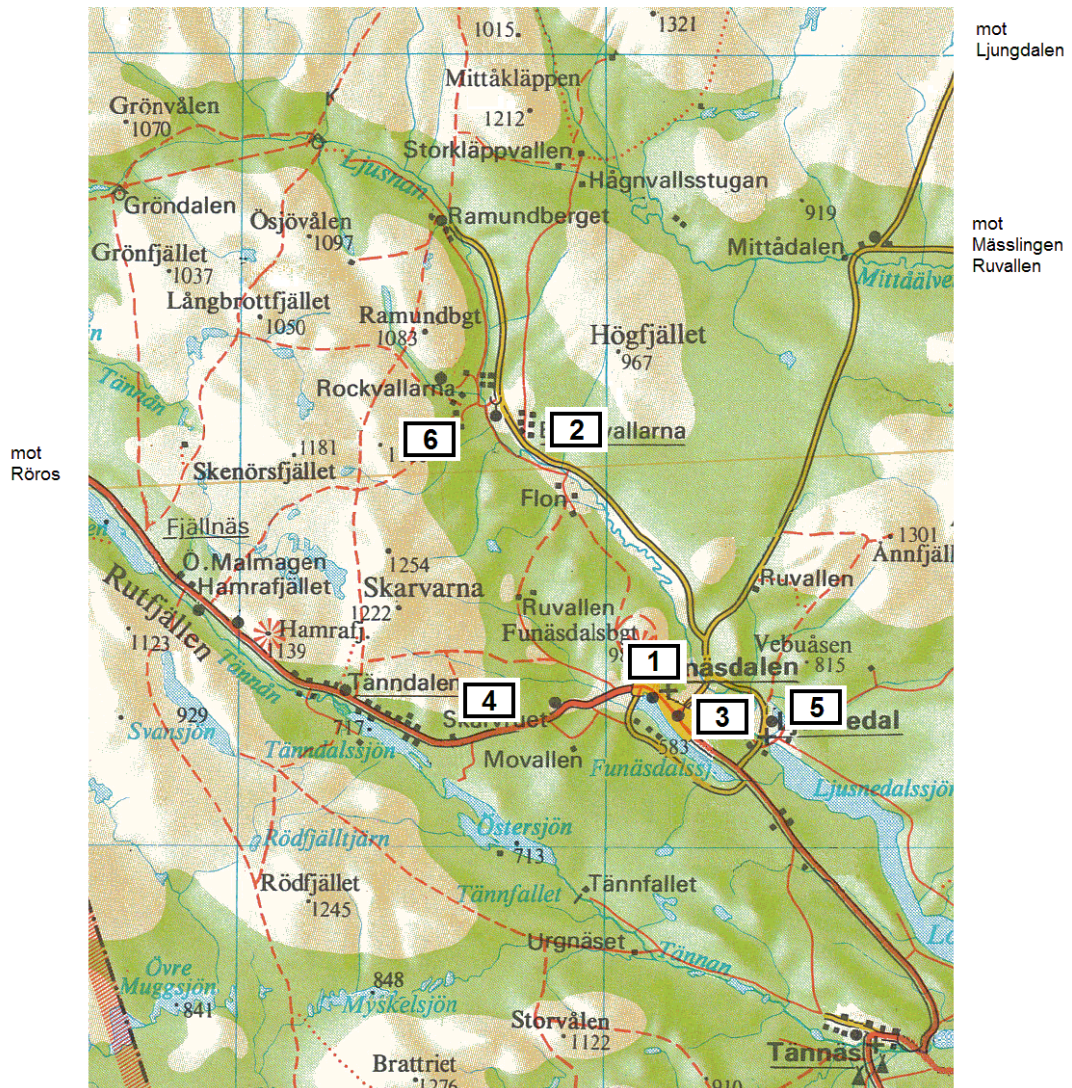
Vid Coop vände jag och gick den övre vägen tillbaka genom Fornparken. Jag var ju nyfiken på vad som hänt med det brunna huset. Till min förvåning fanns där en låg byggnad. Helt avslutad med uppstädad tomt. Var det månne ytterligare en militär bunker? I Fornparken läste jag en skylt om de gamla bunkrarna från världskriget. Så småningom kom jag tillbaka och kunde ge Yvonne sällskap under hennes fortsatta tittande på kungliga festlighet på tv.

2017-07-15.

Nu ger vi upp! Yvonne har fortsatt ont i sin fot. Vi hade i alla fall fått en vilsam och avkopplande tid i Funäsdalen, även om det inte blev riktigt som vi förväntat oss. Lite dystra startade vi vår återfärd mot Stockholm.

Vår sextonde resa till Funäsdalen.

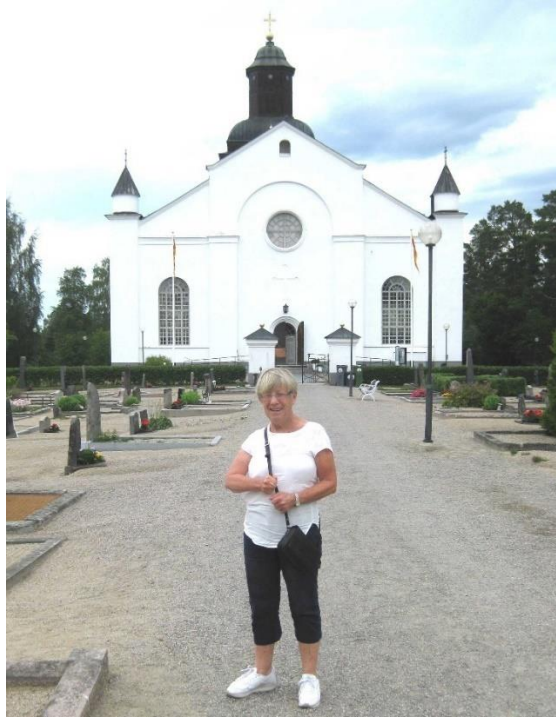
Platserna vi besökte under sextonde resan till Funäsdalen.

1. Fjällmuseet, Eriksgården, Risnåset.
2. Bruksvallarna. Pärturen.
3. Röstberget. Funäsdalssjön.
4. Hållan. Livsättersån.
5. Tevsjön.
6. Kariknallen.

2018-06-28.

Äntligen kom vi iväg på vår efterlängtrade resa till Funäsdalen. När vi ville göra en kaffepaus vid Tönnebro hittade ingen bänk att sitta på så vi fortsatte upp till Stråtjärä. Där stannade vi och avnjöt vårt medhavda kaffe och Yvannes goda smörgåsar. I Järvsö letade vi upp kyrkan.

Järvsö kyrka.

Yvonne ville prompt besöka Lill-Babs grav. Järvsö kyrka var stor och kyrkogården vidsträckt. Vi letade en god stund, innan vi lyckades hitta gravstenen. Jag tyckte inte om det jag såg. Det fanns en stor mängd blommor och diverse minnessaker. Allt låg där huller och buller helt utan ordning. Någon gravsten fanns inte.

Besök vid Lillbabs grav.

Färden fortsatte genom de djupa vidsträckta skogarna fram till Sveg. Där stannade vi vid Coop och köpte lax och en köttbit med ett flashigt utländskt namn på. Gissa vem som skulle ha vad till middags-mat!

Efter vår "tvårätters" alldeles utmärkta middag tänkte vi titta på tv. Men så här i fotbollstider är ju tv inte något lockande alternativ.

2018-06-29.

Morgon var bister, bara +8 grader, lite sol, men mycket vind. Efter frukosten tog vi en stärkande promenad. Det kändes bister och vi gladdade oss åt våra vindtäta dräkter.

Besök på Fjällmuseet..

Fornparken.

Efter att ha kollat Fjällmuseet och parken, gick vi runt Eriksgården. De hade ingen meny ute. Därför gick vi in och frågade, men det fanns ingen meny inne heller. Menyn fanns på nätet förklarade en flicka för oss. Sen satte hon sig vid en dator och visade oss menyn och läste högt för oss vad de kunde bjuda på.

Vi gick därifrån och undrade hur beställningarna vid borden gick till utan menyer. Vi promenerade vidare till Funäsdalens Gatukök. De hade en meny. Vi beställde vegetariska hamburgare. Och sedan visade de sig vara riktigt goda. Nöjda fortsatte vi runt Risnäset i snålblåsten. På vägen tillbaka köpte vi jordgubbar av en blåfrusen flicka utanför Ica.

Lyckligt hemkomna tog vi en kaffepaus med varma bullar. sen bröt det stora sop-dramat ut. Vi hittade inte sopbehållarna på den plats de brukade vara. Yvonne mailade Hans, men problemet förblev olöst. Yvonne blev alldeles förtvivlad och började prata om hur lagret med soppåsar skulle komma att öka.

Något måste göras, så jag blev tvungen att ge mig ut i snålblåsten och leta efter någon som visste vad som hänt. Jag frågade alla jag hittade. Inte ens hantverkarna, som jobbade åt Rickard kände till något om sopbehållarna. Och Rickard var på semester. Till slut när jag givit upp, träffade jag två tanter, som berättade att sopbehållarna dragits ner i backen. Sopåkarna hade krävt det. Hej och hå!

Kvällen avslutades med en repris på gårdagens gourmetmiddag, men den goda ölen var utbytt till rosévin. Vi avstod från att titta på sport-tv. Våra trevliga böcker lockade mera.

2018-06-30.

Dagen började med en nästan klarblå himmel. Det var vindstilla och temperaturen började gå mot det dubbla jämfört med gårdagen. Efter frukost tog vi bilen till Bruksvallarna. Solen strålade och vi njöt av scenerierna.

Lars beredd att gå ut på tur.

Vi parkerade inne i samhället och gav oss ut på Pärturen och bekantade oss på nytt med fjällgrisarna som fanns på alla skyltar.

Fjällgris.

Det var lugnt och fridfullt tills två gråhundar i ett stängsel vid sidan av vandringsstigen började yla och skälla ut oss. De såg ledsna ut och tystnade när vi gick förbi.

Fjällkorna däremot var lugna, de brydde sig inte om oss, de tuggade bara vidare. Det fanns inga smultron och det såg inte ut att bli blåbär eller lingon i höst heller. Men orkidéer fanns det gott om. Vi började räkna de vackra blommorna, men vid 100 slutade vi.

Efter en trevlig vandring gick vi så småningom tillbaka. Hungern började göra sig påmind. Yvonne förklarade att hon ville ha våfflor med hjortronsylt och grädde. Vi åkte runt i båda Bruksvallarna och Ljusnedal, men ingenstans fann vi några våfflor. Till slut var vi tillbaka i Funäsdalen. Då hamnade vi på Nya Jonsson Konditori, som vi för övrigt gärna rekommenderar. Räksmörgåsarna var goda och serverades av ett par, som bodde här på orten.

Sen tog vi en tur till Konsum. Vi köpte massor, men glömde det viktigast! Såsen! Men middagen blev njutbar ändå. Eller var det vinet som fick oss att må så bra?

2018-07-01.

En fantastisk dag. Temperaturen steg till 30 grader. Solen gassade, när vi gick över Röstberget. Yvonne kämpade tappert i hettan. Vi valde en annan väg än den vi brukade välja. Det blev en hyfsat lång promenad i skogen.

Yvonne går före med raska steg.

Tallar.

Uppförslöpa som Yvonne valde bort.

Det började bli uppenbart att vi inte var på väg mot Ljusnedal som vi avsett. En stor uppförslöpa avskräckte Yvonne och vi valde då en stig som pekade ännu mer bort från vårt avsedda mål. Men vad spelade det för roll? Skogen var vacker, vädret utmärkt och vårt humör på toppen. Då spelade det väl ingen roll om vi inte kom dit vi tänkt oss?

Det var nästan så vi blev lite filosofer där i skogen. Kanske var det de stora tallarna som påverkade oss, hela skogen kändes ju lite katedralaktig.

Mera tallar.

Medan vi beundrade de ståtliga tallarna var vi plötsligt framme vid riksväg 84. När vi passerat vägen kom vi fram till en badplats vid Funäsdalssjön. Där satte vi oss och solade vid sjökanten. Medan vi mumsade på våra mackor körde en jättestor husbil in på parkeringen. Paret i bilen var holländare. De hade varit i Nordkap och där upplevt mycket regn. Nu var de på väg hem.

Promenaden tillbaka till lägenheten blev mödosam i hettan. Vi blev både svettiga och trötta. Efter en skön stund i duschen, kom på min lott, att gå upp till Röstberget och hämta bilen. Här måste man verkligen kämpa på.

Till middagen ordnade Yvonne en uppiffad variant av gårdagens mat. Riktigt gott! Ganska trötta tillbringade vi i soffan och tittade på några helt intelligensbefriade tv-program. En rätt trevlig kväll alltså.

2018-07-02.

Idag blev jag väckt av Yvonne, som med glada tillrop skuttade ur sängen. Dagen var lika varm och solig som igår. Vi försåg oss med proviant i våra ryggsäckar: smörgåsar, kaffe och extra vatten.

Yvonne korsar vägen vid Hållan

Vi åkte sedan till Hållan, parkerade och gick raskt in på Guldturen. Där upptäckte vi mängder av stormhattar och smörblommor samt små klarblå fjärilar.

Det såg väldigt torrt ut i markerna. Hjortron och andra bär saknades, men små ynkliga plantor fanns det. De enda bär jag kunde upptäcka var kråkbär. Jag smakade ett par, men de var ännu mera torra och smaklösa än de brukade vara.

Turen gick uppför sluttningarna.

Skylten visar Livsättersån.

Blomsterprakten var inte som tidigare år, men vi lyckades leta upp några blommor: jungfru Marias nycklar, klarblå tätört, skogsstjärnor och det mera talrika röda mjölkgräset. Vi strävade fram längs stigarna och traskade på ända fram till Livsättersån. Efter uppförsbackarna och timmar av solvärme, tog vi en vilopaus vid ån.

Återfärden blev lättare, då vad det ju de många utförsleporna vi behövde ta oss igenom. Yvonne kämpade tappert hela dagen trots att hon blev svettig, rödbränd och alltmer trött. Till slut kom vi fram

till bilen och Yvonne slog sig ner på sin plats med ett stort leende. Gissa om jag var stolt över hennes prestation?

På vägen tillbaka stannade vi vid konsum och handlade. Lite trötta, men lyckliga över den fina dagen ordnade vi en god middag: lax, spenat, potatis och kall öl. Sen föll vi i en lugn slummer framför tv:n.

2018-07-03.

Vi tog tid på oss och mumsade i oss en god frukost. Sedan blev det bråttom. När vi åkte ner från parkeringsplatsen, såg vi de eftersökt soptunnorna på borsidan av vägen invid en röd byggnad. Vi drog en lättnadens suck. "Vandrande soptunnor" var något nytt åtminstone för oss. Dagens tur gick via tältet, där Yvonne köpte en T-skirt. Vi tänkte åka och återupptäcka Tevsjöns stränder. De kändes rätt med ett lättare dagsprogram efter gårdagens strapatser.

Stuga vid Tevsjön

Bro vid Tevsjön

Utsikt över Tevsjön

Det blev en lätt vandring. Dagen var solig, vacker och nästan vindstill. Innan återfärden stannade vi i Ljusnedal och åt våra smörgåsar till det medhavda kaffet.

Till kvällen lät vi vårt rosévin förgylla middagsmålet. Vi åt rester från igår men det blev ändå riktigt festligt. Nöjda? Trötta? Ja, men inte som igår.

2018-07-04.

Dagen började bra. Sommar och sol och soptunnorna står kvar på samma plats som igår. Vi hade beslutat oss för en promenad längs stranden nere vid Funedalssjön. Därnere såg vi många nya hus. De var rättså fina, men de helsvarta kände vi oss tveksamma till.

Vi fortsatte till Risnäset. Det var ju marknadsdag där. Och Yvonne ville så vad som kunde köpas i de många stånden. Det var mycket med folk, men de flesta samlades kring matserveringarna, som hade Kinamat, Härjedalsmat blandat med snabbmat och kaffeserveringar.

Vi motstod dock alla frestelserna. För oss blev det ett nytt besök på Nya Jonsson Konditori. Därifrån kunde vi åter se helikopterflygningarna. Solen gassade och temperaturen stod åter på oväntat höga värden.

På kvällen kände vi oss hurtiga och tog vi en rejäl promenad på byn. Vår berömvärda omsorg om vår hälsa urartade dock i stora godisinköp på byn. Fy skäms!

2018-07-05.

Solen strålade redan på morgonen. Vi kunde inte önska oss ett bättre väder. Yvonne hade bestämt att vi skulle upp på Kariknallen.

Här startade vi vår vandring.

”Vi behöver ju inte gå ända upp om vi blir trötta”, invände jag försiktigt. Sen traskade vi beslutsamt iväg. Vilken underbar promenadväg det är hela vägen upp till toppstugan. I småskogen bland dvärgbjörkarna fanns det pigga små fåglar och längs stigen mängder av orkidéer. Vi stortrivdes. Yvonne kämpade tappert med de steniga branta backarna..

På väg mot Toppstugan.

Yvonne nådde ända upp till Toppstugan.

När vi kom upp på krönet och såg toppstugan fick Yvonne nya krafter. Nu skulle vi få vår belöning, våfflor med grädde och sylt. Jag valde hjortronsylt. Yvonne tog hallonsylt. Sen satt vi en god stund ute i solskenet och njöt av utsikten

Vägen nerför var lättpromenerad, men verkade på något sätt längre. Men till slut kom vi i mål och fann vår bil. Det kändes som dagen hade blivit Yvones dag. Han var en riktig kämpe. Och en glad kämpe.

2018-07-06.

Städdag. Det förpliktar! Vi ville ju lämna lägenheten i samma välordnade tillstånd som vi fann den i, när vi kom. Allt är ju så fint och smakfullt inrett. Det har varit ett stort nöje att få vara här. Mitt i städandet gjorde vi en paus och gick ner på byn. På Loftet fick vi en alldeles utmärkt måltid: röding med tillbehör. Sen var vi till tältet och köpte mera städgrejor. Sen blev det mera städning och så småningom lite tid för jordgubbar och mjölk.

2018-07-07.

Yvonne skrev:

Nu lämnar vi Funäsdalen för denna gång efter en underbar vecka med strålande väder. Tack för oss! syster Yvonne och Lars.

Slutord.

Vi fick 21 år tillsammans, Yvonne och jag. Funäsdalen har givit oss många underbara minnen och fört oss närmare varandra. Naturen har verkligen förmågan att få oss att må bra. Jag tänker med glädje och saknad på alla våra besök i fjällvärlden. I mina tankar kommer jag alltid vara däruppe hos Yvonne.

Jag konstaterar med sorg att 2018 års Funäsdalsresa blev vår sista resa tillsammans.

Allt hände så oväntat. Yvonne har ju alltid varit full av livslust, glad och energisk. Måndagen den 27 augusti 2018 hände något. Yvonne mådde inte bra och ville vila i stället för att följa med mig på en promenad. Hon kände sig trött och låg kvar i sin säng till kvällen. Sedan sov hon hela natten.

Under tisdagen klagade Yvonne på trötthet, huvudvärk. Dessutom hade hon lite feber. Hon var trött och ville bara ligga och vila. När hon fortsatte att sova större delen av dagen och natten började jag bli orolig.

När Yvonne fortsatte att sova på onsdagen, blev jag allvarligt oroad. Jag kontaktade då hennes systrar. Alla tre hade samtal med Yvonne på telefon. Sedan kontaktades sjukvårdsupplysningen. Yvonne hade ett längre samtal med en sjuksköterska där. Hon gav allmänna råd och lugnande besked.

Det tycktes som Yvonne piggade till efter all uppståndelse. Jag kände mig också lugnare. På sena kvällen låg vi tätt tillsammans och hade ett långt samtal. Och jag trodde allt skulle bli bra.

Tidigt på torsdagsmorgonen hittade jag Yvonne på golvet i vårt badrum. Jag ringde 112 och Yvannes syster Lotta. Sen gick allt snabbt. Brandkåren, polisen och ambulans med läkare och sköterskor kom till oss.

Allt var dock förgäves. Yvonne var död.

Så här efteråt kan jag bara konstatera att allt är obegripligt. Varför dog Yvonne? Inget svar finns. Inte heller har den genomförda obduktionen kunnat klarlägga några klara orsaker till hennes död.

Jag tänker med tacksamhet på alla de goda åren jag fick uppleva tillsammans med Yvonne.

Tack Yvonne! Farväl Yvonne!